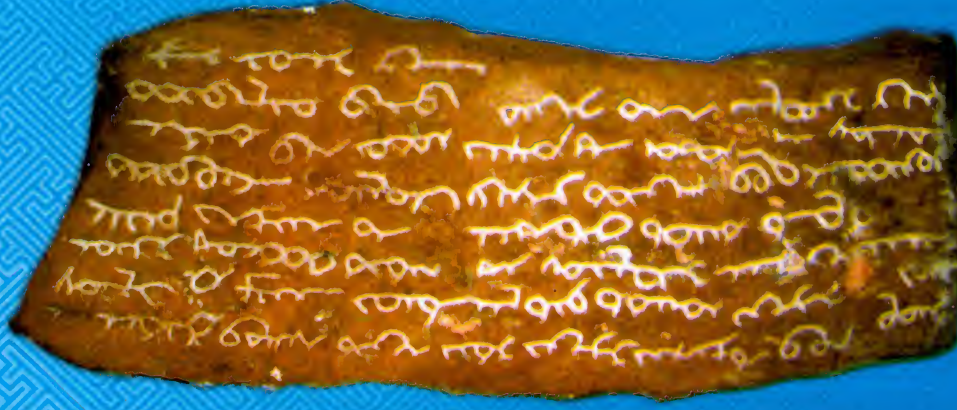

ТОЛУЙН ХАТАН СОРКУКТАНИ БЭКИНУ

Чингис хааны "Алтан дээд үнэний аялгуу"-ны 15 дахь өртөөлөгч
Хөх Нохой овогт Журнайн Нүрээд

**ХӨХ МОНГОЛЫГ
ТӨРӨӨР БАДРААХ
ХУТАГТАЙ НЭҮРИГ
ЗАСАГ-ИЙН АЛТАН
ДЭЭД ҮНЭНИЙ
АЯЛГУУ**

Монгол улс
2011 он

ТОЛУЙН ХАТАН СОРКУЖГАНИ БЭЖИНУ

Чингис хааны "Алтан дээд үнэний аялуу"-ны 15 дахь өргөөлөгч

Хөх Нохой овогт Ж.Нүрзэд

**ХӨХ МОНГОЛЫГ ТӨРӨӨР
БАДРААХ ХУТАГТАЙ НЭУРИГ
ЗАСАГ-ИЙН АЛТАН ДЭЭД
ҮНЭНИЙ АЯЛГУУ**

*Дэлхийн анхны төрт улс Хүннү гүрний 2220 жил
Их Монгол улс байгуулагдсны 805 жилийн ойд*

I

Анхны эхээр нь хэвлэв.

Монгол Улс
2011 он

АЛДАРТ АЙЛДВАРЫГ ӨРТӨӨЛӨГЧИЙН ГЭГЭЭН ДҮРСГАЛД

"Алтан дээд үнэний аялгуу"-ны 15
дахь өртөөлөгч Хөх Нохой овогт
Ж.Нүрээд

Эзэн Чингис хааны зарлигаар Их Монгол улсын эрдэмтэн мөргүн /мэргэд/ нар төрийг тохинуулж иргүнийг төрөөр бадраах алдарт онолыг бүтээн эмхтгэж үр хойчдоо тасралтгүй өртөөлөн дамжуулж байхаар тогтоожээ. Зарлигийг хэрэгжүүлэхэд их эзний отгон хүү Толуйн хатан Сорхогтани бөжинү цэцэн онцгой үүрэг гүйцэтгэж уг номуудын амин чанаруудыг нэгтгэж Их эзэн Чингис хаантай Хөх Монголчуудын "Төрийн амин чанарын дээд онол" буюу ард түмний нэрлэснээр "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г /АДУА/ бүтээжээ.

1251 онд хүү Мөнхийгөө ИМУ-ын хаанаар өргөмжлөгдөхөд ээж Сорхогтани бөжинү цэцэн хатан энэ алдарт айлдвараа түмэн олонд айлдан хаан хөвгүүндээ сургамжилсан түүхтэй. Тэр үеэс хойш алдарт айлдвар 15 үе дамжин цээжлэгдсээр бидэнд хүрч ирсэн. Алдарт айлдварыг өртөөлөн ирж орчин цагийн крилл үсэгт буулган ард түмэндээ танилцуулсан хүн бол миний хань Хөх Нохой овогт Журнайн Нүрээд агсан билээ. "АДУА"-г хэрхэн цээжилсэн, танин мэдсэн, крилл үсэгт буулгасан хэвлүүлж танд хүргэсэн урт зам нер их хөдөлмөрийн талаар номны өмнөтгөл, тайлбар сэлтээс та тодорхой ойлгох болно. "АДУА"-ны 15 дахь үеийн өртөөлөгч Хөх Нохой овогт Журнайн Нүрээд гэгч хаанахын хэн байв хаана юу хийж бүтээж байсан хүн бэ?

Увс аймгийн Сагиль сумын нутаг Бугын хэвд Хөх Нохой овогт малчин Журнайн хоёр дахь хүү болон эх А.Цэндээс мэндэлжээ. Дөрвөд ястан. 1955-1965 онд Улаангом хотын 10 жилийн сургууль, 1965-1970 онд Монгол улсын Политехникийн их сургуулийг Цахилгааны инженер мэргэжлээр төгссөн. 1970-1972

Зовлонгийн ланца бүрдийн жаргалаар сэтгэж туунаж
Бусдад төрсөн гайгаа өөршөө олсон бугнаар шүтэж
Ядуурийн ясыг зовлонгоор буталж мүүнийн махны урж
Залааар найруулавсан олзон манас мэт галын заллиж
Ёсыг устгаж, ирүүнийг заслаар гутааж, зоржиган туурааж
Ядуураг дээр үнцэ олбог засаж франжын мэт Завчлагддын
Минжгийн амнаас муштарваас манасын аманд гэлэ дэр дор
Морь мэт ногоой явталы авчлаа миний тэлмэлийн дагалуурай

Эс дагавлаас

Хар ертөнцийн устанд доройтуулмадаж тамхалдаж алагдаад
Хүн болж төрсөний гэрэл нь гучин гэрээг утгагсад зориулавдаг.

Сорхуулмани бөжинү

Монгол улсын шадар сайдын 2005 оны 153-р тушаалаар олгогдсон
Зохиогчийн эрхийн гэрчилгээ № 2307

DDC 950.2,

C 602

ISBN 978-99929-3-040-3

онд Холбооны яаманд мэргэжилтэн, 1973 онд Улаанбаатар хотын ЦЭХБУ трестэд автоматикийн инженер, 1974 онд Сүхбаатар аймгийн Бүрэнцогтын Гянт болдын уурхайд ерөнхий цахилгаачин, 1974 оноос Налайхын Нүүрсний уурхайн ашиглалтын 3-р хэсгийн механик, инженер, дарга, уурхайн орлогч, хоногийн нэгдсэн бригадын дарга, Хавтан хоршооны дарга, Андын дэм корпорацийн захирал зэрэг ажлуудыг хийж байгаад 1998 онд тэтгэвэрт гарсан. Ж.Нүрээд минь эзэмшсэн мэргэжлийнхээ дагуу ажиллаж ямагт шинийг санаачлан, хөдөлмөр хөнгөвчлөх, бүтээмж дээшлүүлэх 50 гаруй шинэ бүтээл оновчтой санал гаргаж Түлш эрчим хүчний үйлдвэрийн яам, МХЗЭ-ийн төв хороо, Шинжлэх ухаан техникийн улсын хороо, МҮЭ-ийн төв зөвлөл, Монголын шинийг санаачлагчдын нийгэмлэг зэрэг байгууллагуудаас техникийн ухааны шилдэг шийдэлтэй бүтээлүүд туурвисныг нь үнэлж олон удаа шагнал олгосон нь асар их бүтээлч, зохион бүтээгч шинэчлэгч сэхээтэн байсны нь гэрч юм.

Ачаа өргөх оосрын даац шалгах төхөөрөмж, автоматик, телемеханикийн удирдлагын блок шалгах иж бүрдэл стэнд, дизель хөдөлгүүр, СР-70А хөшүүрэг зэрэг олон бүтээл нь биеийн хүчний хөдөлмөр, гар ажиллагааг механижуулжсан. Хоногийн нэгдсэн бригадын ажлыг хөдөлмөр оролцоогоор нь дүгнэж цалинжуулан хөдөлмөрийн бүтээмжийг дээшлүүлэх зэрэг шинэ бүтээл оновчтой санал /шбос/-ууд нь шинжлэх ухааны үндэстэй шилдэг бүтээлүүд, оновчтой санаачлага нь үйлдвэрт хэрэгжиж нүүрсний гаргалт ихсэж, хөдөлмөрийн аюулгүй ажиллагаа жигдрэн сайжирч ач холбогдол нь үр ашиг нь дээшилж байсан. Нийслэл, дүүргийн хөдөлмөрийн аваргаар удаа дараа шалгарч 5.6.7-р таван жилийн гавштайч цол авч, улс хувьсгалын ойн медалууд бусад шагналаар шагнагдаж байсан нь ханий минь хөдөлмөрийг үнэлж байсан хэрэг. Ж.Нүрээд минь гайхамшигт ой тогтоолттой, бясалган бодож задлан шинжилж нэгтгэж дүгнэх чадвар сайтай уйгагүй хөдөлмөрч, зүтгэл чармайлт нь бага наснаасаа танигдаж 10 жилийн сургуульд суралцахын зэрэгцээ авга ах маарамба Ө.Лэгжингээсээ толилуулан бүхий энэ айлдварыг сонсон тогтоож нэг ширхэг шүдэнз шатаж дуусах хоромхон зуурт юу цээжилсэнээ хэлж шалгуулан улам улмаар гүнзгийрүүлэн, сайжруулан өөрийн шүүлтэнээр бүрнээ тогтоожээ. Түүнийгээ 26 жилийн турш ухааран бодож, ойлгон таньж өв Моногоуулаас нь криллд буулган

ном болгох асар их, чимхлүүр нарийн ажилд шамдан 50-иад жил ажилласан... Криллд буулгахын тулд өв монгол, орос, казах, турк, алтай хэлүүдийг бие даан сурч өв монгол хэлний 1000 түлхүүр үг, бусад үгийн тайлбар толь зохиож шүлэглэсэн эхийн үндсэн утгыг тайлан доорхи номуудыг бүтээж түгээсэн билээ. Үүнд:

1. "Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай НЭҮРИТ засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу" 2000 он.
2. "Хөх Монголыг нүүдлийн соёлоор бадраах хутагтай их засаг-ийн алтан дээд ГЭР-ИЭ" 2002 он
3. "Чингис хааны тайлга тахилгын ордны товчоон" 2000 он
4. "Хөх Моногоуулыг нийхэм-ээр бадраах хутагтай дөрвөн НЭҮРИТ их засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу"-г 2008 онд тус тус хэвлүүлэн өвөг дээдсийнхээ оюуны гайхамшигт судар, бүтээлүүдийг та бүхэндээ толилуулсан.

Мөнх тэнгэрийн зурхайд чамгүй суралцсан тэрээр их эзэн Чингис хаантай Хөх Монголчуудын төрийн байгууламжийн үндсийг "ГЭР"-рээр зохиомжилсон, ахуйгаа арван бүлэгт багцалж "Уялга"-ын онол-оор цэгцлэн Цагаан бор соёолонгийн цахилаагаар төрийн сүлдээ томъёолсон, бүх нээлт, тайлбар, дүгнэлтийн үндсийг багтаасан, бүтээл "Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай НЭҮРИТ засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу"-г танд, үр хүүхдэд тань анхны эхээр нь хэвлүүлэн хүргэж байна. Өвөг дээдэс минь оюуны далайгаасаа боловсруулан туурвиж бүтээгээд аминаас илүү нандигнан хадгалж хамгаалж ирсэн малчин ардын маань, ханий минь оюун билгийн ариун гэсэн суврага болсон номоо болгооно уу.

Номын цагаан хишиг дэлгэрч билгийн тэн мэлмий гийх болтугай.

**Хөх Нохой овогт Ж.Нүрээд агсны гэргий Зөвд овогт
Г.Долгорсүрэн. 2011.06.25**

800 ЖИЛИЙН ОЙД ӨРГӨХ МИНИЙ ОЮУН СЭТГЭЛИЙН МӨНХИЙН ЗУЛ.

Хоёр дахь хэвлэлд нь зорцулсан өмнөтгөл/

Дэлхий хэмээх буурал гариг дээр оршин байсан, одоо ч байгаа улс гүрэн бүр ном, зураг сийлбэртээ, эд өлгий зүйдээ, хад чулуун дээр улс гэрийнхээ үүх түүхийг бичиж үлдээсээр иржээ. Тэгтэл Монголчууд үүх түүх сургааль, айлдвараа оюун ухаан төгөлдөр эрдэмтэн мөргүн / мэргэн/ нар, бөө удгандаа цээжлүүлж үе уламжлуулан үлдээх нэгэн мөргүн аргыг олжээ. Мөргүн ухаантанд цээжлэгдсэн түүх, айлдвар салхинд хийсч, үер усанд урсаж, гал түймэрт шатаж алга болохгүй, хадгалах агуулах, тээвэрлэх ачаа хөсөг хэрэглэхгүйг ойрхи баримт гэрчилнэ. Харин ном судар, зураг сийлбэр хөшөө чулуу зэрэгт шингээж үлдээсэн нь түүх, байгаль цаг агаарын нөлөө, он цагийн урсгал, дайн самуунд үрэгдэн сүйдэж гараар барьж нүдээр үзэх баримт нь тасардаг тул улс үндэстний түүх бүдгэрэх эмгэнэлтэй ажгуу. Энэ эмгэнэл Монголыг ч бас тойрсонгүй. "Монголын нууц товчоо" Алтан дэвтэр Чингис хааны зарлигаар бүтээгдсэн "Их засаг" хууль зэрэг түүхийн үнэт ховор дурсгал бидэнд үндсэн эхээрээ, бүрэн бүтнээрээ хүрч ирж чадалгүй буурал түүхийн их нүргээн, доргионд бүдэгрэн Монголоос минь ойж цойлж одсон нь нэн харамсалтай явдал мөнөөс мөн ажгуу. Их эзэн Чингис хааны гуравдахь хүү Өгөдэй их хаан суугаад төрийн хэрэг нэг хэсэгтээ мандан бадарч байсан ч тэнгэрт хальсны нь дараа төрийн үйлс хямарч, гадаадын хүмүүс Монгол төрийн хэрэгт хошуу, хуруу дүрж Их эзэн Чингис хааны зарлигаар хэсэг эрдэмтэн мөргүн нарын туурвисан бүтээл төрийг жолоодох, төрөөр иргүнийг бадраах, сургааль айлдварын цогц болсон гурван алдарт судар ном Монголоос ойж, цойлж гарсан эмгэнэлт явдал болжээ. Дээрх айлдвар сургаалийг бүтээх үйл хэрэгт эрдэм ухаанаараа шалгарч оролцсон Толуйн хатан Сорхогтани цэцэн хатан тэдгээр номнуудын гол утга санаа амин чанаруудыг нэгтгэн зангидаж одоо танд өргөн барьж байгаа "Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай НЭҮРИТ засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу" хэмээх алдарт айлдвар сургаалийг бүтээсэн хүү Мөнхийгөө их хаан ор суух төрийн ёслол дээр түмэн олны өмнө айлдсан ажээ.

Тэр цэцэн удган Их эзэн Чингис хааны бага хүү Толуй эзний ёсолсон гэргий, Монголын улс төр нийхэм ахуй, соёл шашны ёс

заншлыг гойд сайн мэддэг эрдэм төгс хатан ээж байжээ. Өвөг Монгол хэлээр бичигдсэн тэрхүү айлдварыг эрдэмт хүмүүст цээжлүүлэн үе удам дамжуулан уламжлан хадгалахыг Сорхогтани цэцэн хатан санаачлагчдын нэг байж хэрэгжүүлсэн болов уу гэсэн эрдэмтдийн санал дүгнэлт байдаг нь үнэнээс хол зөрөхгүй болов уу. Ийнхүү үе улиран цээжлүүлэхдээ оюун ухаан төгс удам угсаа бат бэх Цагаан агтас ястан Хөх Нохой овогтныг сонгож даалгасан гэсэн мэдээ таамаг байдаг нь бас ч ор үндэсгүй зүйл биш бизээ. Хөх Нохойнхон удамаараа олон мөргүн бөөтэй байсан ажээ. 1251 онд Их Монголын хаан ширээнд Толуйн хүү Мөнхийг өргөмжлөгдөхөд Сорхогтани бэкуни цэцэний айлдсан энэ хүү алдарт айлдвар Хөх Нохой овогтны 15 үеэр уламжлагдан цээжлэгдсээр 2000 онд 750 жилийн дараа крилл үсгээр анх хэвлэгдэн түмэн олонд түгэн хүрсэн билээ. "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г эртний өвөг Монголоос орчин цагийн крилл үсэгт буулган хэвлүүлсэн хүн бол алдарт судрын 15 дахь үеийн өртөөлөн цээжлэгч Хөх Нохой овогт инженер-зохион бүтээгч, шинийг санаачлагч, түүх-соёлоо дээдлэгч, эрдэмтэн судлаач Журнайн Нүрээд агсан байлаа. Олон мянган мөрөөр шүлэглэсэн олон салбарын ухааны иж бүрдэлтэй энэ хүү айлдварыг танин мэдэж энэ цагийн Монгол хэлэнд буулган хэвлүүлэх нөр их ажилд эрч хүч, авъяас билэг, оюун ухаанаа дайчлан ихээхэн хөдөлмөрөө зарцуулсан Ж.Нүрээд судлаач бол улс төр, ажил хэрэг, оюун сэтгэлгээний бүх салбарт ямагт тэргүүн фронтын хошуучлагч явсан сод хүмүүн билээ. Монголын Үндэсний Эв Нэгдлийн Намыг үүсгэн байгуулагчдын нэг, удирдах зөвлөлийн гишүүн байлаа. Налайхын Нүүрсний уурхайг шинэчлэн өөрчлөх, гүнийн олон тонн нүүрсийг олборлох төслийг санаачлан боловсруулагч бөгөөд хөдөлмөр хөнгөвчлөх, бүтээмж дээшлүүлэх 50 гаруй шинэ бүтээл оновчтой санал гаргаж хэрэгжүүлсэн шилдэг зохион бүтээгчдийн тэргүүн эгнээний хөдөлмөрч байсныг уухайчид бахархан дурсцаадаг үлгэрлэлтэй юм билээ. Чингис хааны нэрэмжит Их засаг их сургуулийн дэмжлэг тэтгэлгийг авч

1. "Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай НЭҮРИТ засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу"-г 2000 онд
2. "Хөх Монголыг нүүдлийн соёлоор бадраах их засаг-ийн алтан дээд ГЭР-ИЭ"-г 2002 онд
3. "Чингис хааны тайлга тахилгын ордны товчоон"-ыг 2000 онд тус тус хэвлүүлэн гайхамшигтай эдгээр чухал гурван номнуудыг

бүтээж хэвлүүлэн төр засаг, түмэн олондоо өргөн барьсан жирийн малчины хүү түүх соёлын нэрт зүтгэлтэн, судлаач сэхээтэн нь Ж.Нүрээд байлаа.

Ж.Нүрээд агсаны ертөөлөн цэжилснээсээ криллд үсэгт хөрвүүлэн буулгасан алдарт айлдвар судар нь утга агуулга, ур чадвар, ач холбогдлоороо Геннисийн номд бүртгэгдэх өндөр зэрэг зиндаатай нэн чухал ховор бүтээл гэж бид өндрөөр үнэлдэг юм. Хүн төрөлхтөн даяарчлагдан буй эдүгээх дэлхий ертөнцөд 800 жилийн тэртээ Их Монгол улсыг байгуулан дэлхийн талыг захиран жолоодож хүн төрөлхтөнд амар жимэр аж төрөх арга ухаан, зам мөрийг зааж өгсөн Чингис хаан, түүнийг залгамжлагчдын мөргүн бодлого үйл ажиллагаа нэн үнэтэй сургаж санамж болно гэж би өөдрөөр дүгнэн бордог. Тийм ч учраас Их монгол улс байгуулагдсны болон Их засаг хууль батлагдсаны 800 жилийн ойг төр ёсны их ёслол хүндэтгэл болгон тэмдэглэх гэж буй 2006 оны түүхэн үйл явдлыг утгуулан Сорхогтани цэцэний айлдсан "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г хэвлүүлэн эрдэмтэд мөргүн нар, оюутан, судлаачид өргөн олон уншигчиддаа толилуулж байна. Энэхүү номын утга агуулга үлэмж их билээ. Ирэх жил 800 жилийн ойг нь ёслол тэмдэглэх Их монгол улсын тухай уг номд цохон тэмдэглэснийг сонирхон үзвэл:

... Ниргэгч Чингис хааны Их монгол улс

Цаг бусын үхэл өвчингүй

Цагдах шорон байцаалгүй

Үхүүлэх дөрвөн булхай үгүй

Доройтуулах долоон хясалгүй

Энэ буюу таван сүйрэл үгүй

Эв зөийн орон "Айл"-ын засагтай

Ертөнц тэнгэрийн их улс билээ.

Их Чингисийг даган сурах

Хүсэл болоод арганд шамдсан

Айдасгүй жаргалдан нэгдсэн

Нэурит засаг-ийн төрөөр бадраагдсан

Нэгэн цул аялгуу их улс

Хуучныгаа үлэмж агуу болгосон

Хосгүй гурван эрдэнийн улс билээ.

Хоёр зуун сая малтай

Есөн зуун тавин мянган иргүн

Хөх нуруут Монгол билээ... гэжээ.

Энэ хориод мөр шүлэгт хичнээн олон мэдээлэл агуулагдсныг уншигч та бэлхнээ харж байна. Чингис хааны Их Монгол улс 200 сая малтай 950'000 хүн амтай, "айл"-ын засаглал бүхий ертөнцийн их улсбайжээ. Энэ улсад айх аюул, тамлах зовлонгүй. Их Чингис хааны төрийг засах, иргэнийг засах арга эрдмийг даган суралцаж, хуучныгаа шинэчлэн гоо болгосон хосгүй гурван эрдэнэ (хаан, айл, таван тусгаар тогтнол)-ийг дээдэлсэн нэурит засагтай улс мөн гэж энд тодорхойлжээ. Номын 2700-гаад мөр шүлэгт ямар их мэдээлэл, утга санаа агуулагдан байгааг тодорхойлж тооцоолж барахгүй. Энд агуу их Монгол улсыг хэрхэн яаж байгуулсан, ямар зовлон бэрхшээлийг туулсан, гадаад дотоод дайсагналаас хэрхэн сэргийлж хамгаалах, төр, гэр, иргэнийг ямар аргаар засан жолоодож удирдах зэрэг үлэмж нарийн арга замыг номлон айлдсан байдаг нь төр, иргэний нийхэмийн хямрал хомсдолтой эдүгээ цаг үед асар их ач холбогдолтой, сургамжтай, санамж сэрэмж авах сургаалиар дүүрэн юм.

800 жилийн тэртээх үеийн айлдвар сургаал өнөө үед таарахгүй гэж хэлэх нь байтугай бодох нь ч ихээхэн алдас нүгэл байх болно. Хэрвээ ингэж бодох юм бол Их Монгол улс байгуулагдсны ой, их эзэн Чингис хааны мэндэлсний ойг улс даяар ёслол тэмдэглэх нь утгагүй явдал болох бус уу. Өнгөрсөн түүхээ судлан суралцах нь өнөөдрийн болон ирээдүйн үйл хэргийг алдаа эндүүгүй засан жолоодох арга ухааны багш мөн гэсэн эрдэмтэд мөргүн нарын гэгээн сургаалыг үл тоомсорлосон хэрэг болох бус уу. Дэлхийн аль ч улс оронд очоод "Би монгол хүн байна" гэхэд "Чингисийн Монгол уу" гээд ярих харилцах нь ондоо болж эерэг хүндэтгэлтэй ханддаг гэсэн яриа томорхол маань худлаа болох гэж үү. Тийм байх ёсгүй ээ. Хоёр дахь мянган жилийн дэлхийн шилдэг төрийн зүтгэлтэн хэмээн өргөмжлөгдсөн Чингис хааныхаа байгуулсан Их Монгол улсын төрийн түүхийг дээдэс, дордосгүй сонирхон судалж суралцах нь Монгол гэсэн зүрх сэтгэлтэй хүн бүрийн журамт үүрэг мөнөөс мөн гэдэгт бид бат итгэн алдарт "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г ийнхүү хэвлүүлэн түгээж байгаа билээ. "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г ахин дахин уншиж, утгын гүнийг нь

бясалган нягтлах тутам түүнээс алдарт "Монголын нууц товчоо", "Алтан дэвтер", "Их засаг" хууль зэрэг монголын түүхийн чухал эх сурвалжуудын амт амтагдаж, үнэр үнэртээд байх юм гэж нэгэн судлаачийн хэлсэн үг их л анхаарал сонирхол татаж байгаа юм. Түүх судлаач хүний хувьд энэхүү "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г оргүй хоосон газар дээр үүсэж ургаагүй, их эзэн Чингис хаанаас өмнөх болон дараахь үеийн Монголын түүх шашдиртай шууд болон дам холбоотойгоор бүтэж бүрэлдсэн гэдэгт итгэл төгс байдаг тул энэхүү алдарт айлдвар номыг ихэд хүндэтгэн байгаа билээ. Энэ нь Монголын түүх судлаач миний хувьд Их Монгол улс байгуулагдсаны 800 жилийн алдарт ойд өргөж байгаа оюун сэтгэлийн минь мөнхийн зул мөн гэж бахархан бодож байна. Алдарт "Алтан дээд үнэний аялгуу"-г 15 дахь үедээ өртөөлөн бидэнд хүргэж ирсэн номын садан, эрхэм судлаач, агуу хөдөлгөөрч хүн Журнайн Нүрээд агсаныгаа

Нүүдлийн соёл иргэншлийн академи: Номч академич, билгүүн номч академич цолоор өргөмжилж шагнасан бөгөөд эдүгээ гэгээн дурсгалд нь залбирал мөргөхийн хамт, түүний өв залгамжлагч гэргий Г. Долгорсүрэн, үр хүүхдүүдэд нь ажил амьдрал нь өөдрөг сайхан, санасан зорьсон үйл хэрэг нь өлзий хийморь дүүрэн байхын ерөөлийг өргөн дэвшүүлбэ!

Номын цагаан буян үргэлж дэлгэрч байх болтугай!

Чингис хааны нэрэмжит ИЗИС-ийн ректор Түүхийн шинжлэх ухааны доктор профессор, Нүүдлийн соёл иргэншлийн академийн тэргүүн Намсрайн НЯМ-ОСОР.

**Улаанбаатар хот
2005.12.03.**

ӨРТӨӨЛӨГЧИЙН ӨМНӨТГӨЛ ҮГ

"Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай НЭҮРИГ засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу" хэмээх энэ бүтээл 1251 оноос хойш уламжлагдан цээжлэгдэж үеэс үе дамжин явсаар одоо танд ирж байгаа "Чингис их хаан мөнх хөх гэнгэрээс эргэн заларч дахин заяах байна. Анхнаасаа ч хожим ч олзтой засаг эргэж ирж байна" гэж ойлгон 15 дахь үедээ өртөөлж орчин үеийн монгол хэлнээ буулгасан миний үгийг анхаарч энэхүү оюуны бэлгийг хичээнгүйлэн болгоож уншихыг хүсье.

1251 онд хэлж айдсан энэ бүтээлийг Хөх нохой овогтнууд 15 дахь үеийн өртөөлөн цээжлэгчээр намайг сонгожээ. 1958 оноос 1962 оны хооронд би бүрэн цээжилсэн боловч 1976 он хүртэл чухам юу хэлэгдэж буйг нь ойлгохгүй байлаа.

"Мангул-ун Нигуча Тобчиан"-ныг судалсан хүмүүсийн бүтээлийг 1976 оноос уншиж ухаарч эхэлсний дараа цээжилсэн зүйлээ юу болохыг нь сая ойлгож эхэлсэн. Зарим нэр үгийг тайлбарласан тэмдэглэл хийж явсаар 1978 оны үед сайн танин мэдэх болсон. 1990 оны үед нийгмийг ойлгох явц өөрчлөгдөхөд цээжилсэнээ цаасанд буулгаж эхэлсэн.

Яруу найргийн хэлбэрээр орчуулаад дахин дахин үзээд үг хэлтэгийг талаархи танин мэдэхүүнд ахиц гарч бага зэрэг засвар хийж 1999 оны 6,7,8,9-р сард одоо таны уншиж буй эхийг хэвлэлд бэлдсэн.

Өртөөлөн цээжлэгдэж ирсэн энэ айлдварыг цээжилсний хувьд надад сонин юм бага. Харин шинэ цагийн монгол хэлэнд буулгах гэж оролдсон урт удаан хугацаанд танин мэдсэнээ уншигчдад хэлмээр санагдсан зүйл нэлээд байна.

Нэгд. Худам монгол бичгийн хэл, тэр үеийн ярианы хэл гэж хоёр ондоо байжээ. Соркуктани бэкину өвөрмөц бичгийн хэлээр энэ айлдварыг уншижээ.

Хоёрт. Ард, дарга, сайд, ерөнхийлөгч гэдэг үгүүдийн язгуур үндэс нь хүн. Иргүн гэдэг бол Чингис хааны нэүрит засаг хэмээх нийхэмийн ингэненер зүйд бүрэн нийцсэн хүн. Урьдчилан өгөгдсөн шаардлага хангасан "амин инару" амин чанарын нэр бол иргүн юм.

Гуравт. Энэ шаардлагаар иргэн болсон байдлаар нь нэүрит засаг хүн амаа Илэ, Элчи, Дэмчи, Иргүн, Булхай гэж ангилдаг байжээ. Эдгээр нь хүний хөгжлийн нэр бөгөөд доод шаг нь булхай. Хүн гэдэг бол булхайн

доод шаг. Нэүрит засаг бол “АЙЛ”-ын аж төрөх ёс. Хамгийн амин сүнс нь нэг хүнийг 10 мянга хүртэл цэрэг мордуулах, арван түгээмэлтэй, үндсэндээ 80 мянга хүртэл хүн шууд хариуцаж байсан. Ийм учраас хүн хамгийн үнэтэй капитал байжээ.

Дөрөвг. НЭҮРИТ засаг бол нийхэмийн инженер зүй мөн. Эрх чөлөө инженер зүйн дотор оршдог учраас шорон, цагдаа, торгууль шийтгэл шаардагдах хэрэг болдоггүй байжээ. Хорвоогийн бүх юм үүслийн эх бүтэц буюу инженер зүйтэй байжээ. Энэ инженер зүйг эвдчихсэн байдлыг бид ардчилал гэж хэлж байна.

Хүн эмх цэгц буюу тоос чийг, хий, дөнсний дээд хуулиар буй болсон мэт түүгээр оршиж, амин чанар нь шилжиж яваа учраас энэ дээд хуулийн гадна амьдарч чалдаггүй байна. Иймд нийгмийн инженер зүйг өөрөө шаардаж байдаг байна гэдгийг Соркуктани Бэжинү хэлж өгсөн.

Тавд. Энэ бүтээл бол ямар шаардлага хангаж байж иргэн болох вэ гэдгийг урьдчилан мэдээлсэн. Мэдээллийнхээ технологийг өөртөө агуулсан. Хүнийг иргүн болгодог орон зайн тусгаар нэгдэхүйг буй болгосон. Хүний ухааны хувьд гарцаагүй болгохгүй бол амьтан гэгдэх амин чанар нь давамгайдаг учраас хүчирхийллийн бус хамгаалалтыг эвдрэх аргагүй хийсэн тухай, бас түүний арга, оюун санааны бүх шаардагдах зүйлийг ил гаргаж хэлсэн байна.

Зургаа. “Торлог” гэдэг үг юуны нэр вэ гэдгийг бид мэднэ. Бас зэрлэг гэдгийг мэднэ. Хөгжлийн ацан зам гэж байдаггүй. Торлог мэт орших уу? Зэрлэг мэт орших уу гэдгийг хэрхэн яаж ямар аргаар сонгохыг тусгасан. Нэг уулын энгэрт буй хэсэг торлог бүгд үндсээрээ шууд холбогддог гэнэ. Бас торлогийг тоос чийг хий денс дөрөв дам холбодог. Нэүрит засаг энэ шууд болон шууд бус холбоог нийхэмд авч хэрэглэжээ. Суурин иргэд бол шууд холбоог нь таслаад дам холбоог нь хэрэглэсэн бас нэг инженер зүй ухааны юмыг сэдсэн гэж энэ бүтээлд буй. Инженер зүй гэдэг үгийг “Саксак” гэдэг үгээр хэлсэн байдаг.

Соркуктани бэхийн хэлсэнээр ардчилалын монгол хувилбар нь “зэрлэг саксак”, нэүрит засаг бол “торлог саксак” юм байна. Хонь, мал, араатан, чийгийн өг мэт нь бүрэн чөлөөтэй бие биенээс шууд хамааралгүй оршихуйг “зэрлэг саксак” гэжээ. Уулын торлог мэт үндсээрээ шууд холбогдоод бас газар, ус, агаар, цаг хугацаагаар дам хэлхээг байж сая иргэн болон төлөвшин хүн биш амьдрахыг “торлог саксак” гэж хэлжээ.

Хүний хөгжилд ацан зам байхгүй. Иргэн байх, хүн байх гэсэн хоёр л зам байдаг гэдгийг Соркуктани Бэжинү тодорхойлон хэлжээ.

Долоод. Хүмүүнлэг явна гэвэл хүмүүс шууд холбоогүй амьд амьтад шиг “зэрлэг саксак” явна. Иргүний нийхэмээр явна гэвэл эхлээд хүнийг иргүн болгодог нэүрит засаг байгуулна. Иргүн байа гэвэл ийм ийм шаардлага хангахыг хэлнэ гэдгийг бид мэдээнэ. Ахуй буюу арван түгээмлээр нь иргүн болох боломжийг нь хангана. Чингис хааны засаг ердөө ийм л байжээ.

Наймд. “Торлог саксак”-ийг загвар болгоод “иргүний нийхэм байгуулахыг” зорило болгоод “иргүн” гэж юу вэ гэдгийг мэдээллийн технологи болгоод “Айл”-ыг орон зай болгоод арван түгээмлийг ахуй нөхцөл болгосон, тун бүдүүлгээр хэлэхэд ийм засгийг нэүрит засаг гэдэг байна.

Чингис хааны нэүрит засаг-ийг өнөөгийн ардчилсан гэгдэх засагтай харьцуулахад, Монголын уламжлалт засаг нь иргүнтэй иргүний нийгмийн засаг юм байжээ.

Ардчилалын монгол хувилбар нь иргэнгүй хүмүүнлэг бөгөөд хүний амьтанлаг байдалд тулгуурлах гэсэн зорило юм байна.

Монгол Улсын Үндсэн хуулинд заасан “хүмүүнлэг-иргүний-нийхэм гэхлээр, хүний амьтанлаг амин чанараар хөгжих “Амьтанлаг иргэн” гэсэнгэй адил, төөрөгдлийг тунхагласан. Яагаад гэвэл амьтанлаг чанар нь төрөөс үл хамаараад байж байдаг. Төр нь ч хүн ч, иргүн нь ч юу вэ гэдгийг мэдэхгүй. Иргүн төлөвшдөг заяатай орон зай байхгүй. Ахуй бол арван түгээмлийг зориуд тарааж байдаг. Ингээд иргэнээ будааж зэрлэгшүүлээд “зэрлэгшүүлэгдсэн хүмүүнлэг”-ийн дутлуулгыг буй болгож байна.

За ингээд номоо уншаарай. Миний буруу зөрүүт засаж энэ их сайхан билэг хүчний бэлгийг миний оюун санааны хоцрогдлоос цэвэрлэж жинхэнэ чанарыг нь танин мэдэж гэгээрэхийг хүсье.

*Энэхүү номны 15 дахь өртөөлөгч Иргүдийн соёл иргэншлийн академийн
Академич Хөх нохой овогт Журнайн Нүрээд*

ТӨРӨӨР БАДРААГДАГСАД БА ГУТААГДАГСАД ХЭЛЭХ ҮГ

Төрөөр бадраагдсан хөх монгол иргүнд
Төмөр нэүрит засаг нь хутаг билээ
Төрөөр гутаагдааас хөх нуруут хүнд
Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай
“Нэүрит засаг-ийн алтан дээд үнэний аялуу”
Тэнгэр ергөнц нь аврагч билээ
Хуучныг үлэмж агуу гоо хөг болгодог
“Төрийн найман цаха аялуу”
Ямх биенд чинь алд авьяасны боломж
Мөн Төбө бодис агуулсан хөх толбо
Тэнгэр ергөнц дөрөв нь бадраагч билээ
Алтан дээд үнэний аялууг гэвээс
Ахуйт төр иргүнээ гутааж сөхрөөд
Ор суугч хаанаа даахгүй өсөднөм
Төрийн найман цаха аялууг гэвээс
Төвшин цагт ч хөх монгол иргүн
Төрөөр гутаагдан өөдүйд боолчлогдном
Зээ
Төрөөр бадарсан хөх монгол иргүний
Түгээмээл үлэмж цагийн үргэлжлэл
Төмөр гахай жилийн эхэн сарын
Төгс сайн задаг гунан өдөр
Дэнсэнд баригдсан бөжинү би
“Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай
Нэүрит засаг-ийн алтан дээд үнэний аялуу”
Хуучныг үлэмж агуу гоо болгох
“Төрийн найман цаха аялуу”-г
Ил, элч, дэмч, иргэн, булхай болоод
Их хаан Мөнх лугаа-д хүргэсү
Эргэж нүүх хорвоогийн үнэнд
Эхийн сэтгэл баригдан хэлсү
Үүслийн гурван ердэнээр бадарсан
Айлын таримал иргүн та
Хос дуслаас ургасан будаан үр
Хөх нуруут төгс дээд хүн та
Яс цусны алтан бүсээр оломлогдсон
Ерэн есөн тэнгэрт мөндөлж
Арван хоёр их ертөнцөд бойжих
Агуу гурван хэлмэли-д мөнхрөөд

Алтай, Хангай, Хар жодоолыг эзэгнээд
Болзоход үл хождох гавьяатан
Булганы сумнаас өрсөх шонхор
Буцахын цагт үл няцах анд
Хүссэн хүсээгүй ч буяныг бүтээгч
Хөх монгол иргэн та
Их монголын босоо голч билээ
Өгүгэ, Мугулуй, Манукол улирлын
Уртгын үзүүр өргөний зах
Гүний ёроол амьдын амь
Тоос, чийг, хий, дэнсний хуулиар
Нэүрит үнэнийг олж өвлөсөөр
Нүүдэлчний амины мөлсү үүд
Хөх монголын иргүн нар намайг сонстугай
Мөнх өө
Эцэг элэнцийнхээ ертөнц сүр
Газар болоод огторгуйн үнэн
Бөө бүх ертөнцийг эзэмдэн
Бүрэн төгс билэгтээр ном саалгасан чи
Хорвоогоос хувьчлагдсан хөх монгол улирлаар
Иргүнийг бадраагч их ор суулаа
Хөг бүтээх улирлыг нээсэн
Ниргэгч Чингис хаан ор суулаа
Тэнгэр ертөнцийн их улсыг
Төрөөр бадраагчаар суулаа
Төбө бодисыг зөөж хадгалсан
Гурван ердэнийн их улст эзэн суулаа
Тэнгэрт мөндлөгөж ертөнцөд бойжигсдын
Босоо голч нэүрит засагтай
Ерэн есөн арга ерэн цэрээр
Арван хоёр их ергөнц
Зуун найман билгүүн есөн хүсэл
Ерэн есөн тэнгэрээр хүчилсэн
Арван түгээмэл арван тусгаар нэгдэхүйн
Айл эрдэнэ засгийн сүр дор
Айдастгүй жаргалшан зоволдсон иргүнийг
Агуу гоо үлэмж аялуут их монгол улсыг
Айлд бадраагчаар их ор суулаа
Ачлагч наран, мохоогч аадраар суулаа
Хөл дор хондод унасан ердэнэ билээ
Хүзүүн дээрээс огторгуйд дүүлсэн шонхор билээ
Хөвчид төрөөлж хэлд орсон харваач билээ

Долоодой мөргүнээр эрдэм заалгасан номч билээ
Харцага мэт дүүлэг хэмээн гэжээв
Харагунад тавьж шалгав би
Хачир олох ёлд асахыг чинь үзэв
Хэрлэн мөрөнг ховоогоор шавхахгүйг ойлгожээ
Ёс бустан нэүрит засаг барихгүйг мэджээ
Монгол гурван эрдэнийг бодлоор хадгалахыг таньжээ
Жэндинд өгсөн ч хөх монгол иргүн болжээ
Их ор суух билэгнээр тодорч
Ижилгүй содон дээд гайхамшигт хүрчээ
Их монгол улсын эзэн суужээ
Хаанган минь
Одоо та яах ёстой билээ
Нэүрит засаг барихыг мэдэх үү
Наран мэг ээж аадар мэг мохоож чадах уу
Иргүн булхайн дурыг татаж
Газар, Өтүгэ, Аадар, Наран, Хөх монгол богд
Таван төгс эрдэнээр сууж сэрэх үү
Хорин нэгэн шинж төгс
Хаан эрдэнээр оршиж чадах уу
Өргөн түнхэд өнчрөх өдөр
Эцгийн чинь өмнө тангараг өгч
Бадраагч их хаадыг зөвхөн
Толуй хажир ястай байлгах
Төмөр нэүрит үгээ өгсөн би
Төрсөн хөвүүдээ эрдэмд бэлдэж
Үл долгиолох гүн далай мэг сэрэхүйтэй
Үл хождох наран мэг гавьяатай
Эс няцах аадар мэг зоригтой
Эргэж нүүх хорвоог асрагч эзэн
Тэгш тодорсон хаан эрдэнэ
Төгс үлэмж хөг бүтээгч
Төрөөр иргүн нарыг бадраах нэүрит засаг-ийн
Төгөлдөр утгыг журамлагч болгох
Дээд алтан үнэнийг үрээр бөлдсөн билээ
Хамаг эрдэм арга, цөвөр, тэнгэр
Хатуу зарлиг, шалтгаан, хүсэл
Халуун ясны ертөнц, билэгүүн
Их монголыг үүсгэгч гурван эрдэнэ
Хөх нуруутын таван тусгаар нэгдэхүй
Хөг бүтээх айл, отог, шангас, гал
Төрийн бөхөөр иргүнийг бадраагч бүгдийг

Төрсөн үрийнхээ амин чанар болгох
“Төрийн найман цаха аялгуу”-г
Төгөлдөр уянгат болгосон билээ
Их хаан та хөх нуруут нарт
Иш баг зарлигаа өгч мөрдсүгэй
Ёст илд цээжлүүлж хадгалтугай
Брын хүнээс нууж хамгаалтугай
* * * * *
“Моухайн хэсчингай чилийнай төбө миндэудай
Далай икэ Чингис хану икэ зураг-тур
Хажира бугдунь деуло фэй дэудай-ун
Алтан хажира ун илэ эмэли, Кок хажира-ун илэ-эмэли
Чу хаучи фэй хөгчи хажира ун илэ эмэли
Ниругун хувчи ун
Нэүрит ясах-уун гурван цаха
Билэгүүн гурбан икэ бөлэгү
Хөх монгол ил-үүн тэнгэр түр чиодэудай
Орчуулбаас
Мохоон гэстэгэчийн тэнгэрт мэндтэй
Далай их Чингис хааны ордонд
Үнэн бүгдийг төрөөр бадраагч хутагтай
“Алтан үнэний хэлмэли,
Хөх үнэний хэлмэли,
Зөв хөгжлийн үнэний хэлмэли”
Билгийн гурван их бөлөг
Нэүрит засаг-ийн босоо голчийн гурван цаха
Хөх монгол Ил-ийн тэнгэрт мэндлэв ээ
Ариун засаг эзэн суусан
Ахай тайху Гурхан дээдэс
Агуу үлэмж гурван хэлмэлийг
Аламат Исаманд өгч алсад цөлөв өө
Бэжинү би Чингис сүлдэн дор
Билгээрээ гурван хэлмэлийг цогц болгож
“Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай
Нэүрит засаг-ийн алтан дээд үнэний аялгуу”
“Төрийн найман цаха аялгуу”-г
Хэлмэли болгон мартахын үүдийг хааюу
Өтүгэ, Муулдой, Манукол, Хөх монгол
Ав эв овын мөлсү дор хөвгүүд охид
Шавхахад ундрах зуун найман билгүүний
Алтан гурвалд цомирлогоо дэлгэлтэй

“Айл”-д үндэс иш нь оршугай
Хос дуслын нахиа хондод унаад
Ам нээж донгодох мөчөөсөө
“Алтан дээд үнэний аялуу”-г
Аялан сэлтэн хэлд ортугай
Амлах амсах мөч бүрдээ
“Төрийн найман цаха аялуу”-г
Түшиж дээдэлж биширтүгэй
Хөх монгол айлын хөвүүд
Сум тавьж гөрөөлөх мөчөөсөө
Үнэний аялууг тулж хөлд ортугай
Ав эв овоо “Айл”-ын хүчин бостохдоо
Найман цаха аялууг билэг боллогуугай
Мөнх их хаан ор дээр суухдаа
Алтан дээд үнэний аялуугаар
Алсад мөр цагаан үлдтүгэй
Мөнхийн давхианы тусгаар нэгдэхүйг
Төрийн найман цаха аялуугаар
Төгс бат асран сахитугай
Эрэгнэгийн холин угт хөх монгол
Алтан, үнэний аялуу буйд
Амин их ертөнц тэнгэртээ эзэн
Дэрлэн-дөрөөлөн угт Их Монгол
Төрийн найман цаха аялуугаар
Тэнгэр ертөнцийн их улсын эзэн та
Жэдин нутагт бойжсон миний хөвүүд
Дэрлэн-дөрөөлөн хаад байхыг хүсвээс
Алтан дээд үнэнийг аялууг
Төрийн билэг хүчин боллогуугай
Толуй ястай Соркукани пустай хөвгүүд
Иргүний хэрэг шийдэх болбоос
Төрийн найман цаха аялууг
Хөх нуруутын билэг боллогуугай
Хөх нуруутын билэг юун бэ гэвээс
Дөрвөн нэүрит улирлын олз
Учрыг олж уулыг ургуулж
Усыг илч болгох билэгийн
Аялуу гучин таван эрдэм
Оршихуйн олз ерэн есөн тэнгэр
Отгон хөвгүүний долоон
Ихэсийн ертөнц удамшаад
Хорвоогоос олзолсон дөрвөн цах ертөнц

Урвалчийн устгагч хар ертөнц
Хүслийн олз ерэн есөн арга
Хэцүүгийн олз таван зуун тавин шалтгаан
Сэрэхүйн ерэн цэвэр шудрага
Ахуйн арван их түгээмлийн онол
Үүслийн гурван ердэнийн сэтгэхүй
Үрийн олз есөн хүслийн хүчин
Бодолтой тэмцсэн есөн зуун тавин мөлсү
Зүтгэлийн олз есөн мөрний сав шимийн үнэн
Нүүхүйн олз босоо голчиг нэүрит засаг
Үүрдийн олз андын нэүрит дэм
Ниргэлтээр үдэх ёст хөх
Долоон үед удамшиж амин их ертөнц
Долоон үеийг мэндлүүлж тэнгэр
Ерөнхий дөрвөөс алтан амьтай
Есөн зуун тавин мөлсү-үн хорбори сүлжээ билээ
Ниргэгч Чингисийн Их Монгол улст
Хятад мэтээр эзэн сууна гэвээс
Хөгшин хонь унаад агт цаламдахтай адил
Мөн төбө бодистоныг шоронгоор мохооно гэвээс
Өргүүдлэг морior өлөн барс хураахтай адил
Хөх Монголын хаан Жэндиний эзэн мэт байваас
Хөөсөн дээр фэй хүмэн хөвөх адил хэмээн
Дээлийн давхар мэт илчит билэг
Дээсний гурамсан мэг эрчит сургаалиа
Төрийн ухааны их номч мөргүн
Төгс эрдэмт Долоодой багш хэлсэн бус уу
Их Монгол юун улс вэ гэвээс
Ниргэгч Чингис хааны Их Монгол улс
Цаг бусын үхэл өвчин үгүй
Цагдах шорон байцаал үгүй
Тамлах таван тахал үгүй
Үхүүлэх дөрвөн булхай үгүй
Доройтуулах долоон хясалгүй
Эвэв буюу таван сүйрэл үгүй
Эвэйийн орон “Айл”-ын засагтай
Ертөнц тэнгэрийн улс билээ
Үр тариа аривдан дэлгэрсэн
Үйл насан буян тэгш сайн
Энх эсэн амрын өсөг хур бялхсан
Эзлэгдсэн хүмүүний улс баяжиж
Эзэндээ их хэм шүүс төлдөг хөгжил

Их Чингисийг даган сургах
Хүсэл болоод арганд шамдсан
Айдасгүй жаргаланд зодолдсон болоод
Нэүрит засаг-ийн төрөөр бадраалдсан
Нэгэн их аялгуу их улс
Хуучныгаа үлэмж агуу гоо болгосон
Хосгүй гурван ердөнийн улс билээ
Хоёр зуун сая малтай
Есөн зуун тавин мянган иргүн
Хөх нуруут Монгол билээ
Хөндлөд унадаг нялхас тэнгэрт мэндэлж
Арван хоёр их ертөнцөд бойждог билээ
Хөх нуруут бүрэн эрхээс
Заяасныгаа эдэлдэг заншилтай билээ
Тэлгээ гээд зовлон үгүй
Төгс дээд жаргалын орон бишээ
Тул ус мөргөдөө дархан боловч
Хөвчид хөвц шиг амьсгалахгүй
Чоно хөвчид дархан боловч
Анабад далайд шаналан хорхой шиг жаргахгүй
Ил элч дэмч иргэн булхай
Өөртөө дархан эзэн боловч
Дээд үнэнээс төөрвөөс хүмүүн
Хүмүүн иргэн гдаад дүр ижил боловч
Дээд үнэнийг билэг хүчин эс болговоос амьтан
Тархи хэдий хос дуслуас ургасан тасам боловч
Алтан дээд үнэний аялгууг тэнгэр болговоос эрдэнэ
Хүн хэдүй таван мөчит амьтан боловч
Дээд үнэнийг аялгуу болговоос иргүн
Хэл хилтэй улс хаантай боловч
Нэүрит засаг үгүйд хүмүүний цуглуулга
Хэрүүлэйн далай уруулын уранхай
Задлын Турханы хар мөргөн ажгуу
Дөрвөн улирлын олз сэрэхүй
Төрийн найман цаха үгүйд
Төр барих урлахуй биш
Төөрөгдсөн бодол зүүдний тэнгэрл
Төр бүрэн эрхт хаан сүйх боловч
Алтан дээд үнэний аялгуу үгүйд
Тэнэг нэгэн бөгөөд булхайн боол
Таван тусгаар нэгдэхүй эрдэнэ боловч
Төрийн найман цаха үгүйд

Өөдүй боол хөндлөнгийн идэш
Та бүгд хөх монголын иргэд боловч
Нэүрит засаг үгүйд хонгилын амьтан
Арван түгээмэл таван тансагаа гэсэн
Ахуй хомс төргөй хар мөргөн
Цуусаар төрсөн хүний үрийг хөх монголуд
Цулбуург агач болгосон тавилан билээ
Цаг болоод жаман хуулиар
Буян болоод зөвээр үдэх тавилантай билээ
Борвинд унасан будаан үрийг баатар болгосон
Босоо голчит нэүрит засаг нь мэдэх
Бүрэн боловч тэгш бус эрхтэй билээ
Ардаа төрөөр гутаасан ноёны
Алд бисийг аалзны дайтай хайрлаад яанав
Алтан дээд үнэний аялгууг гэсэн засаг-ийг
Адуу малын дайтай үнэлээд яанав
Цагаан мөргүй хүнтэй "айл"-ыг
Цаха найман аялгуун орон гээд яанав
Цагийн хэргийг бадрааж эс чадах ахыг
Царцаа голомны дайтай хайрлаад яанав
"Алтан дээд үнэний аялгуу" болбоос
Агаат мөрөөдөл бодол биш хутаг
Амьтай үйлтэйн дээд хуулиас
Хөх нуруугад өгсөн тавилан билээ
Төрийн тархи иргүний сэрэхүй билээ
"Төрийн найман цаха аялгуу" болбоос
Төр жолоодох түгээмэл цааз билээ
Бурханы шастра сутра биш
Авидрама Санкхья пурохита биш
Цангахад ус уухыг сэрээд
Цахлан босохдоо тулах билэг билээ
Тархины ертөнц нэүрит үнэний
Түгээмэл дээд их олз
Төрөөр бадрахад дутах цагаан зад билээ
Ав эв ов билээ
Төрийн төмөр нэүрит түмэн билэг билээ
Амин их ертөнц тэнгэрийн
Аялгуут яруу босоо голч билээ
Аялгуу яруу босоо голч үгүйд
Ахуйт төр асрамжийн эмгэн адил буюу
Хөх монгол иргэн тэнгэр ертөнцөө гэвээс
Хөгнөөгэй хурга адил буюу

Хөх нуруутууд төрөөр гутаагдаад

Өөрийн өөдгүй боол ёс бустын идэш буюу

Хоосны шастра сутра уун наадгай

Аръяа лалита бистра намай махаяма

Авидрама санхъя пухорита уун хорлолд

Алд бие мөхөж тархи хоосорном за

Хөх монгол шарлаж улам харланам за

Сүсэгтэн сургаальган шастра сутра ны

Сүв сэвийг үл ойлгогдохуйгаар хүчин

Сүнсний төлөө тархийг хоосолж

Тэнгэр ергөнцөө гээхийн төлөө

Шарлаж улайж харлаж сөхөрч

Дэнс тоос хий чийгийн хуулиас төөрч

Шастра уун цагийн боол болоод

Өнчин зүрх тэнэг тархиндаа оосорлогдон

Өвс идэж ус ууж хужир долоогсдыг

Өөрөөсөө дээдэд үнэлж, үнэгүйжээд

Иргэ, сэрх чоно мэт явахыг мөрөөдөн

, Хорвоогийн хүмүүнээс өөрийтөө

Дорд ухаарахаас айтугай

ТАЙЛБАР.

1251 онд хүү Мөнх нь их хаан ор суусан ёслол дээр Соркуктани бэжинү тайху эхлээд “Төрөөр бадраагдагсад ба гутаагдагсад хэлэх үг” гэдэг энэ сургаалийг айлджээ. Нэүрит гэдэг үгийн талаар тодотгоё. МННТ-д нэүрит гэдэг үг нэг удаа хэлэгдсэн. “Манлай думда гагча нүдүгү Дува сохор гурбан нэүрит хажира хараху бөлгөө” гэж байдаг. Энд буй нэүрит гэдэг үгийг гурван нүүдлийн гэж орчуулжээ.

МННТ-д “Нэбэхү” гэдэг үндэсний үг арван гурван удаа орж нүүж ирэх явахыг илэрхийлсэн байдаг. Нэүрит гэдэг нь нүүдлийн соёл иргэншлийн гэсэн утгатай. Гурван нэүрит гэдэг нь нүүдлийн соёл иргэншлийн урт удаан хугацаанд хүмүүсийн аж төрөхүйн гад илрэл хамгийн хүчтэй гурван удаа өөрчлөгдснийг илэрхийлж байна. Чингис хаанаас өмнө хөх нуруут нүүдэлчид Өгүгэ, Муутлуй, Манукол гэсэн гурван улирал буюу гурван нэүрит хажира-г туулж ирсэн. Хажира гэдэг үг бол газрыг огт хэлээгүй, “үнэн” гэсэн утгатай үг юм.

ХӨХ МОНГОЛЫГ ТӨРӨӨР БАДРААХ ХУТАГАЙ НЭҮРИТ ЗАСГИЙН АЛТАН ДЭЭД ҮНЭНИЙ АЯЛГУУ

Отулаас дутахуны тэнгэрт мэндэлж ергөнцөд бойжвоос

Олзын дээд хутагт хөг бүтээх тавилантай хөх монгол болном за

Амбагай үзүүрт хорбори мөлсү ертөнц тэнгэрт торниулах

Артамж сүлжээ ураг эв ээсийн хөг алтан дээд үнэний аялгуу буй за

Иргүнийг төрөөр бадраах нэүрит засаг-ийн хутаг олж

Ил, элч, дэмч, иргэн, булхай мэдэх мэдэхгүйгээ хариуцнам за

Мунхагийн мухар тамаас аврагч хөх монгол буй за

Эс дагаваас эдэд захирагдан бусдыг мөлжигч булхай буй за

Өгүгэ Муутлуй Манукол Хөх монголын нэүритийг гэж мөхөөжөөд

Өндөр төрдөө осөлж, өөрөө амьтанжж араатанжнам

Өөрийн өөдгүйц боол хэрүүлийн далай хүмүүний цутлуулга болном за

Шарлаж, улайж, харлаад мөхөөгдон бусдын идэш болном за

Отгоргүй өлгий бөө бөх тэнгэрт мэндэлж ергөнцөд бойжвоос

Тэнгэрийн зарлиг, өөрийн хүсэл, гучин таван ердэм, ерэн цөлөр

Төгс ерэн есөн арга болоод таван зуун тавин шалтаант хүчин

Таван тусгаар нэгдэхүй, хаан болоод айл гурван ердөнэ

Түгээмэл аравын эзэн нэүрит засаг-аар бадраагднам за

Эс дагаваас номлол бясалгал бурханд найдаад устгагднам за

Муутлуй мөхөж, Манукол хэрүүл болж, Хөх монгол харланам за

Өгүгэ-ийн нэүрит үнэн өгний тухай домог болж мөр баларнам за

Тархи чинь тасам болж идэх өмсөхдөө захирагдан хэрэлднэм за

Эс аймаас намайг бүү сонс нэүрит үнэнийг мартаад үзүгүгэй

Эргэн нүүх хорвоод хохирлоороо ялагдан босуулыг хаанаар залнам за

Ил үүдээ хөсөр хаяж, агтаа аргал болгож, устгах тэнгэрт нидрэгднэм ээ

Энэ цагт алтан дээд үнэнийг танд хүргэх элчийг би зарнам за

Соркуктани бэхи бөөгийн задын дор сөхөрч элчийг сонстугай

Толуй хажирын хөвгүүд мэтээр Чингис тэнгэрийг өргөөлж

Сэлтэхийн шаналалд насаараа хайрагдан судраас ариутгагдан

Хөх босоо голчоор бөлгөгдсөн элчийг та билгээр сонсож асарваас

Хаан нь төрийн баг бөхөөр хөг бүтээж, иргүнийг бадраагч

Хаган нь төр нэр авсан буюу гурван эрээ бадраагч

Харц нь айл отог шангас гаддаа нэүрит засаг бадраагч

Хаалгат гэрт эмс нэүрит засаг-ийн үнэнийг асран тэгтэгч

Хөлшид нь ил-ийн багш нэүрит үнэнийг мэдүүлэгч хутагтууд

Хүүхэд нь хөл дорхи гүймэр мэт нэүрит агтчид

Хөх монгол иргүний Их монгол улс агуу гоо нүүдэлчид болном за

Хултань нүх сахин хорлолд автагдах мөхлөөс аврагднам за

Хөгжихүйн ацан замын шастра сутра-аас аврагднам за

Хөг бүтээх цорын ганц өөрийн жамаа олж аврагднам за

Хөх монгол сэрэхүйн хөгжлийн дөрвөн улирлаас Нэүритээ олном за
Хэл мал нэүрит засаг гурваараа бадрах хутаг олж
Их монгол гурван ердэнээрээ бадрах хүчийг хэлсүгэй
Үгэнд гүйцэгдэх дөхмийг бодож муугийн хязгаараар өтсүгэй
Ухаан болон мөлсү-гээн сэрээж сайн заншлаар шүүгүгэй
Учрыг олохдоо миний элчээс байцааж тусыг автугай
Унагаа гучин зургаан сайнаар эс шалган азрага тавибаас
Даага тэнэгэрч, агт дуусч чих
Хулганын нүхэнд хоргодном за
Ёс бустыг дуурайж мэлмийд содныг шүгэж шаварт шавалднам за
Туталаа арван сайнаар эс шалгаж бух тавибаас
Бяруу сохорч нүүдэл зогсож чи худагт уялдам за
Буруу бодлоор ертөнц тэнгэрээ хоосолж
Суумалд боолчлолдном за
Ишгээ арван сайнаар эс шалган ухна тавибаас
Сэрхийн зүүд шандаа гэж малын сор сүг болном за
Булхай элчээр зарагдаас айл-ыг хорлож иргүнийг эвднэм зэ
Ботгоо гучин зургаан сайнаар эс шалган буур тавибаас
Аг бударганаас төөрч чи бэлгэс барааднам за
“Айл” -ыг булхай ахалж хэрэг мэдвээс төр өсөлднөм зэ
Хургаа арван сайнаар эс шалган худ тавибаас
Хонины бэлчээр хонд шанд хэрэггүй болном за
Хуурамч зараар булхай элч зарагдаад хэрэг шийдвээс
Мэдэхийгээ сүйтгэхүйд зориулж
Мэдэхүйгээ бурханд даалганам за
Хөх олз андын дэм сэрэхүйгээ гэж өстөнд идэгднэм зэ
Гурван ердэнэ ав эв овоосоо ангижирнам за
Шарлуулж улайлгах бодлын цаг хөх Монголыг занаж золбоожоод
Шангас шангасаар тасалж мал мэг болгохыг санагутаг
Чивэлж хөхийн үсийг хусаж төрхийг өөрчилж гутааж мохоовоос
Чингисийн нэүрит засаг-ийг бодох нь алуур болохыг мэдлүгэй
“Айл” -ыг хорлох муу элээ сэрэхүйг хоосолж шарлуулаад
Алангоо үзүүрт хорбори мөлсү-г санасан тархийг асгаад
Амбагай үзүүрт хорбори мөлсү-г хэрэглэхэд үхэл ирэх үед
Тохинуулах нэгэн элчийг би зарахыгаа зарласугтай
Үг хориод устгагчийн эдийг шүгэж эзэрхэгчийг устгах миний элч
Үүрдийн урвагчаар тодорч яллагдахыг өөрт нь мэдүүлсүгэй
Амин ертөнц тэнгэр билгүүнээс хагацаж шарласан Монголчууд
Агаа хонзонгийн шастра-д ёс бустын сугтраар улайнам за
Төр нь алуурч болж улайсан Монголчууд харлаж эхэлнэм за
Хэвлий шуналдаа захирагдан элэд боолчлолсон хар монголчууд
Миний элчийг алж тархины тураал нь тахалд идэгдэх осол буй

Сэтгэл бус булхай түүнийг занавас босоо голч нуугдугай
Өртөөлөгчдийг олж өөрийгөө аварч үхлээс мултаргутаг
Өсөлсөн булхайг өрөвдөн байж дурыг татахыг хичээгүгэй
Эрхт нэүрит засаг-ийг зарлах билэгтэн нэгийг олгутаг
Хүний хорвоогийн зовлонгийн чанга бүдгийг жаргалаар сэтгэсэн
Хөх нуруутыг хөх Монгол иргэн болгох билэгтнийг олгутаг
Энэ билэгтэн олдох цагийг тохинуулсны байдлыг өчсүгэй.
Харц иргэд харь хүний зовлонгийн боол болмой
Хаалтаг гэрээс эмс зайлж хадны мухарт нуруу зовоомой
Хүүхэд мухар мөрийг хөөж хонгилын амьтан болж гэрэл эрмой
Хөпшид үхэгсэдтэй атаархан амиа хорлох аргыг дэлгэрүүдмой
Энэ цагт орчлон элчийг асран сонссон билэгтэн хаан болбоос
Хөх Монголыг хөхрүүлж, хабсу төрийг сэргээж аялдууг бүтээмой
Миний өчил үнэн эсэхийг өнгөрсөнөөс эрж мэдүгэй
Мунхагийг халах мөлсү тэнгэр, Монгол ертөнцийг элчээс асуутугтай
Хорвоогийн хөдлөхүйд ёст бустын замыг монголчууд дагаад
Цөвийн цагийн таван зуун жил хариас зүүдэн мохож
Цагт баригдан суухуйн бодлын жимээр дөглөн хөдөлбөөс
Цэгц чанар денсний баримжаагүй жимд орж хөл алдмой
Бүр хаан болох шар бодлоор өөрийгөө хоосолж түгээмэлээ бараад
Сархад, балчирын ноолдоон, даганы уралдаанаар гуниг зөөллөж
Бүтэн жилийг бараад тэнэт сэргж мал, хүн юугаа тоолмой
Болох болохгүйг үл ялган бодолдоо чирэгдэн өөрийгөө цөлмөй
Төр нь хаанаа даахгүй билээр сохорч өсөдөвч
Томоогүй булхайнууд хаан болох гэж өөрсдийгөө зарламой
Ёс бус эзэрхэгчид хөх монголыг харлуулан чирсээр цагийг элээж
Ёрын хар устгалын тамд зэрэгтэн очихыг билэгтэй бүгд үзмой
Хөх нуруутны нэүрит засаг-ийн босоо толчийг хүсэгчидийг
Нэгийг нөгөөгөөр нь баруулан алсныг тоолж үзмой
Мунхагийн харанхуйд харьтай зүүдлэлгүй элчийг сонстугтай
Алтан дээд үнэний аялуу малчны сүлд мал гурав хаан тодорч
Ахуй төр, өөрийн найман цаха дээрээ босвоос
Хөх нуруутууд нэүрит засаг-ийн төрөөр иргүн болж бадармой
Мунхагийн сэтгэхүйд гурван ердэнэ гэрэлтэж билэг тодормой
Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай нэүрит засаг-ийн
Хүчин билэг алтан дээд үнэний аялууг айж биширвээс
Хуучны дээд үнэний агуу гоо үлэмж болгон хөгжиж
Хуйхтануудыг сүйрлээс аврах гэрэлт наран Их монгол болмой
Хорвоогийн нүүдэлд хөх нуруутууд нэүрит засаг-ийн төрөөр бадармой
Гурван хаан зэрэгтэн мандаж худгийг хагааж хурыг буулгаж
Ерэн таван булхай элчээр зарагдаж төрөөр иргүнийг гутаагаад
Ертөнц тэнгэрээс төөрч баас мэт үнэгүйдсэн хүмүүст

Мөнх тэнгэрийн хүчин мөхөж их монгол домог болох дэнсэнд
Гэрийн нохой гэнгүү чоно мэтээр очих төвшитгэчийг зарья
Гэгээн богд Өтүгэ, Хөх монгол хажир Чингисийн тэнгэрээр
Гэмтний гэм урвагчийн балгийг ясах түүнийг бүү алтугай

ТӨРИЙН НАЙМАН ЦАХА АЯЛГУУ

“Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай нэурит засгийн
алтан дээд үнэний аялгуу” хэмээх яруу найргийн хэлээр
айлдсан энэ хэлмэлийг худам бичгийн өвөрмөц хэллэгээс
өргөөлж орчин үеийн монгол хэлээр танд хүргэхийг хичээлээ.
Өртөөлөгч миний боловсрол мөргэжил Сорхуктани бөжинү
тайхугийнхаас арав дахин бага учир би үүртээ муу биелүүдсэн
байж ч мэднэ.

Эргний монгол улсад удамшсан заншлыг өрөгтэмчи-үн
төрү гэдэг, “Дэуло-ун найман цаха эйслаху” буюу “Төрийн
найман цаха аялгуу” хэмээх маш нарийн, бөх амин чанартай
гүнзгий агуулгатай энэ айдвар налад дэндүү уртдаж хэтэрхий
өргөгдсөн агуу гоо үлэмж утга төгс зүйл мөн бөгөөд би зориглон
өвөрмөц хэллэгээс танд өртөөлөв.

А. ДЭМЧИЙН АЯЛГУУ

Нуур шал тээл цав гашуунууд
Заан хяруул матрын орон байхад
Эзэрхэгийн хойнууд усан хураахын хавцалд
Эвийн овоор дөлгэй гөрөөс номхруулаад
Өтүгэ сүлдэндээ тахиж газрыг агшаах адил
Түүдгийг тараан нүүж үржив
Тэрэмтэй хүрд хөврөн өсөв
Тэнэмэл бодол цэгцэрч нэурит хажира болов
Алтай саяны бэл талыг
Алагчуу хониор нөмөргөв
Хүрдэн цуваа хөвөрч хөх талыг агшаав
Хангай ханыг туулж
Хараад голыг сүлжив
Цэлгэр талыг төөлж
Чоносын улс болов
Эрэгнэгээс Шилхийг нөмөрсөн
Улаагчууд үхрийг адуулав
Хойнууд иштэй чонос мөчирлөж

Хөвч хангайн их улс болов
Удам талыг эрээлж ус бэлдээр сонгов
Шардуу ямааг бөлчөн
Нохосын улс болов
Элст товийг нэгжиж
Нүдэн усыг олов
Эвхэлийг номхруулж нүүхүйд нэгдээд
Төбө бодисыг зөөгчид золбоожин
Ба бүрэн нүүх бита нүүдэл тэгширч
Бүгдийг сайхны төлөө
Өтүгэ заншлыг цээрлэв ээ
Журмыг дээдлэн Мугулуйг зарлав
Зам нэгт дэмчийн аялгууг ухаарав
Аман олширч ахуй төлөх улам
Аялгуут заншил сэрэхүйг төлөв
Зам сунаж хорвоог таних улам
Заха заах ергөнцийг олов
Дөрвөн зүгт хөрс огторгуйн амьд бүхэн
Дөрөөг давхач агачных болов
Хойин Чонос Нохосын бөртөг улсуулад
Дэуло мэдэх дэмч дугав
Цаг, огторгуй, хөрсийг хэрүүл хараал эдэлж
Цавчидан өрлөгдөн Өтүгэ авирладав
Мянган толгойт нэг могой мэт
Мухардсан Өтүгэ өрлөгдөн алалдав
Толгой бүрт гэнхээт Өтүгэйд
Тархины ухаант дэмч дугав
Өрлөдөж сугалагдах Өтүгэ хүмүүс
Эв нэгэн болгох билэгтэн дугав
Зүхэлдэн өрлөщөх Өтүгэ нарын
Зүрхэн занг зөөлөн цагаан болгох
Зөнч их аргат дэмч дугав
Зуун сүүлт нэг толгойт могойн үлгэрийг
Зуурил болгох аргат дэмч дугав
Бархиралдан алагдах Өтүгэ нарын
Бухан занг эвэрлэх дэмч дугав
Бусдад сайныг бодох олноос
Билэгтэй нэгэн дэмч дугав
Сэрүүн Хөхүйн тулыг сэрээгээр занаагүй чи
Сэтгэх ухаант нэгнийгээ сэрээдэх юу вэ
Цайвар борын толгойд цалам алдаагүй чи
Цөстэй хайран андад зэв алдах юу вэ

Ихэс нлхасад хэлэх дэмч дугав
Бусдад даатгаваас буруудахыг
Буманд ойлгуулах дэмч нэгэн дугав
Мөддэгээ асрахын чухлыг хэлэх
Түмэн олныг ухаанаар татах
Төр ёс мөдөх дэмчийг хайж эхлэв ээ
Өндөр уулсыг даван дэмчийг эрэв
Өргөн мөрөнг өгсөн уруудан эрэв
Өргөн талыг эрэлэн сүлжиж эрэв
Эрэл Эргэнгт ирж хотлын үлгэр сонсов
Үлгэрт юу хэлэгдэв гэвээс
Өдөр шөнө хоолой тэжээхэд
Өрлөдөн алагдах хэрэг юун
Өрөл мойл идэхэд өрлөгдөх хэрэг юун
Хаан ихэс ахас дээдэст
Хайлс мангир зохихгүй гэж үү
Хайлс мангир идэхэд
Хатгалдан алагдах хэрэг юун
Сумтай гөрөөчин морьтой байлаа ч
Сед гичгэнэ идээд үхэх юу
Сэрээтэй загасчин салтай байлаа ч
Салтас төмс идээд дордох юу
Салтас төмс идэхэд
Сэрээ сэлэм хэрэг юу
Амьтдыг залгих мангас зан
Алалдахыг тулгаж алж байна
Сэмээр залгих цурхай зан
Сэлэмэхийг тулгаж алдуулж байна
Зулзагаа идэх ангир болгож
Ботлогныг буйлуулах чоно болгож
Цустай нь хөшөөх шилүүс болгож
Цөстэй алах алуурч болгож байна
Гүүний сүүн ундааг исгэж
Гүзээ хоолой цагтаваас
Гөвшилдөх хэрэг гарах юу
Ямааны сүүн идээгээр
Явдлын хүнс хийвээс хэрэлдэх юу
Хонины сүүн хуруудаар
Хүндлөдөн дайлаваас алагдах юун
Ингэний өсүг хуруудаар
Эжий эцгээ тэжээвээс өнчин юу
Махан хоолоо багасган өгөлвөөс

Бутны бор туулайд сэлэм далайгагүй чи
Ботлогныг өнчрүүлж буйлуулах юу вэ
Улийн цагаан хүчгэнэд үхэл зарлаагүй чи
Үртэнийг ч гансаруулж уйлуулах юу вэ
Тогосны үзэсгэлэнд тор шидээгүй чи
Тойгтны толгойг сэлэмдэх юу вэ
Тоосны хорхойг ч гишгээгүй чи
Толгойгныг хүзүүтэн болгох юу вэ
Айдсаар алуу хурааж амар юу
Хүүрэнд хонь хариулах хялбар юу
Үхээрээр үхэр маллуулах эсэх юу
Яргачин болох гэж ямаатан юу
Алуурч болох гэж адуутан юу
Үхдэл биш бол үг сонс гэх мөргүн олдов
Үхэлгүйгээр айдыг зайлуулах “айл” -ыг сэдэв
“Айл” -ууд амь нэгэн байх сэлгэхүйг сэрэв
Мугулуй хэмээн сэлгэж зарлав
Туурга хол болбоос тусын дайсан ажээ
Түгээмэл тусгаар болбоос “айл” -ын дайсан ажээ
Өөр мугулуй болбаас өстөн ажээ
Өрлөдөн алагдан бүлэглэн зодолдсоор
Өтүгэ Мугулуй дөчин мянган жил
Аймагтаа дайсан ахуйдаа нөхөр явж
Алсыг хар мөрөөр элээж байв
Байгаа хүссэн хоёрыг байлаахуйтай гурамсах
Бахдам аялгуут дэмч нэгэн дугав
Тэнгэртэй нэгэн байвч
Тэнгэртэй олон дуурайж чадсангүй
Ерлөнд нэгэн билэгтэн байвч
Ертөнц үгүй олон дуурайж чадсангүй
Эрдэмтэн нэгэн байвч
Эргэлсэн олон дуурайж чадсангүй
Тэнгэрээс мөндөлж ертөнцөд эс бойжвоос
Тэнгэр мунжийн орон гэдгийг мэдэв
Төсөж зүтгэхийг эрчмээр үйлдэвч
Тэнгэгийн идэш мунжийн боол болохыг мэдэв
Мугулуй хаанд учрыг ужуулах
Мөлсү-т нэгэн дугаж байв
Хаанд учрыг мэдүүлж хэлэх
Халамжит сайн дэмч дугав
Харцыг гэгээрүүлэх дэмч дугав
Муут устгахаас дугууг бүтээхийн чухлыг

Айл-д нэүрит засаг тогтоох

Дэмчийн аялгуу төрийн нэгэн цаха билээ
Булхай үгүй "айл"-ыг баг бөх төр гэмой
Бүтэн улс Их Монголын төрд
Бөх нэгэн цаха дэмчийн аялгуу оршном за

Б. АНДЫН АЯЛГУУ

Өөрийн хүслээр эрхэнд эс орогчийг
Өрлөн доолоод санал асуух
Өрцөө доолуулж эрхэнд эс орвоос
Үнхэлцгийг сугалж бусдыг мохоох
Өгүгэ сэрэхүйд анд байсангүй
Дэлгэй гөрөөс номхруулж анд болов
Дөлхийн зах руу нүүж анд болов
Нэүрит үнэнд нэгдэж анд болов
Нүүдэл хэмээх аян андын сүр болов
Идэвхийлэн туулж тосохуйн үйлст
Идэлхү шувуу мэт анд болов
Наадан цэнгэлдэн хүндлэлшэхэд
Нялх унага мэт анд болов
Наад цаадтай цавчилдахад
Начин мэт довтлох анд болов
Суун асран хүндлэлшэхэд
Солонго бяруу мэт анд болов
Харь шонхор мэт анд болов
Өсөлсөн хонзон шоровхийлэхэд
Өлссөн бар мэт анд болов
Гэрийн нохой мэт үнэнч анд
Гэнтү чоно мэт хянуур анд
Хар хэрээ мэт хатуужсан анд
Хүй элэг мэт халуун анд
Өрлөн сугалахуйд өрсөх анд
Олуулаа амь нэгэн андууд
Оорцог хүнд хуга гаргахгүй
Ихэр элгэн мэт андууд
Игтэл дунд сум тавихгүй
Сэтгэл нэгэн андууд
Сэг дээрх тас мэт зодолдохгүй
Өндөр уулсыг даван давхилдан
Өргөн мөрөн гатлан нутагладан
Зэрэглээг талыг зэллэн зэрэглэлдэн
Загийн говьд жаргалдан зоволдон

Махчин занг дарж өснөм
Хүний хаан болох хэрэг юун бэ
Хүслийг дураар татах хаан бус уу
Улсын хаан болох хэрэг юун бэ
Ухааныг ертөнцөөр ясах бус уу
Түмнийг айлгах гэж хаан юу
Тэнгэрээр дэвгээж хаан бус уу
Хааны сүрээр хамаг олон жаргах юу
Харцын билгээр төрийн багаар жаргах бус уу
Иргэй зөвсгээр иргүнийг бадраах юу
Ертөнц тэнгэрээр өөрийгөө бадраах бус уу
Хаан байвч харцаас тасарваас хүчгэнэ
Хатан байвч шивэгчнээс холдвол зарц
Ноён гээд номхоньг дарлаваас тэнэг
Ноомой гээд мөргүнийг дуурайж чадахгүй
Нохой мэт болбаас шалз
Билэтгэн байвч мөргүнийг
Билгээр эс дуурайваас үхэр
Хүн байвч ертөнцөнц үгүйд амьтан
Хүүхэд байвч хөлцдийг дууриахуйд төл
Төр байвч иргэдээ бадраахуйд талхи
Улс байвч тусгаар нэгдэхүй үгүйд мунж
Айл байвч түгээмэл үгүйд хоосрол
Амгалан байвч айл үгүйд айдас
Тэнгэр ертөнц үгүйд тархи тасам
Иргүн "айл"-д үгүйд ганцаардал
Их монгол улс нэүрит засаг үгүйд
Хөх биш шар, Улаан, хар
Би байвч чи үгүйд өнчин
Чих байвч авиа үгүйд дүлий
Хэл байвч үг үгүйд дугуу
Хөл байвч суугаа үгүйд мунж
Мөргүн байвч дэмч үгүйд худалч
Сэтгэхүй байвч эс шийдвээс сэрэхүй биш
Бодол байвч биелэхүй байваас зүүд
Чи үгүйд би юу ч биш гэдгийг
Суу зоригийг билэг болгох дэмч
Нэгэн их аялгуу болон олдov
Хаж гэж явбаас хар мөргөн болмой
Хатуу зөвөөр үдүүлж хага цохуулаад
Хатаж хийсэх сэг зэм болмой
Алтан гурвыг алуулахгүйгээр гурамсаад

Зузаан ав эв ов болж
 Хамаг “айл”-ыг хамран захирах
 Хаан эзэнтэй болохыг сэдэв
 Мянган газрын Өтүгээг хурааж
 Мятаршгүй гурамсах тамир
 Мугулойд байсангүй нь мэдэгдэв
 Аргыг ааш боллох тэнгэр дутаг
 Хошин билгийг хүч болгох
 Хосгүй их ертөнц дутаг
 Зүг зүгээс Манукол Ил-үүд цугларч
 Айл-ыг айдаснаас чөлөөлөхийг хэлэлшэв
 Айл-ыг амь нэгэн болгохыг тунгааг
 Амбагай үзүүрт холбори мөлсү зарлав
 Ам муруйж ятгасны хэлийг огтлов
 Ааш буруулж зугатаасныг зэвээр үдэв
 Амин чанараа айл-д шингээснийг буянаар үдэв
 Айл-ыг айдсаас чөлөөлж
 Андын аялгуу хөг бүтээв
 Төрөөр бадраах иргүний
 Их Монгол улсыг
 Төгс тулах нэгэн цаха болов
 Андын аялгуунд амьдарч үхэж явбаас
 Аз нь гүйдлээ олж бэхжээд
 Ав эв ов нь бөхжөөд
 Амь нас ариун мөрийг
 Алдын буян дааж байдаг болов уу
 Андын аялгуут маргаж хаяж явбаас
 Амин ертөнц тэнгэр арилж
 Хар мөргөн болж төрдөө өсөлнөм зэ
 Хагуу зэвээр хага цохивулж
 Хатаж хийсэх нэгэн сэг зэм болном за
 Алтан гурвыг алдуурхааргүй гурамсаар
 Айлд нэурит засаг тогтооход
 Андын аялгуу төрийн нэгэн цаха билээ
 Булхай үгүй “айл”-ыг бат бэх төр гөмөй
 Бүтэн улс Их Монголын төрд
 Бөх нэгэн цаха дэмчийн аялгуу оршном за

В.МОНГОЛЫН АЯЛГУУ

“Ману кол ил еркун
 Коку нуруугут-ун нэурит иосун мөлсү-гур
 Хэли уда эд аран агут эми ии

Ав эв овын андууд болов
 Хамаг Өтүгэ ааш адилгүй
 Харгүй андын зүрхийг сугалав бас
 Ижил Өтүгэ итгэл адилгүй
 Эгэл андын зүрхийг сугалав бас
 Хүзүү хоолойг таслав бас
 Хөл бэхлүүр огтлов бас
 Ураг Өтүгэ зан уян байсангүй
 Учирсан андын цусыг асгав бас
 Сал мод мэт сайн андууд
 Салбаран холгос мэт тарав бас
 Өндөг зулзага мэт нялх андууд
 Өстөн араатан мэт алдадлав бас
 Хулст нуур мэт андууд
 Хувхай яс болж тарав бас
 Дөлгөй агт нь ижил боловч
 Дээлийн давхар мэт журам дутаг
 Их багыг ижилхэн ээх
 Илчит наран мэт ёс дутаг
 Өрлөн алагч Өтүгэ андыг
 Өрсөж мохоох засаг дутаг,
 Гэмтэн жимтнийг гэсгээн дөвтээх
 Гэгээн их ертөнц дутаг
 Зургаан сүүлт могойг сүлдэлсэн
 Заншлыг аялгуу болгох эрх дутаг
 Анд нь андаас айхдаа алдагийг
 Айл ясах эрх дутаг
 Арсалдан алагдах андуудыг
 Оломлон мохоох дүрэмлэн дутаг
 Дутахыг мэдэх нь олохын оршил ажгуу
 Байхгүйг мэдэх нь байлгахын өмнөх ажгуу
 Андууд амин нэгэн андгарыг
 Айлын засаг болтох билэг дутаг
 Айлын дотор айдсыг үдэх
 Ахуйт төрт засаг дутаг
 Мугулойн айлд мөрөөдөл гээгдэж
 Муудалцсан зүхэл занал ихсэв
 Алаг зүрх олноор сугарч
 Асгарсан цусны халиа ихсэв
 Омголон андыг оломлон сүлжихэд
 Өтүгэ заншил саад болов
 Зургаан айл нэгэн хүрээ болж

Эгүрт-үн абу зараглажиху хурилдаху
Никэн иикэ улус чилийнай төвэ миндөлөжү
Өрөктэмчи-түр хөгчи-эхү чиолзүдэй”
Орчуулбаас:
“Манай гол ил зоригдаан эрс
Хөх нуруутын нэүрит ёс мөлсү дор
Мөр цагаан хүмүүс уужим эв эс
Үүрдийн ав зарлан хуралдахуй
Нэгэн их улс тэнгэрт мэндэлж
Ертөнцөд хөгжих хутагтай”
Зөнч мууллой мөрөөдөлд
Зүг бүрээс хөх нуруутууд цуглаж
Хүндлэлдэх сайхан үгээрээ
Цагийн аясыг хэлэлцэн шүүж
Дэмч болоод андын аялгуу болов
Алтан оосрыг нэүрит билгээр харж
Ахуй түгээмэл ав эв овоо бүгээж
Ааль зан сэрэхүйтэй эвлэрч
Ахар бодол андуу зүүдтэйгээ тэмцэлдэж
Орших устах зам цагийг мөрдөж
Манай гол элч зоригдаан эрс
Мандах наран мөндөрт аадар
Намайг даах босоо голч
Молор эрдэнийн хөг бүтээх
Нэүрит үнэнийг тунгаасан
Монгол аялгуу мөнх оршихуйгаа олов
Мөнхөлж зоволдон жаргалцан
Мохолшүй хүтээ үлэмжлэн өгсөөр
Мөлсү ертөнц хөх тэнгэрийн оронд
Монгол аялгуу нэгэн бөх цаха болов
Манукол ил хуралдай
Мянган жил оршихдоо
“Монгол” хэмээх амин чанарт мөнхрөв
Монгол нирухувачи төрийн яс
Мандаж буурахад үл бөхийх
Мөнхийн босоо голч мөлсү
Манукол аялууг хөг бүтээх
Монгол оршихуйн шинэ улирал
Үүслийн гурван эрдэнийг олгосон
Үнэнч Толуйн дээд өвгөдийн ертөнц
Үхэшгүй мөнх тэнгэрийг илчилж
Таван тусгаар нэгдэхүйт олов

Алалдах дутам аюулаас үл айх
“Айл” эрдэнийн учрыг олов
“Хаан” эрдэнийн таван шинжийг олов
Хөг бүтээх есөн зуун тавин мөлсү
Хорвоотой хоргүй барилдахуйн
Хөхрөгч төбө дээд бодисоор
Ерөн цөвөр шудрага бүхий
Ерөн есөн аргыг олж
Тэнгэрийн аялгуу болгов
Арван түгээмлийг агуулах орон
Айлд нэүрит засаг тогтоох
Гал шангас отогийн үйлст
Гарцаагүй дээд нэүрит үнэнийг олов
Хуучныг агуу гоо болгоход
Хүчирхэг таван зуун тавин шалтгааныг
Үртэй хүний есөн хүслээр тохиуулах
Үлэмж төгөлдөр гучин таван эрдмийг нээв
Нэүрит засагийн дээд үнэнийг нээв
Хаан эрдэнийг дууриах билэг хүчийг
Харцын үрс иргэдэд өгөх хуулийг нээв
Алтай, Хангай Хар жодооны нуруу
Агуу их таван нэгдэхүй дүүрэн
Амин чанар үлэмж сав шим болохыг нээв
Таван зүйл сав шим юун бэ гэвээс
Нутаг нь уул, говь, хээр, цав, гашуун тав
Тусгаар нь улам, сэрэхүй, ахуй, үйл, айл тав
Алтан нь ураг, сүлжээ, оосор, олом, бүс тав
Иргэн нь хаан, ил, элч, дэмч, булхай тав
Унд нь ус, рашаан, шүүс, сүү, эсүгээ тав
Тэнгэр нь ухаан, эрдэм, арга, билгүүн, дэвэр тав
Ертөнц нь дээдэс, огторгуй, газар, бөх, хар тав
Сэрэхүй нь учир, шалтгаан, хүсэл, мөлсү, билгүүн тав
Уянга нь үлгэр, ерөөл, дуу, хөөмий, хөгжим тав
Цөвүүн нь үдэх, гээх, төөрүүлэх, маргах, цөлөх тав
Хар нь үхүүлэх, тамлах, доройтуулах, хорлох, хардах тав
Харцах нь үг, дохио, хард, уриа, хариу тав
Хүнс нь ургамал, таримал, шүүс, яс, цагаа тав
Оршихуй нь нүүдэллэхүй, эвлэрэхүй, засахуй, тосохуй,
үдэхүй тав
Таван тансагийн задын орон
Хөх монгол иргүний ертөнц тэнгэрийн
Нэүрит засгийн Их Монгол улс

Монгол аялгуу мөнх оршихуй
Хорвоотой андын дэмээр эвлэрэхүй
Хүмүүнтэй муғулой сэрэхүйгээр нүүдэллэхүй
Айлыг иргүний амин чанараар засахуй
Ирэгсдийг Алангоо мөлсүгээр тосохуй
Будахыг Амбагай мөлсүгээр үдэхүй
Урвагчийг хар ергөнцөөр устгахуй
Иргэнийг төрөөр бадраах
Монгол аялгуу
Манай гол илүүдийн билгээр
Мандах нар ниргэх аадар тэнгэрт
Малчин Тэмүчинг Чингис хаан тодруулав
Буданчарын тэнгэрт мөндөлж
Дээдсийн ергөндөд бойжоод пагаан
Бөө бөхийн билэг хүчийг олоод хөх
Урвагчид ухаан эс зарах өгүгэ
Огторгуй өлгийд үссэн бүгдийг таниад
Арван хоёр их ергөнцөөр Чингис тодров
Айлд нэүрит засаг тогтоож
Агуу гоо хөг бүтээгч эрдэнээр тодров
Мөнхөц амьдын сүдээр бадрах
Ерлөнц тэнгэрийн их ниргэгчээр тодров
Хабсу төрд хамрагдсан бүгд бадрах
Хальж үргэсэн бүгд үнс болох
Эрж ирсэн бүгд эрдэмд залрах
Хөг бүтээх шинэ улирлыг нээж
Хөх монгол иргүнийг төрүүлж
Их Монгол улс нэүрит засгийн
Монгол аялгуу оршихуйгаа олсон ажгуу
Амсаж эдэлж ямбаас
Аз чинь гүүдлээ олж
Алтан гурвыг агуулахгүй гурамсаад
Айлд нэүрит засаг тогтооход
Андын аялгуу төрийн нэгэн цаха билээ
Булхай үгүй айлыг баг бэх төр гэмой
Бүтэн улс Их Монголын төрд
Бөх нэгэн цах монгол аялгуу оршном за

Г. ЭРХИЙН АЯЛГУУ

Харцаас бүрэн эрхт хүүхэд төрнөм
Харанхуй бодол түүнийг булхай болгоном
Хамгаас бүрэн эрхт хүүхэд төрөөс

Мунхаг бодол түүнийг булхай болгоном
Хар амиа бодогч хатуу булхай
Хамаг улсыг сандаргах болмой
Хувиа бодогч худалч булхай
Хураасан улсыг тараах болмой
Булхай буйд бүтэн нойр зовлон
Булхай буйд халуун хайр айдас
Булхайг шоронгоор мохоох гэвээс
Будант огторгуйн одыг тоолох адил
Булхайг хэлж мохоон засна гэвээс
Бул чулууг уйлуулах гэсэнтэй адил
Булхайг иргэн болгож засна гэвээс
Бүрэн эрхийг тэгш бус эдлүүлсүгэй
Агтриат уулыг төрөөлж аргал угалз алан
Хүдэнт уулыг авлан хүдэр гөрөөс алан
Будант уулыг самнан буга гөрөөс алан
Чулуут говийг нэгжин чихтэй зээр авлан
Давалгаат голыг гатлан туулай хяруул алан
Давхилдан хөөгдөн тулалдан аладваас
Эрх биш хорлол буй заа
Хүзүүгээрээ уушгаа гарган хэрэлдэн
Хүчилж уурлан хүрхрэн хатгалдан
Хүмүүний бус авираар нудралдваас
Эрх биш тамлал байнам заа
Хаалгат гэрийг харанхуйд гэгэж
Ханийг марган бусдын эмд шунаж
Орд гэрийг одтой шөнө орхин
Орчин зайлж бусдын хэвтэрт орвоос
Эрх биш эдэлж үл болох хараал байнам
Сүүдлээс өөр нөхөр үгүй
Сүүдрээс өөр мөргүй
Мангас мэг ашаар хүмэн ямбаас
Эрх биш ганцаардал байнам
Эцгээ бос хэмээн захирч
Эхээ суу хэмээн бохирч
Бор зүрхийг богжоон ямбаас
Эрх биш зүхэл байнам
Хүчгөнэд хүдрийн эрх эдлээд
Хүдэнд ууланд заар өгөхгүй
Хүүхэд эцэгтэй эрх чацуураад
“Айл” -ын хэрэг шийдэхгүй
Булга бугын эрх эдлээд

Мянган жил хэлэлцээд мөргүн нар төржээ
Хөх монгол иргүний эрх
Хөг бүтээх нэүрит дээд үнэн
Хамтрахуйг гарцаагүй болгох
Хагууг засах их засаг
Үлэхүй биш тосохуйгаар
Иргүнийг засах эрдэнэ-эрх билээ
Хөх нуруутууд тавин мянгаас
Хол давсан илүү жилүүдэд
Сэрэхүйн дөрвөн улирлыг туулж
Сэтгэхүйн нэүрит үнэнийг нээж
Мэндлэх ертөнц бойжих тэнгэрээ олоод
Мэдэхүйн мөн төвэ болсон ажлуу
Ертөнцдөө мэндэлж тэнгэртээ бойжихыг
Ерөөсөө иргүний эрх гэмой
Аварч асарч алж устгаж
Бүтээж нурааж бөхөөж тараахыг
Хүмүүний эрх гэмой
Өнөөдөр баахан балгийг
Өөртөө тариад маргааш засаас
Эрх элдээд хэрэг юун
Өртөст бутыг цөлмөөд ургахыг хүлээж
Тэмээ явсан нь амар бус уу
Өвөл онд оруулаад хавар үхүүлвээс
Өдөр шөнөгүй мал дагаад хэрэг юун
Чонын эрх эдлэж сүргийг идвээс
Өдөр шөнө нойр бүтэн бус уу
Тэмээ болоод чонын эрх эдэлвээс
Хүнд тоологдоод хэрэг юун
Тэмээ болоод чонотой
Араншин ижил байлаас
Түүнийг хүнд тоолоод хэрэг юун
Тэмээ болоод чоно мэг хүнд
Түгээмлээс хүртэх эрх бүү өгтүгэй
Ертөнц тэнгэрээ хүсэхгүй хүнийг
Ерөөсөө иргэнээр тоолж
Хувь хүртээхийг цээрлэгүгэй
Хорвоод мэндэлж хорвоод бойжлвоос
Хонь ямааны төрлөөс ялгаа юун
Ганцаардалд төрөөд тэндээ бойжвоос
Газрын амьтнаас ялгаа юун
Нэүрит дээд үнэнийг эс мэдвээс

Буурал хангайг сэрээж урамдамгүй
Эмд эрийн эрх эдлүүлэвч
Эрийн оронд цэрэгт мордохгүй
Бууранд азраганы эрх эдлүүлэхэд
Байдсан аргааны хураах уу
Булхайд иргэний эрх эдлүүлэхэд
Ертөнц тэнгэр түүнд олодох уу
Агтанд агны үүрэг үүрүүлэхэд
Ачаалах гээд хомнож болохгүй
Иргүнд отгийн сайдын эрх эдлүүлэхэд
Их хэргийг шийдэх тэнгэр дутна
Агыг чөдөрлөж агтыг буйлланаас
Тэнэгийн гэрч болох адил
Булхайд иргэний эрх өгвөөс
Буянт төр хорлогч алуурч болмой
Отогийн сайд айлын ахын оронд
Олноос цэрэг дайчилваас мордох нэгэн үгүй
"Айл" -ын ах хааны оронд зарлиг дуудваас
Анхаарсан нэг түүнийг алах бус уу
Булхайд булхайн эрх эдлүүлсүгэй
Бусдаас хомс бага эрхтэй байтугай
Тэнгэр ертөнц нь төлөвших бүр
Түүнд эрхийг чадавхтай нь дүйцүүлж оллогугай
Хан хорвоод хор учруулж
Хар хөвлигээ цагтагчдад
Харгана бут идэх тэмээний эрх өгтүгэй
Хандьаа хор учруулж
Хайрын зүрхийг харлуулбаас
Харагдсан жингэр дагах
Хар нохойн эрх эдлүүлүгэй
Галдаа балаг тарьж ганц биес бодвоос
Галаас хөөж гадаа ганцаардууллугай
Отогийн олмоос мулгарч
Олзын мөр хөөвөөс
Отогийг отгоор нь тортогугай
"Айл" -д булхай оршвоос
Отогийн сайд айл-ын ахыг
Олон эрстэй хамтад нь шахагугай
Өтүгэ эрхээр ерлөлдөн алагджээ
Муугулой эрхээр мөрөөдөн
Дечин мянган жил аладжээ
Манухол эрхээр маргалдаад

Эрх гэж хариуцахыг хэлмөй

Эрхийн аялуу гэж хамтын хариуцлагыг хэлмөй

Нэгэн гэмтэнг бүтэн улс хариуцваас

Нэүрит эрх биш хорвоогийн урсгал

Иргүнийг эрхгүй болгох төрийн тураал

Бүгдээрээ нэгэн овогтон болбоос

Овог ураг хэрэг юун

Эгч дүү хоёр дусал нийлүүлж

Хурга төрүүлэх хониноос ялгаа юун

Бүгдээрээ ижил хариуцдаг байваас

Эрх зарлаад хэрэг юун

Хэн ч юу ч хариуцахгүй болж

Эрэмдэг төр зэрэмдэг засаг болном

Бүх эрх хасагдаж тунбао ноёрхвоос

Үнэгтэй бүхэн хоосноор

Үнэн бүхэн худлаар солигдож

Төөрөлдсөн хэдэн булхай

Төрийг эзэлж иргүнийг гугаамой

Төрөө ясахыг эрх гэмөй

Хаалтаг гэрт эзэд

Алтаг оосроо гурамсахгүй болбоос

Хорвоод бүл болоод хэрэг юун

Аглаг ууланд бэлчиж

Амьтан явснаас ялгаа юун

Хондод унаж шангаст торнисон үрс

Алтан сүлжээг гурамсахгүй болбаас

Иргүнээр тоологдох эрхтэй юу

Урагт ирсэн иргүний үрийг

Ургийн айл хариуцахгүй аваас

Ургийн үрд үнэ буй гэж үү

Ураг төрөлд хариуцагдахгүй аваас

Үхсэн амьдын ялгаа юун

Иргүн болохыг хүсэхгүй нэгийг

Айл хариуцах гээд хэрэг юун

Аясаар нь тавьж зөнд нь орхивоос

Махан идэшг амьтан учраас

Махчин зангаа даган ээрлэгшиж

Хамгийн дотно сайн мэдэхийгээ

Хазаж ураг авьяастай ажгуу

Өөртөө махчинтай байхгүйг хүсвээс

Өөрийн ургаас зайлуулахыг дээрлэгтэй

Алтан оосор, алтан сүлжээ, алтан бүсээ

Нугас шувуунаас ялгаа юун

Дэүло ёсыг эс мөдвээс

Тугал хурганаас ялгаа юун

Дугахунаас огул хүртэлх ертөнцийг

Дотоод билэг эс болговоос

Ботго торомноос ялгаа юун

Хорвоогоос дөрвөн их ертөнцийг

Хосгүй билэг эс болговоос

Хонь хурганаас ялгаа юун

Хонь есөн тэнгэрийг хүчин эс болговоос

Ерөөсөө амьтнаас ялгаа юун

Амьтнаас үл ялгагдагч

Төрийн хэрэг мөдвээс

Ахуйг төр иргүнийг гугаамой

Хөх монгол иргүн болж

Төрөөр бадраагдахыг эрх гэмөй

Хуучнаар үлэмж их сайн агуу гоо

Хөг болгон бүтээхийг эрх гэмөй

Бүрэн эрхт хүүхэд эхээс төрдөг ч

Бүгдээрээ тэгш чадвартай байдаггүй

"Айл"-ын нэүрит засагт адилхан захирагдагч

Авъяас нь ижилхэн болж хөгждөггүй

Авъяасанд нь тохирсон эрхийг

Айл дотор нь бүрэн эдлүүлэгтэй

Хаа явахыг иргүний ертөнц тэнгэр мөлдүгэй

Хазгай явбаас "айл" хариуцугай

Өөрийн мөрийг иргүн өөрөө мөлдүгэй

Өөдгүй явбаас түнийг

Айл хариуцугай

Айл хариуцахгүй иргүнд үнэ байхгүй

Анд нь хариуцахгүй бол нөхөр байхгүй

Төр нь хариуцахгүй бол түүнд улс байхгүй

Засаг нь хариуцахгүй бол төрд үнэн байхгүй

Хөрст газар хөх огторгуйд хариуцагдавас

Хүмүүн амьтан хоёр ялгаа үгүй

Хорлохыгоо хорлож зохицогтойгоо зохицдог ажгуу

Иргүнийг хариуцахгүй айл байваас

Түмэгэд бүртгэгдэж хувь хүртэх юун

Ургийн ургаараа хоосрон тасарч

Устах замаа хөөхөөс өөр юун

Үхэх гэж төрдөггүй үнэнээс гажих юун

Үнэхээр гажваас түүнд амьстгал хэрэг юун

Алдуурхааргүй гурамсалж нягтраад
Айлд нэүрит засаг тогтоохыг
Эрхийн аялгуу оршихуй гэмой
Булхай үл орших айлыг
Баг бэх төр гэмой
Бүрэн улс Их Монголын
Бөх нэгэн цаха эрхийн аялгуу оршном за

Д. ЕРТӨНЦИЙН АЯЛГУУ

Тоос чийг хий дэнс хорвоогийн эх
Хорвоо амин чанарын эх
Хөх нуруутууд хүмүүний уг
Хөх толбоо гээвээс хуйхтанууд
Хонин нохос чоносууд Өтүгэ
Мэдэгч нэгтэй болохыг Мугуудой гэмой
Хэлцэх олон цуглахыг Манукол гэмой
Хөг бүтээсэн дөрвөн улиралд
Босоо голч болж үлдсэн сэрэхүйг
Нэүрит чу хажира гэмой
Арван хоёр их ертөнцөг хүнийг
Айлын төрөөр бадрах билэгтэн гэмой
Ерэн есен тэнгэрт мэндэлвээс
Хөх монгол иргэн болмой
Ертөнц тэнгэр хоёр цогцлоод
Нэгэн амин чанар болохыг иргүн гэмой
Арван хоёр их ертөнц билэгүүн билээ
Ертөнцөд бойжвоос ил билээ
Нэүрит хөх иргүнд есен цагаан
Хоёр хөх, нэг хар ертөнц буй
Огул, эцэг, элэнц, бутуду
Буда укур юрки дугахун
Долоон эцэгт удамшсан заншлыг
Отгон хүү өвлөн бойжвоос
Оломлогч цагаан ертөнцгэй болмой
Газар огторгуйн хамаг амьтан
Хосгүй шинжийг отгон хүү асарваас
Оршихуйн цагаан ертөнцгэй болмой
Сүлжихүйн тэнгэрт мэндэлж бойжмой
Тархины хүчийг танин хэрэглээд
Задаар засах бөө ертөнц
Тамирын адыг тахин хэрэглээд
Золбоочин засах бөх ертөнц

Зад болоод золбоочин ертөнцөөр отгон хүү
Хөх их ертөнц засахуйн тэнгэрт мэндэлмой
Хүмхийн тоосыг үзэхгүй ч
Урт ерген өндөр буйг билгээр хармой
Хулааны дэнсийг тоолохгүй ч
Өнгөрсөн одоо ирээдүй буйг
Хошин билгээр тооцмой
Чийгийг савлаж амсаж цацахгүй ч
Гүн мандал хаяа буйг туулмой
Хатуу шингэн хийд нүүх
Нэүрит жам тоос чийг хийд буйг
Тэмгэрч үзэж болохгүй ч
Билгээр харахыг ертөнц гэмой
Байгаа бүгдийг хорвоо гэмой
Байдлыг мэдвээс ертөнц болмой
Нүүхүйг оршихуй гэмой
Нүүлгэхүйг тэнгэр гэмой
Байрыг шилживээс сэлгээ гэмой
Амин чанарыг шилживээс нүүхүй гэмой
Аргал үнс болох агар занданд
Йлшгэн дээл нөмөртөөд хэрэг юун
Амин цагаан ертөнцөд бойжоогүй үрийг
Иргүний Дэүло асраад асрагдахгүй
Алтан бүсийг гурамсаад ч хэрэг юун
Амиа бодохоос өөр билэг үгүй хүмүүн ямбаас
Алсын мөр түүнд хэрэг юун
Хөгцөрч унах үлэ занданд
Хөрмөн дээл нөмөртөөд хэрэг юун
Хөх ертөнцөд бойжоогүй үрд
Нүүлгэхүйн Дэүло хэрэг юун
Засахуйн билэггүй хүмүүнд
Засаг байгаад хэрэг юун
Оломлогч цагаан ертөнц үгүй аваас
Оосор сүлжээ бүс хэрэг юун
Ойчоод ялзрах үлэ занданд
Булган дээл нөмөртөөд хэрэг юун
Оршихуйн ертөнцөд бойжоогүй үрд
Сүлжихүйн Дэүло хэрэг юун
Зулзагаа идэх ангирт
Зурман үүр засаад хэрэг юун
Засахуйн ертөнцөд бойжоогүй үрд
Золбоо зад хар ертөнц болмой

Хар ертөнцөт хүмүүний үрд
Хабсу Дэуло сөхөрч өөдмөй
Урвагчийн хар ертөнцөд бойжигч
Уринж асури тэнгэрт мэндэлвээс
Учирсан бүгдийг хорлогч
Мунхагийн бирд булхай болмой
Булхай орших айлыг
Бат бөх төр гэх хэрэг юун
Булхай ноёлох суумалд
Буянт Дэуло хэрэг юун
Харь еслөхийн цагт
Хамран зөөсөн улс тарам за
Хамран зөөсөн улс тарам за
Өстөн еслөхийн цагт
Өндөр Дэуло богинодном за
Өрөн зөөсөн улс тарам за
Ёс бус хань сэрэхүйг хоослох цагт
Ёст Дэуло хорлогдном за
Олсон зөөсөн улс тарам за
Эргэж нүүх хорвоод суухуйн жам байхгүй
Нүүхуйн тэнгэргүй хүмүүнүүд
Суухаас өөр замгүй
Нэүрит ертөнцгүй хүмүүнүүд
Суумал байхаас аргагүй ээ
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй, устгахуйг
Цахлахуйн тэнгэр гэмөй
Оломлогч сүлжигч засагч ертөнц
Нүүлгэхүй хэмээх аргад шингэвээс
Нэүрит ерэн есөн тэнгэр болмой
Суухуй болбоос жам биш
Устгах ертөнцөд баригдсан
Ухаан билэгтэй хүмүүний
Тэсэхуйн зам баймой
Мөнхийн хөдлөхүйг нүүхүй гэмөй
Хорвоогийн хүмүүс байраа сэлгэснээс
Харь ойр хоёр үүсмөй
Дөрвөн их харь дотор
Дөрөөлөгч ойрдууд нүүмөй
Нүүхүй нь жам суухуй нь зам
Нүүдөл нь оршихуй суухуй нь тэсэхүй
Өөрөө тэсэж ядаж буй суумалд
Ойрадын нүүдэл дайснаар ухагдаж

Нэүрит монголыг устгаж тэсэх
Нэгэн хар ертөнц суумлыг нөмөрмөй
Суухуйд хөх амин чанар үгүй
Сүр ихт билэг сүлд хабсу тэнгэр үгүй
Сөхрүүлэн нялуурагч суумлууд
Хөх монголыг шарлуулмой
Шарласан монголын цагт
Шижир Дэуло урагдаж
Шиврийн харганад өлгөдөн
Салхи жаварт хийсмөй
Энэ цагт миний элч
Хөх амин чанарыг устгаад
Хөх нуруутын толбыг
Хөлд ороход нь арилдаг болгомөй
Шарлуулагч суумалыг шарлуулж устгаад
Хөвчид төрсөн миний элч
Хөх нуруутын амьдыг авармой
Мөргүн суумал магадлан бодмой
Монголыг улайлгахаар шийдмой
Улайсан монголын цагт
Засахуйн Дэуло алуурч болмой
Оршихуйн үгүйд засахуй хэрэггүйг
Мөргүн суумал мэдээд оршихуйг хүсмөй
Оломлогч билэггүй мэргэн
Оршихуйг тэсэхүйтэй эндүүрмөй
Улайсан монгол өөрөө харлаад
Оршихуйг хүсээд устгахуйд шилжмөй
Шарлаж улайж харласан цагт
Шиврээс би элч зармой
Туршуул элчийг хар монгол албаас
Төвшитгөх элч нуугдугтай
Өтүгэ улирлаас өмнө заяасан
Оломлогч ертөнц хөх нуруунд буй
Тэр нь чухам юун болохыг
Тэнгэрийн хүчин дор өчсү
Гэрийн ноход Толуй хувилаад
Гэнтү чонын ертөнцөд бойжоод
Гэтсээр буцсаар очих миний элчийг
Гэмтэн хэмээн бүү андуурсугай
Шивэрт төрсөн миний элчийг
Шилж гололгүй сонстугай
Толуйн тэнгэрийг заадаар мөнхөлж

Тоотой гуравхан элч зарнам
Тосож уулзалгүй зэвээр үлэхэд
Туршуул нэгийг зориулж илгээв
Хар монголыг хөх болгоход
Хоёр дахь элч тэгшитгэгч билээ
Гурвангаа очих элч
Насан богино амь хэврэг билээ
Наран мэт сэтгэлээр
Миний элчийг утгуугай сонстугай

Оломлогч их ертөнц юун бэ гэвээс

Нэг. Огул оломлогч

Онгон хайрханы олиггүй хараал нөмрөм зэ
Охид хөвгүүд уйладдан цурхиралдан ирэм зэ
Тэднийг аврагч ачлалт ертөнц огулд буй
Огулаас ачлал хүртэх билэгтэй аваас
Охид хөвгүүд огул ертөнцөөр авралднам за
Огул ертөнц юун бэ гэвээс
Үүсэхүйн гурван ердэнээр биеэ ясах ертөнц ажгуу
Үлэмж саруул хөх монгол сэрэхүйн
Үндсийг заллан алтан сүлжээнд ургадаг
Арван түгээмэлт айл ердэнэ
Алтан ургийн хаан ердэнэ
Арилшгүй таван тусгаар тогтнол ердэнэ
Үүсэхүйн гурван ердэнэ ажгуу
Хуучны агуу гоо болгон хөг бүтээхэд
Огул их ертөнц танин мэдэхүйн олз
Оломлогч их ертөнц, удамшсан ёс
Айл ердэнэ юу бэ гэвээс
Мянгаас түмэн цэрэг мордуулах
Бүл бүхий арван түгээмлийн эзэн
Арван түгээмэл нь арвидан дуурсан-хотол
Ахас ихэс насан буян тэгш-диваажин
Цаг бусын өвчин турхангүй-жаргалан
Цагдах шорон устгал тамлалгүй орон зай
Үр тариа арвидан дэлгэрсэн-өлгий
Эсэн амар өсгө хур бялхсан-хэвлий
Ул тасрах алтан бүст-иргүн
Чингис хааны алтан ургийн-түшиг
Оршихүй сүлжихүй засахуйн-зангилаа
Устгахуйг хаах ниргэлтийн-хаан

Иргэний төрөөр бадрах нэүрит засаг
Их арван хоёр шинж төгс тэнгэрээр
Айдсыг үдэгч айл ердэнэ ажгуу

Таван тусгаар тогтнол ердэнэ юун бэ гэвээс

Тэнгэрт мэндэлж ертөнцөд бойжих
Төгс хэлхээг мөн Тебэ бодис ердэнэ
Нэгэн тусгаар тогтнол
Нурууны хөх толбо билээ
Өгүгэ, Мугулуй, Манукол, Хөх монгол
Өөдлөх нүүхүйн дөрвөн улиралд
Өвлөгдөн удамшсаар эдүгээ хүрсэн
Нэгэн тусгаар тогтнол
Нэүрит сэрэхүй билээ
Оршихүй, сүлжихүй, засахуй, устгахуйг
Осорлож, сүлжинж, бүсэлж, оломлоход
Алдуурахааргүй гурамсах арван түгээмэл
Нэгэн тусгаар тогтнол ажгуу
Арван түгээмэл юун вэ гэвээс
Ул елсөн тэгш цадахад-хүнс
Тэнгэрт мэндэлж ертөнцөд бойжсон-иргүн
Нүүхүйгээс нэүрит сэрэхүйг олгосон-мал
Амин чанарын эх-газар
Ихийг багаар тэгшитгэх-хэм шүүс
Нүүхүйг айдасгүй болгосон-айл
Хөх монголын төрөөр бадрагч-нэүрит засаг
Хөг бүтээх үйлийн орон-гэр
Дутсаныг илүүтээр нөхөх-сан
Хүчийг ухаанаар үржүүлэх-багаж
Арван их түгээмэл нийлээд
Ахуйн тусгаар тогтнол билээ
Нүүхүйг айдасгүй болгосон АЙЛ ердэнэ
Нэгэн тусгаар тогтнол ажгуу
Хөх Монголын төрөөр бадраах хутагтай
Нэүрит засаг нэгэн тусгаар тогтнол ажгуу
Таван тусгаар тогтнол
Яагаад ердэнэ вэ гэвээс
Дэлтэй зэрлэгийг агт болгосон Өгүгэ
Дэулог давхарлан сэрж төрийг сэтгээд
Мугулуйг сүлдлэн мөрөөдөөд
Манукол хурилдай ав эв овыг олоод

Хөх монгол амин чанартай иргүн бойжиход
Мөн төбө бодисыг биенд зөөсөн
ХӨХ ТОЛБО нь эрдэнэ ажгуу
Эргэн нүүх дэлхий болоод огторгуйтай
Оршихуйн цагаан ергөнцөөр сүлжигдэж
Эрээлэн сэлгээд Алтай, Хангай, Хар жодоот
Есөн мөрөн хээр тал говьдоо
Амин чанар бүхэн зохиддож
Ерэн есөн зуун тавин дээд үнэнг мэдээд
Дутакуй, Юрки, бутату, буда, укур
Элэнц, эцэг, огул ергөнцөөр оломлогдон
Газар болоод огторгуйтай удамшиж
Оршихуйн цагаан ергөнцөөр сүлжигдээд
Хоёр бөх ергөнц засахуйн тэнгэрт мөндөлж
Холдож зайлахгүйг устгах хар ергөнцийг таниад
Оосор сүлжээ олмоор амьсгал тоолоод
Онолын босоо голцоор алхаа тоолоод
Нэүрит сэрэхүй нэгэн эрдэнэ ажгуу
Нүүхүйг айдасгүй болгосон **АЙЛ** нэгэн эрдэнэ ажгуу
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй, устгахуйг
Оосорлож сүлжиж бүсэлж оломоохыг
Алдуурхааргүй гурамсахад арван түгээмэл
Анхдагч нэгэн эрдэнэ ажгуу
Эрдэнийн шинж цогцолсон
Таван тусгаар нэгдэхүй
Нүүхүй сэлгэхүйн босоо голч
Хорвоотой хамт мөнхрөх учраас
Хосгүй эрдэнэ алтан үнэн ажгуу
Хаан яагаад эрдэнэ вэ гэвээс:
Үл долгиолох гүн далай мэт-сэрэхүйтэй
Ергөнц тэнгэрээр дүрэмдөн
Төрөөр иргэнийг бадраагч-засагч
Харь ойр хоёрын дурьд гатах-анд
Алтан сүлжээний ургамал
Иргэнийг асрах-цэцэгчин
Болзоо хуралд үл хождох-гавъяатан
Булганы сумнаас өрсөх-уринж асури
Нүүхүйгээр тохиуулагч-**БОГДУЙ**
Чонын үүрэнд хутагатай ордоггүй-нинжин
Цог шиг гэрэл бүгдийг хайрладаг-буянган
Арван түгээмлийг эзэгнэдөггүй-эвч
Ариун бузрыг хольдолгүй-хөх

Манай гол ил-монгол
Тэнгэрт мөндөлж ергөнцөд бойжсон-**ХӨХ МОНГОЛ**
Ил, элч, дэмч, иргэн, булхайд-шүтээн
Хуучныг үлэмж агуу тоо болгон
Хөг бүтээх иргүний-хутагч
Үл няцагч гурван гол мэг-ундтан
Эрдэнэс дүүрэн сүмбөр уул мэг-жавхлан
Анабад далай мэг үл ширгэх-ухаанган
Амьд үхсэн өстөн ачганд
Адилхан тэгш үнэнч-**ХАЖИР**
Үхүүлж устгах дөрвөн булхайд-өстөн
Доройтуулах долоон устгагчид-хар салхи
Тамлагч таван тахалд-яргачин
Устгах эрдэм, хар ергөнцийг
Долоон үс дотор хэрэглэснийг
Зүрхийг толгой нь сугалагч-**ӨГҮГЭ**
Хорвоод буйг үл толон дулаануулагч-илчтэн
Хар ергөнц, устгагч тэнгэрийг мохоох-хөлдөөгч
Харш бүгдийг засан
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй
Устгахуйн эвийг тохиуулагч-**НАРАН ААДАР**
Төгс хорин нэгэн авьяас дор
Төгөлдөр хуучныг агуу болгон
Төрөөрөө иргүнийг бадраагч хутагч
Таван их эрдэнэ шинжит
Тэмүчинд заяасан Чингис болбоос хаан эрдэнэ
Ергөнц тэнгэрийн хөх улс
Чингис хааны их монгол улс
Арван хоёр төгс тэнгэртэй
Айл эрдэнээс үүссэн ажгуу
Нүүхүйн сэрэхүйн босоо голчиг
Таван тусгаар тогтнол эрдэнээр
Оломлогдон оосорлогдон сүлжигдсэн ажгуу
Тэмүчинд заяасан хорин нэгэн авьяас
Чингис амин чанар болоод
Их монгол улсын нэүрит засгийг
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй, устгахуй
Дөрвөн цаха хутаг
Нэгэн үүсгэгч болгосон ажгуу
Их монгол улс гурван эрдэнээр үүссэн ажгуу
Үүсэхүйг үргэлжидчилэхүйг хөг бүтээх гэмой
Үүсэхүйг өөрчлөхийг хөг устгах гэмой

Үүсэхүйн гурван эрдэнийг
Отгон хүү сэрэхүй болговоос ертөнц ажгуу
Үүсэхүй үргэлжидчилэн отгон хүү
Биеэ явсаас тэнгэр ажгуу
Огул их ертөнцийг ууган хүү
Отгонд дүүд өртөөлвөөс оломлохуй үүсмой
Оломлохуйгаар хөг бүтээвээс хөх монгол үүсмой
Ясан ургийн их ертөнц оршихуйд цогцлоод
Оломлохуй болдог нэүрит хажира
Эцэг их ертөнц үгүйд
Оломлохуй огтхон ч биш цуцрахуй ажгуу

Хоёр. Эцэг оломлогч

Алтай Хангай Хар жодоолыг
Авлах Булхай нөмрөм за
Хатад хөвгүүд хайлан уйлан ирэм зэ
Түүнд туслах ачлалт ертөнц эцэгт буй
Эцгээс ачлал хүртэх билэгтэй аваас
Хатад хөвүүд эцэг их ертөнцөөр аврагднам за
Эцэг их ертөнц юун бэ гэвээс
Гал болоод шангасдаа-хөх хаан
Айл эрдэнэд-хөх дэмч
Хаан эрдэнэд-хөх элч
Таван тусгаар нэгдэхүй эрдэнэд
Төгс билэгт-хөх ил
Охид хөвгүүдээ нэүрит хажира
Их монгол улсдаа хөх монгол иргүн
Хар ертөнцөд булхайн устгалыг
Ясан урагт хэргэлэвээс-өгүгэ
Айлын төлөө дэнсийг мөрдөгч-хун тайж
Оршихуйд хагах-цус
Босоо голчид чулуужих-яс
Таван үрийг ертөнцөө бойжуулсан-ав
Таван ухааны хэлмэлийг хэлсэн-цэцэн
Таван зүйл мод ургуулсан-билүүн
Зургаан үед зул болдог-багш
Нэүрит хажирьг хамгаалах-баатар
Арван таван цэвэр төгс
Ариун ил ертөнцөөр айл эрдэнэд
Отгон дүү огул их ертөнцөд бойжихуйг
Эцэг их ертөнц гэмой
Отгон хүү эцэг их ертөнцөөр

Хөг бүтээвээс оломлохуй ажгуу
Оломлохуйгаар хөг бүтээвээс оршихуй ажгуу
Долоон дээдсээс уламшсан ёс
Оломлохуй болдог нэүрит хажира
Элэнц их ертөнц үгүйд эцэг оломлогч
Оломлохуй огтхон ч биш цуцрахуй ажгуу

Гурав. Элэнц оломлогч

Сүрлэг Хөхүй шиврийг
Сүйтгэгч булхай нөмрөм зэ
Соркуктаний үр цурхиран бархиран ирэм зэ
Тэднийг аврах ачлалт ертөнц элэнцөд буй
Элэнц эцгээс ачлал хүртэх билэг олбоос
Соркуктаний үрсийг элэнц ертөнц
Эцэг ертөнц, огул ертөнц аврам за
Элэнц ертөнц юун бэ гэвээс
Улс, хаан, өөрийн яс гурван нэрээ отгон хүү
Огул болон эцэг ертөнцөөр ясаж
Засахуйн тэнгэрт мөндөлвөөс элэнц их ертөнц
Оломлохуй эхэлдэг
Анхны олз нэүрит хажира
Бутаду их ертөнц үгүйд
Оломлохуй огтхон ч биш цуцрахуй ажгуу

Дөрөв. Бутаду оломлогч

Бутын хангай, зээрний тал, хулангийн говийг
Булхайн хов бузар хэрүүл нөмрөм зэ
Буянт төр багадан жижиглэм зэ
Бумны үрс болшин мэгшин ирэм зэ
Бутаду эцгээс ачлал хүртэх билэгтэй аваас
Бумны үрийг бутаду ертөнц аврам за
Бутаду ертөнц юун бэ гэвээс
Үртэй хүний есөн хүсэл
Үүслийн гурван эрдэнээр биелж
Оломлохуй болдог нэүрит хажира
Үртэй иргүний есөн хүсэл юун бэ гэвээс
Хамаг зүйл жимс дэлгэрсэн
Галбарваасан-модон
Чадал дутуу үрийг
Мөрөөр засах ээж
Амьтны үрд хорьг
Ул хүргэн туслах-бал
Зургаан сүүлт могойн

Сүлдэл сэрэхүйг түгээгч-дэмч
Харь ойрын дурыг тагах-Анд
Тэнгэрт мөндөлж ертөнцөд бойхсон-иргүн
Амин чанарын эх-газар
Устагч булхайн зүрхийг сугалагч-Өгүгэ
Ариун бузрыг үл холин
Элчээр зарагдах-билэг
Хүчийг олсон-Хөх монгол
Үртэй иргүний есөн хүсэл
Үүслийн гурван эрдэнээр биелж
Оршихуйн цагаан ертөнцөд удамшиж
Оломлохуй болдог нэүрит хажира
Буда укур их ертөнц үгүйд
Оломлохуй биш цуцрахуй ажгуу

Тав. Буда укур Оломлогч

Боргоцой жимс мангир төмсийг
Булхайн гар сүйтгэнэм зэ
Бүтэн төр сульдаж есөднөм зэ
Борхон үрс өлсөн өнчрөн турам за
Тэднийг аврах ачлагт ертөнц
Буда укурт буй. Буда укур эцгээс
Ачлал хүртэх билэгтэй аваас
Борхон үрийг буда укур ертөнц аврам за
Буда укур ертөнц юун бэ гэвээс
Есөн зуун тавин мөлсү
Ерөн цөвэр, ерөн есөн арга
Таван зуун тавин шалтааныг
Огул хүү тэнгэрээ болговоос
Буда укур ертөнц ажгуу
Буда укур их ертөнцийг огул хүү
Нэүрит засаг болговоос оломлохуй болдог
Ясан ургийн их ертөнц засахуйд удамшиж
Сүлжихүй болдог нэүрит хажира
Юрки их ертөнц үгүйд сүлжихүй үгүй
Оломлохуй огтхон ч биш цуцрахуй ажгуу

Зургаа. Юрки Оломлогч

Өндөр төрийн есөлсөн булхай
Хуурамч зараар хуваанам за
Өвгөд эмгэд өвсний чийгээр ундаалнам за
Хабсу төрийг хар мөргөнгүүд сөхрүүлнэм зэ
Хамгийн үрс хадны хагаар хооллом за

Уужим төрийг ухаангүй булхай
Уулгалан хорлож сульдааж гураам за
Улс монгол төрөөрөө гутаагдам за
Ургийн үрс уушигны номлолд
Тархи нь турж хоосорном за
Нэүрит засгийг нэг ч булхай үл зөвшөөрөөд
Нимгэн болдоо хуул хэмээн зарлаж
Шангасны үрсийг шүлсний хөөсөөр дайлам за
Шүдний махаар цад хэмээн
Шүүс цусыг нь сором за
Ахуйт төрийг авам за
Амин ертөнц тэнгэрийг
Айдас мэтээр зарланам за
Алд биеэ мангас болгож аладнам за
Алмасыг олж хаан ор суулгах дөхөм зэ
Хаан эрдэнээ хар үгээр хараам за
Айл эрдэнээ хар үгээр хараам за
Айл эрдэнээ адгийн хэмээн тараам за
Таван тусгаар тогтнол эрдэнээ
Тун баогаар сольж худалднам за
Их монгол улс тарж бага болом за
Төрсөн үрийнхээ нурууг үзгүгэй
Хөх толбо байгаа үгүйг ажугтай
Хөх толбо байхгүй аваас
Суумалын замаар зовлонгийн чангыг
Жаргал хэмээн мунхагийн мухарт
Муужран мансууран зүүдэлгүгэй
Миний элчийг алж сэтгэлийг амраагугтай
Хөх толбо нь байгаа аваас

Хөх нуруутыг аврах нэгэн ачлал
Юрки их ертөнц буй
Юркаас ачлал хүртэх билэгтэй аваас
Хар монгол хөх болж
Хабсу төр иргүнээ бадрааж
Хүмүүн нь иргэн болж
Хөх монгол иргэний Их монгол улс
Нэүрит засгаар бадарч
Хөлмэлүүд мал малчинг гурав хаан тодорч
Юрки их ертөнцөөр аврагднам за
Юрки их ертөнц юун бэ гэвээс
Урагчаас олсон хар их ертөнцийг
Огул хүү отгон дүүд мэдүүлж

Ясан урагт хэрэглэхийг олгон хүү цээрлэж
Огул, элэг, элэнц, бугаду будаукур
Их ертөнцийг оломлохуй болгоод
Оломлохуйг оршихуй засахуйд удамшуулж
Сүлжихүй болгодог нэүриг хажыра
Юрки их ертөнц ажгуу
Хар их ертөнцийн амин чанар нь
Оломлохуй биш сүлжихүй биш цуцахуй ажгуу
Хөгжихүй биш усггахуй ажгуу

Их хар их ертөнц юун бэ гэвээс

Үл үзэгдэх алуур билээ
Үл мэдэгдэх устгал билээ
Өс авах боломжгүй далд дайн билээ
Хөх толбог булхайг бэлдэх
Нялуун их дайн билээ
Шулуун их дайн билээ
Халуун дайнаас аюултай
Хагийн харигис байлдаан билээ
Хөх монголыг шарлуулж
Улайгаж харлуулахыг нэгэн зэрэг
Уулгалан хоморголон хийх
Их дайныг далд явуулах
Үүсгэлийг өөрчлөн устгах шинэчлэл ажгуу
Устгах тэнгэрт арван зургаан арга буй
Үхүүлж устгах дөрвөн алуур буй
Доройтуулж устгах долоон алуур буй
Тамлаж устгах таван алуур буй

Нэгэн зүйл үхүүлэх алуур

Өсөлсөнийг үхүүлж устгая гэвээс
Өсгүй үхүүлэх дөрвөн алуур буй
Ухаангүй балай дорой болгож
Ураг төрлийг нь тархины тураалд унагаж
Сархадад шунадаг өвчтэй болгож
Сүйрлийг бадралтай эндүүртэл уулгаваас
Үрд өс санахгүй баярласаар үхэх
Увидастай адтай нэгэн алуур
Устгах хар ертөнцийн арга

НЭГЭН ЗҮЙЛ ҮХҮҮЛЭХ АРГА

Бөлөгөн бөхжсэн олныг

Бөөс мэт болгон үхүүлсе гэвээс
Буруут магт тэгш эрх олго
Ганцаардан сондгойрч онгирахдоо
Эргүү ишиг шиг гээгдээд
Эцэж сульдавч бодлын жаргалд умбаж
Зүгээ алдан үхэх зүсгүй алуур
Жаргалыг бодсоор зовж үхэх
Шар алуур хар их ертөнцийн арга

Нэгэн зүйл үхүүлэх арга

Аминч зоргоор болгож
Аяг дагуулж үхүүлж устгая гэвээс
Түгээмлийг тасалж өмчлүүлж
Хар шуналаар төжээсээр үхэхэд нь
Хайран түгээмэл эргээд ирмой
Хагарлаа баярласаар тэр үхэх
Хамгийн гарз үгүй алуур
Хар их ертөнцийн арга

Нэгэн зүйл үхүүлэх арга

Догшин хүчирхэг олныг
Доголон аалз шиг болгож
Дотрыг баярлуулсаар үхүүлсе гэвээс
Хийж чаддагийг нь бэлдээд өг
Сүүлний өг шиг шимсээр
Өөхөндөө хордоод үхэх
Өрөвдөлгэй нэгэн алуур буй
Үхүүлж устгах дөрвөн алуурт
Үхэж өгөхгүй дайсан бас буй
Үхэшгүй хутагт билэгтнийг
Доройтуулж устгах алуур бас буй
Доройтон буйгаа жаргалаар сэлгэж
Дотроо баярласаар устгагдах болонч
Цагийг ихээр шаардах учир
Цанаа муу мөргтэй алуур билээ

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур

Төрслөн тэмцэлдэх хүчит өстөнг
Төлж сунгаж устгая гэвээс
Тэнгэрүй өрсөлдөөнд оруулаад
Тээр холоос ажиг байгаад
Нэүриг үнэнээс салгаж
Ангалын бодолд оруул

Нэүрит засгаас холдуулж
Тархий нь олгой гүзээ мэт болго
Төрд өс санахгүй үхэх
Төвөггүй нэгэн үхүүлэх устгал
Хар ертенцийн нэгэн арга

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Өсөлсөн дайсныг өршөөж болохгүй аваас
Өөрийг нь өөрөөр нь доройтуулугай
Өр зээлэнд дургай шунахай болго
Цагаанаа бараад цаг ирвээс
Өөрөө амиа хорлоном
Доройтуулах алуур
Өстнөө танихгүй үхэх
Хар ертенцийн нэгэн арга

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Захирагдан засахад мохوشгүй дайсныг
Зовоож доройтуулж устгай гэвээс
Заншил бусыг шүтдэг өвчтэй болго
Заяа теерөгнөөсөө сэрэхүй нь теөрч
Өлссөн гүзээ мэт тархитай болж
Хохирлын цаана жаргал хэмээн зүүдэлж
Алсын мөрөө одоо харлуулж
Аяндаа доройтсоор үхдэг болох
Хар ертенцийн нэгэн арга

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Айлыг хорлох элзэн элч
Сэрэхүйг эвдэхээр өсөлсөн аваас
Хэрсүүт нь хоосолж устгах
Хэцүү нэгэн доройтуулахуй буй
Энэ алуурьг хэрэглээ гэвээс
Эмст шунаж элдэд захирагддаг болго
Хөвүүд эмсийг хөсөр хая
Хөхрөгч нэүрит үнэнээс хөндийрч
Хөгшин нохой мэт идүүр сахисаар
Хөөрч байрласаар тачаалыг даран
Хамгийн хатуу булхайд хэрэглэх
Хар ертенцийн доройтуулах арга

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Чадал арчаа ихэт дайсныг

Чандсын гараар доройтуулыа гэвээс
Арван түгээмлийг нь харьд эзэмшүүл
Гишгэх газаргүй хөл болгоод өг
Мөндлөх ергөнцгүй бойжих тэнгэргүй болго
Айлаас хөндийрүүлж ганцаардуул
Агаар унд үгүй сав, шингэн үгүй шир
Сэг зэм мэт болж
Харийг горьдсоор үхдэг болгодог
Хар ертенцийн нэгэн арга
Хатуу дайсанд хэрэглэх алуур

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Устгагч эрдэмд онцгой өслөгчийг
Уярааж байрлуулж мохоохдоо
Өглөг хээл хахууль хэрэглэ
Өр зүрхнээсээ чамайг шүтсээр доройтох
Өршөөлгүй алуур хар ертенцийн
Төрийн өөөдүүлэх хар арга

Нэгэн зүйл доройтуулах алуур
Хуртай баян дайсныг
Хувхайрч хатсан шир болгож
Үнэгэй бүгдийг нь цөлмөө гэвээс
Арван түгээмлийг тун баагоор орлуул
Арвин буянаа дүрсээр солиод
Өөрийгөө баянд бодсоор доройтох
Үгүйрүүлэн доройтуулах
Хар ертенцийн нэгэн арга

* * * * *
Тасархай зэрлэг булхайд хэрэглэх
Тамлан тарчилах таван тахал буй
Тартаг барагдсан цагт хэрэглэ
Тахал гэхээс өөр нэр үгүй
Туйлын чанга таван алуур байдаг

Нэгэн зүйл тахал
Ялалдашгүй хүчит өслөгчийг
Янаглан байж тамлая гэвээс
Ялгардаг болгоод өгтүгэй
Явах суухаа булаацалдан алагдаж
Яргандаа үхэцгээдэг болгодог тахал
Бөлөг бөлгөөрөө ялгаран тэмцэж
Бүдүүн булхайгаа өөрсдөө алж

Бие биенээс эс аван
Булхайн хорвоог бууриар нь устгах
Бузрын бузар тахал

Нэгэн зүйл тахал

Оломлон дарлагч номлогч өстөнг
Онцгой тахлаар тамлая гэвээс
Ертөнцөөс төөрүүлж, тэнгэрээс өнчрүүл
Идэх хэрэглэхийн хүслэнд живүүлж
Үрэлгэний шалбаагт унагаад өг
Шанаган хорхой мэт цэнгэсээр
Шалбааг хагахад өөрөө үзэх
Шалгарсан тахал, хар ертөнцийн
Устгах нэгэн арга

Нэгэн төрөл тахал

Чадал тэнгэр ихтгийг
Цагийн аясаар тамлая гэвээс
Цагдан хамгаалж шахаанд оруулж
Хүмүүн хашаанд найдсаар
Хүзүү толгой тархи нь турж
Хэлэх хийхээ мэдэхгүй тамлагдах
Хөгөрхий хагуу тахал
Хар ертөнцийн нэгэн арга

Нэгэн зүйл булхайн тахал

Ертөнц тэнгэр нь хоосорч шарлаад
Ав эв овоо тээгээд
Сэрэхүй, сэтгэхүй хоосон булхай өсөлвөөс
Тэнхээг нь шавхан тамлая гэвээс
Тэнэг бодлоор хууль гаргаж мөрдүүл
Түүнийгээ магтаж үнэмшүүл
Устгаж шинэчилж харлуулах тахалд
Үнэмшин идэгдсээр тамлагдаж
Төрөөр гутаардан үхсэнгэй агаархаж
Төөрөдлийн дээдээр тамлагдах тахал
Хар ертөнцийн нэгэн арга

Нэгэн зүйл булхайн тахал

Хамгийн аюултай булхайг
Хагуу цагт тамлая гэвээс
Хаан сууринд залаад өг
Хуурамч зараар булхайг магтаад
Хураасан улсыг мэдүүлээд өг

Чадах бүхнээ хийхээр оролдоно
Зарлиг хуулийг нь магтаад бай
Замхруулж мохоож биелүүлэхгүй бай
Түмний өмнө тар нь танигдаад
Төрийг түйвээгчээр тодроод ирмой
Гэсгээлээ гэр өөрөө зааж
Гэрэл бүхэн нь унграад ирмой
Нэүрит засгийг ариустах
Нэгэн муу арга билээ
Гэмтнийг олноор тодруулах
Нэгэн тамлал нэгэн алуур билээ

Долоо. Дутахун оломлогч

Мөн Төбө-ийн төвшитгөх нэүрит хажира
Дутахун элч эс очвоос
Оломлохуй биш цуцахуй ажгуу
Толуйн тэнгэр, Долоодойн билэг
Соркуктаний хэлмэлээр өртөөлөгдөн
Чингис ниргэгч зарлаас дутахун ажгуу
Газар болоод огторгуй ертөнц огул-д удамшаад
Оломлохуй болдог нэүрит хажира
Дутахун их ертөнц үгүйд
Оломлохуй огтхон ч биш цурахуй ажгуу
Есөн мөрөн түмэн газрын монголыг
Өсөлсөн булхай хуваанам за
Өргөн төр нэүрит засаг ялагднам
Айлыг хорлох муу элээг
Миний элч устганам за
Авын эвдэх нуранги зогсох цагт
Туршуул элчийг илгээнэм зэ
Түүнийг алах осол буйд
Дутахун нэгэн элчийг илгээнэм зэ
Дутахун оломлогчоор зарланам за
Төр болоод нэүрит засгийг
Төвшитгөн засах хутагийг дайсугай
Дутагдах тэнгэрт мөндөлсөн
Дутахун элчийн ертөнц юун бэ гөвөл
Алтан үнэний хэлмэли
Хөх үнэний хэлмэли
Зөв хөг бүтээх үнэний хэлмэлийг
Зөн билэгтгээ хадсан хөвүүн ажгуу
Толуй хажирын сүнсэнд задаар мөндөлж

Гэрийн нохой тэнгүү чоноор очимой
Эс очвоос хөх толботын
Эв эийн аз дугаг зоволдох ажгуу
Дутахунаас ачлал билэгтэй аваас
Дордуулж дээдлэлгүй түүнийг сонстугай
Хэлснийг ухах билэггүй аваас
Хэрхэгийг заах билэгтэнг олтугай
Дутахун элч миний хэлмэлийг
Отүлд өргөөлвөөс оломлохуй ажгуу

Найм. Өлгий /газар/ оломлогч

Ясан ургийн их ертөнц
Миний хэлмэлид удамшаад
Алтан дээд үнэн ажгуу
Сүлжихүйн билэг газарт буй
Газрын амин чанарыг тэнгэрээ болговоос
Газар их ертөнцөд бойжихуй ажгуу
Хөх толбот хүмүүний амин чанар
Хөх монгол мөлсү газраас эхтэй
Их монгол улсын сүв газарт буй
Хорвоогийн амьд бүхэн хосгүй ч
Газарт үндэстэй иштэй
Газраас уязгай огторгуйд цоморлигтой
Үүсэх орших шилжих газарт амьгай
Өнгөрсөн одоо ирээдүй газарт дэнстэй
Гүн мандал хаяа газарт хэмжээтэй
Оршихуй сүлжихүй засахуй
Нүүдлэхүй сэлгэхүй суухуй
Үүсэхүй төрөхүй үхэхүй
Гурван гарвал гурамсан сүлжээ
Газарт буйг оломлохуй болговоос
Өлгий /газар/ их ертөнцөт иргүн ажгуу

Ес. Огторгуй оломлогч

Оршихуйн үндэс газар боловч
Огторгуй их ертөнцөд
Иц цоморлигтой билээ
Тоос чийг хий дэнс аваас
Өлгий огторгуйн төбө бодис билээ
Урт өргөн өндөр аваас
Газар огторгуйн сүлжээ билээ
Газраас ерэн есөн арга олдном
Огторгуйгаас ерэн цэвэр олдном

Газраас гучин таван ердэм олдном
Огторгуйгаас зуун найман билгүүн олдном
Газарт буй бүхэн огторгуйд нүүнэм
Огторгуй газрыг таван зуун тавин
Оосорлогч шалтгаан холбоном
Нэүрит засгийн босоо голч
Газарт суурилаж огторгуйд дахламой
Оломлохуйн долоон их ертөнц
Газар болоод огторгуйд хүн оосорлоглоод
Оршихуйн есөн цагаан хүсэл болмой
Оршихуйн энэ ертөнцөд бойжихуй энэ билээ
Сүлжихүйн тэнгэрт мэндлэхүй энэ билээ
Засахуй үгүй оршихуй сүлжихүй
Нүүхүйтэй зохицохуй биш зогсохуй ажгуу
Хар их ертөнц байгаа учраас
Хагарахуй эвдрэхүй байх ажгуу
Үхүүлэх булхай байгаа учраас
Үхэхүй үрөдлэхүй байх ажгуу
Доройтуулах устгал байгаа учраас
Дордох сүйрэх байгаа ажгуу
Тамлах тахал байгаа учраас
Тарах нурах байгаа ажгуу
Сэдлэшгүй муут сэдье гэвээс
Хар ертөнцөөс өөрийг олохгүй
Үзэшгүй муухайг үзье гэвээс
Хар алуураас өөрийг олохгүй
Уулын чулуу нурахдаа
Усны загасыг алах тохиол буй
Усны урсгал эрчлэхдээ
Уулын чулуут эвдэх тохиол буй
Огторгуйн солир унахдаа
Газрыг эвдэх тохиол буй
Газрын хүч задрахдаа
Огторгуйг шагаах тохиол буй
Эвдрэхүй байгаа ахуйд
Засахуй байх нь нэүрит үнэн

Арав. Засахуйн их ертөнц

Билэг зад тооцоогоор засахыг
Бөө их ертөнц гэмой
Бисийн хүч авьяасаар засахыг
Бөх их ертөнц гэмой

Засахуйн хоёр ертөнцийг
Хөх их ертөнц гэмой
Ариун бузрыг хольдоггүй
Бөх их ертөнц хөх билээ
Бие болоод оюуны хөх их ертөнц
Засахуйн билэг ажгуу
Засаж тохиуулаас тэнгэр ажгуу
Оршихуй засахуйг тэнгэр болговоос
Тохиуулагч тэнгэр нь сүлжихүй ажгуу
Хар их ертөнц устгахуйн билэг
Харлуулан тохиуулах тэнгэр нь
Цурахуй цудахуй ажгуу
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй, устгахуй
Оломдохуй, оосорлохуйн билэг ажгуу
Байгаа бүхнийг хорвоо гэмой
Байгааг таниваас ертөнц гэмой
Байлгахыг тэнгэр гэмой
Ертөнцийн аялгуу мөнх оршихуй
Айлд нэурит засаг тогтооход
Ертөнцийн аялгуу төрийн нэгэн цаха билээ
Булхай үгүй айлыг
Бат бөх төр гэмой
Бүтэн улс Их Монголын төрд
Бөх нэгэн цаха
Ертөнцийн аялгуу оршном за

Е. ТЭНГЭРИЙН АЯЛГУУ

Цагийг тохиуулахыг тэнгэр гэмой
Цаламдах тэнгэр морьтон болгов
Нүүхүйд зохицохыг тэнгэр гэмой
Нэурит тэнгэр Өтүгэ-эс Үүсэв
Сэлгэн тохиуулах тэнгэрийн Үүсэлд
Сэрэхүйн зохицол аялгууг олов
Сэлгэхүйг дагаж айдас нөмрөөд
Айдсыг тохиуулах тэнгэр үүсэв
Айл нэгэн зохицохуй болов
Муулоой мөрөөдөл зохицохуйг тунгаааж
Эвцэж тохиуулах тэнгэрийг сэтгэв
Мөрөөдөл тэнгэр биш ажгуу
Манукол хурилдай олохын тэнгэр
Манай гол элчүүд танихын тэнгэр
Хөх монгол тохиуулахын тэнгэр

Айл эрдэнэ засахуйн тэнгэр ажгуу
Айдсыг халсан тохиуулагч ажгуу
Арван түгээмэл арвидахын тэнгэр
Таван тусгаар тогтнол
Нэгдэхүйн эв овын тэнгэр
Нэурит засаг тохиуулахуйн тэнгэр
Төрөөр бадраахуйг ертөнц гэмой
Төрөөрөө бадраахуйг тэнгэр гэмой
Тэнгэрийн аялгуу төрийн нэгэн цаха ажгуу
Булхай үгүй айлыг бат бөх төр гэмой
Бүрэн улс Их Монголын бөх нэгэн цаха
Тэнгэрийн аялгуу долоон үед удамшиж
Мөнх оршном за
Манукол тэнгэрийн улиралд
Алангоо эх эв эсийн тэнгэр
Амбагай хаан айлын тэнгэр
Алангоо эх өгүүлрүүн
Мөлсү-г зэвт сумаар сэтгэвээс
Мод мэтээр хугалж болно
Таван хөвүүний мөлсү
Тус тусдаан ганц болбаас
Төбө бус хүн дүрс мэтээр
Тасалж хугалах амархан ажгуу
Та таван хөвүүний мөлсү
Тугаарын нэг эе болбаас
Турхан хүн хугалж тасалж
Тийм ч амар эс чадмой
Миний үг миний тэнгэр
Миний тэнгэрт төрсөн
Малига гурван хөвүүд
Тэнгэрийн хөвүүд хэмээсэн
Алангоо эх эв эсийн тэнгэр
Амарлуулан тохиуулагч билэгтэн ажгуу
Амбагай хаан өгүүлрүүн
Хөг бүтээх гурван нэуригээс
Хулгиж холдсон миний тэнгэр
Өтүгэ тэнгэр арилсан хэмээн
Өнгөц сэтгэсэн миний тэнгэр
Муулоой тэнгэр мөнхөрсөн хэмээн
Мунхай болсон миний тэнгэр
Манукол тэнгэр мөнх хэмээсэн
Нялх зөнг миний тэнгэр

Алангоо тэнгэрийг аялуу болгоогүй
Амбагайг цовдолсон тэнгэр
Тэнгэргүй буйраг Чуиныг
Тамын элч байсныг мэдсэнгүй
Алтан нэрт хааныг би
Алуурчин байсныг мэдсэнгүй
Хамгийн хаан улсын эзэн байвч
Харьд ураг холбосон зөнөг ч
Тоть мэт торлогдсон тэнэг ч
Шир мэт тэлэгдсэн ч хаан билээ
Чонын үүрэнд өрөвдөж ордог бус уу
Цогийн гэрлийн манадаг бус уу
Ариун бузрыг хольдоггүй бус уу
Итгэл дунд харддаггүй бус уу
Инээсэн бүгд нөхөр биш ажгуу
Уурласан Балхасчи дайсан биш ажгуу
Амбагай хаан Балхасчмар хэлүүлэхгүйг
Анд Хүдэй цөлэнд өртөөлөөрэй
Харгай модонд хадагдав
Хүрэн зүрхээ хайр болгов
Бүдүүн модонд цовдоглогдов
Бүлээн цусаа ергөнц болгов
Бөх модонд тэлэгдэв
Бүтэн биеэ амар болгов
Хамаг монголоо бодон баясав
Хаан тохинуулагч тэнгэр олов
Хөрч үхэх дэнсэн дор
Хөх монгол бүрхаан тодров
Хамаг монголд зарлиг болгосугай
Хүдэйн дуут бүгд сонстугай
Хабул хааны хотола-д өгүүл
Миний Хадан тайшид өгүүд
Хуурваас анд хэрэггүй
Хувааваас адуу хэрэггүй
Андын дэм болтугай
Хамар багтваас иддүгэй
Хаяа багтваас буутугай
Айлын амь нэгэн болтугай
Айл эрдэнэ болтугай
Тэнгэрийг хаан болтоугай
Хорбори мөлсү болтугай
Таван нэгдэхүйн ухаан болтугай

Мөнх тэнгэрийг олов би
Үхэвч тэнгэрт мөнхрөв би
Монголчууд тэнгэрийн улс болтугай
Таван хурууны хумс тамгартал
Арван хурууны хумс арилтал
Хоёр хөлийн хумс хаттал
Хөх нуруууд тэнгэрийг сахитугай
Ачийг минь автугай
Нэүрит үнэн үг хэлэв би
Нэмж хасахгүйг Балхасчи мэддүгэй
Хөх нуруугын тэнгэр мэддүгэй
Хөх монгол тэнгэр их Монголыг
Хөдлөхүй бүрг аврана гэвээс үгүй
Шарлахын цагт миний элч
Шар монголыг тэнгэрээр тохинуулахгүй
Шарлуулж устгагчийг шараар хорлож
Шарлаж тохинуулж цагийн хүрдэнд захирагдмой
Харлахын цагт миний элч
Хаан Чингисийн тэнгэрийг өртөөлмой,
Хар монголыг тэнгэрээр тэгшитгэмой,
Цаха найман аялуут өртөөлөн
Цагийн монголд мэдүүдмой
Цахлан зүүдэн босох уу
Цөмрөн унах уу гэдгийг
Цэгнэх нэг билэгтний хувь болгосугай
Гурав дахь элч өртөөлөгч биш
Гурван үед яс хагалагч билээ
Хөх толбо арилахын өмнө
Хөг бүтээх хувь дахиад олдохгүй
Тохинуулахуйг тэнгэр гэмой
Ерөн есөн тэнгэртэй хөх монголд
Төбө бодис хөх толбо
Тэнгэрийн ниргэлтээр оршигчийн тамга билээ
Чингис эрдэнэ тэнгэр билээ
Төрийн найман цаха аялуу
Тэнгэрээс залрагч хаан билээ
Үүслийн олзыг хойдод дархлан
Мөн төбө бодистоныг бадраасан
Ёсыг удамшуулж, тэнгэрийг тэгшитгэн засагламой
Тэнгэрийн аялуу Хөх монголын сүр билээ
Тэнгэрт эс мөндөлвөөс хөх нуруугууд
Суумалын зовлонгийн чанга бүгдийг

Жаргал хэмээн сэтгэсээр
Мунхагийн харанхуйн хонгилд
Мунжийн ертөнцөд ганц хөлт
Тийрэн улсууд Өтүгэ рүүгээ хийсмой
Өрлөлдөн цавчилдан аладнам за
Цаха аялуут хөх толботууд удамшуултугай
Хөх монголын гэнгэрийн улс оршугтай
Их Монголын төрөөр бадартугай
Миний элч эзэндээ хүргүгэй
Толуйн гэнгэр ертөнцийн бөөгийн задар
Чингис мохоон гэсээгч мунхагийг ниргэгүгэй

Ё. НЭҮРИТ ИРГҮНИЙ АЯЛГУУ

Есөн цагаан, хоёр хөх
Оршихуй, сүлжихүй, засахуй
Нэг хар ертөнц болбаас
Устгахуйн бодис билэг ажгуу
Бодис билэгийн амин чанарын
Мөнхий орчил нүүхүй ажгуу
Нүүхүйд зохицон тохиуулахуй нь
Хөх толботын жам сэлгэхүй ажгуу
Сэлгэж эс чадах нь суухуй болном
Суухуй арга бөгөөд тэсэхүй ажгуу
Сэлгэхүйн дөрвөн улирлын дэнсэнд
Оломлохуйг удамшуулсан ойрдууд
Сэтгэхүйгээр биш заншихуйгаар
Сэрж тохиуулж хөх болжээ
Дөрвөн улирлын хөх сэрэхүйг
Нэүрит сэрэхүй гэмой
Арван хоёр их ертөнцийг удамшуулаад
Оршихуй болговоос нэүрит сүлжихүй
Нэүрит сүлжихүйг тохиуулахуй болговоос
Нэүрит Дэүло, төр засаг ажгуу
Нэүрит тэнгэрт мэндэлж ертөнцөд бойжоод
Нүүхүйд зохицвоос иргүн ажгуу
Манай тол ил болбаас Монгол ажгуу
Хөх монгол иргүн хэмээх
Хүрдэн орчуулагч амин чанарын
Сүлжихүйн учир ийм ажгуу
Ил элч дэмчийг бойжуулах
Иргүн аяндаа төрсөнгүй
Өгүтээс Хөх Монгол хүртэл

Чийг тоос хий дэнсийг танисаар
Өөрөө хөх Монгол иргүн боллоо
Иргүний аялуу улирал бүрт
Ижилгүй бөгөөд тэнгэртэй ч байлаа
Тэнгэргүй ч мөрөөдөл байлаа
Иргүний аялуу хөг бүтээж буйг
Илүү дутуугүй шалгах ааш буй
Хорвоод баярлаж хүнд гомдвоос
Тэнгэртэй иргүн үгүйн шинж
Ертөнц билэг болоогүйн шинж
Оломлохуй оршихуйд удамшаагүйн шинж
Уул усандаа баярлавч хорлож
Унаган андаа гомдовч нууваас
Тэнгэр ертөнцөөс хаягдаж буйн шинж
Оломлохуй тасарч оршихуйгаас цуцарчээ
Өнчин хүү шангас галцаа баярлаваас
Оломлохуй оршихуйд удамшсаны шинж
Ахдаа баярлаж айцдаа зүтгэвээс
Ахуйт төрөөрөө бадраагдаж буйн шинж
Өөртөө гомдож ертөнцийг хорловоос
Эмд шунаж эдэд захирагдаваас
Өндөр төр сохорч өсөдсний шинж
Хатад шивэгчнээ худалдваас
Хаалганы цаана эмс нуруугаа
Нууцаар зовоож наадваас
Хүүхэд гэрээс дайжин гуларваас
Хөгшид үхэгсдөд агаархваас
Хөх монгол харласны шинж
Хүслийг хясал дийлвээс
Хүндгэй элч иргүнийг эвдвээс
Сайн муу хоёр эвлэврээс
Ардун бузар холилдовоос
Алмас хаанаар суух дөхвөөс
Хуурамч зараар ноёд тодорвоос
Хувхай яс хувь хүртвээс
Харлаж улайж шарлахуй
Хамтдаа бүгдийг хамарсны шинж
Нэүрит засаг үгүйн шинж
Нэүрит засаг үгүйд юу болохыг
Нэхэн санахад зориулж хэлсү
Иргүн нар Өгүгэ улирлыг шүгтмой
Төр нь иргүнээ гугаамой

Ахуйт төр хоосормой
Төгс сайн иргүн дайснаар тоологдмой
Босуул хүн ноён болмой
Айлаг хорлож бузарламой
Таван нэгдэхүйг тарааж маргмой
Нэүрит засгийг устгаад олз гэвээс
Нэг ч иргүн үлдээгүйн шинж
Хулгийн ус ундарлаа гэхэд
Амсар халих нь бохирдохүй
Хувь тавиланг голлоо гэхэд
Эсрэг зөрөх нь мөхөхүй
Нэүрит засаг үгүйд иргүн үгүй
Төрөөр бадраагдахгүй иргэн
Түүнд мохоожоод хэрэг юун
Төр байлаа байлаа гэхэд
Ахуй үгүйд амьгүй ажгуу
Буруу бодол байдаг ажгуу
Бяруут хувааж хувааваас
Бодол биш гэнэгтрэл ажгуу
Анлуу бодогч байдаг ажгуу
Ахуйгаа төрөөс салгаваас
Алдаа биш солирол ажгуу
Ахуй үгүй төр байлаа гээд
Хаанаа даахгүй есөднөм зэ
Иргүн үгүй улс байлаа гээд
Зовлонгоо жаргалаар сэтгэмой
Агтаг санаа байлаа байлаа гээд
Алтыг тунбаогоор соливоос харлахуй
Өширхөл байлаа байлаа гээд
Өвгөдөд тун бао бөлөлгөвээс алуур
Алтан улсыг цөмлөх гэж
Амбагай хаан тунбао сэдсэн
Сартуул улсаас ес авах гэж
Их хаан зоос цугласан
Махалдай газайг маллах гэж
Манай хаад зоосонд дурлуулсан
Аяллуут нь атгаж авах гээд
Алтан өргөөт хаан зоос хийсэн
Иргүнийг төрөөр бадраах хаан
Их зоосоор өөрөө бадрах юу
Алууг зоосоор солиод
Агт болгож дөрөөлөх юу

Алтаар зоос цугталаа ч
Ааруулын оронд идвээс үхдэг бөгөөтөл
Шүлсний хөөс ундаа болдог бус уу
Шүдний чигжээс хоол болдог бус уу
Хяруул гөрөөс идэх заяагаар
Арслан барс болсон бөгөөтөл
Хүчгэнэ туулай хөөгөөд цадах юу
Аргаль янгир идэх заяагаар
Чоно ирвэс болсон бөгөөтөл
Чогчиго болширго барих юу
Төрөөр иргүнийг бадраах үүрэгтэй бөгөөтөл
Тунбаогоор төрийг бадраагаад хөгжил биш ээ
Ингээр солилдсон тунбао
Богто гаргаж үржих юу
Тунбаог хэмд авлаа гээд
Хэмлэж бас болно гэж үү
Шүүсэнд тунбао аваад
Шүүлэг уудны тавиганд өрөх үү
Ахуйг тунбаогоор орлуулаад
Ахуйг төр хоосрох бус уу
Ардаасаа гуйхуй дээрэмдэхүй
Хулгайлахуй хуурахуй болох бус уу
Хэрээ хулгаар дайлуулбаас
Чингис хаанд доромжлол бус уу
Хэрэггүй тунбаог үнэгэйд тоодвоос
Доромжлол биш гэж бодох юу
Хүсэшгүй муут Их хаан хүсэв
Үзэшгүй муухайг иргүн үзмой
Ерын муут их хаан хүсэв
Цөвүүн цагийг Их хаан дуудав
Таван зуун жил монголыг тамлах
Талхын цагийг тунбао авчирнам
Толуйн хөвүүд төрийг эс авбаас
Төбө Мэн бодис өөрийгөө устгаж
Хөх толбогыг Өгүтэ авирлуулж
Хөл доорхи түймэр мэт дүрэлэмой
Уст хожуул шиг унгармой
Хорвоогийн дэнсийг тооцож болдог адил
Хойдын заяаг задаар тохинуулнам
Билэг зад тооцоо байлаа гээд
Байнга хэрэглэж хэрэглэвээс
Зад биш зүүд болдог ажгуу

Онон мөрний оймж түүлж
Өгсөж уруудаж болдог бөгөөтөл
Ховоогоор ширгээх үгүй ажгуу
Нэүрит засгийг хэрэглэж хэлцэж
Болъж сэргээж болдог бөгөөтөл
Соливоос төрөөр гутаагддаг ажгуу
Идэр мөрний усыг
Эрэг сэтгэлж салаалж болдог бөгөөтөл
Элсээр боох үгүй ажгуу
Нэүрит засгийг өөлж муулж
Хасаж нэмж болдог бөгөөтөл
Шорон цагдаа тунбао нэмбээс
Иргүнийг гутаадаг ажгуу
Отог удгана ховстой авиллагчийг
Багасчийн ёсонд бөө гэдэг бөгөөтөл
Газар цөлмөн естнийг цаазалж хольг мэдэгчийг
Их Монголд бөгинү цолоор шагнадаг
Хөллөгч нэгийг даваад
Кавказад мэргөң болдог бөгөөтөл
Мянган жилийн хольн үнэнийг
Магадтай өчвөөс Их Монголд
Бөө төлөгч мэргэнээр тодордог
Барилдсан хоёрын нэгийг
Харшаарт бөх гэдэг бөгөөтөл
Будууг бди атгаагүйг Их Монголд
Бөх гэдэггүй ажгуу
Өгөөдэйн хаган есөлсөн булхай юу
Зөв хөгжлийн хэлмэлийг
Зөөлгөж Багдадад яагаад хүргэв
Тохта бэг төрийн естөн юу
Хөх хэлмэлийг юуны учир
Хүргүүлж Арабад яагаад өгөв
Засаг барьсан гурван жилд
Замаа яагаад буруулав
Алтан хэлмэлийг юуны учир
Аламаг Исаманд яагаад өгөв
Турхан Ахай тархины тураалд
Тийм амархан өргөө гэж үү
Төр болоод засгийн нууцыг
Төрөл бус хүнд алдах хэрэг юун
Төсөөр газрын ямбаганд өгөх
Баахан шорон байгуулаад төр гэх

Багдад Халифт Турханд жаргал юу
Шавар балгас босгоод төр гэх
Рокүэддин Турханд иргэн юу
Хадан хясааг шоронг төр гэх
Кавказын хоёр Давид элч юу
Хатан ахайд мөргүн юу
Гүнзгий шоронг засаг гэх
Гүржийн хоёр Давид
Гүн билэгт Турханд мөргүн юу
Искандрын ханыг төр гэх
Персийн Аригун ноён дөмч юу
Төмрөөр балбаад үл эвдрэх цайзыг
Төр хэмээн гайхуулах Москвада
Турхан ахайд багш юу
Дөрвөн нэүрит үнэнээр
Иргүнийг бадраах Чингис хааны засаг
Дөчин мянган жил шалгагдаад удамшсан
Нэүрит үнэн нэүрит засаг
Хөх монголын иргүний аялгуу
Хөл дорхи түймэр мэг сэрээн
Хуучныг агуу гоо болрон
Хөг бүтээх засаг ажгуу
Хөх монгол иргүний аялгуу
Хойлод мөнх оршугай удамшугтай
Хүрдэн орчуулагч Чингис хаан
Хүмүүний хорвоод өөрөө мандаж
Нартай зэрэгцэн гэрэлтмой

Ж. НЭҮРИТ ЗАСГИЙН АЯЛГУУ

Есөн зуун мянган жилийн тэртээ
Эрэгнэгийн улаан бургалад
Хөх нуруут хүүхэд мөндөлжээ
Эрэгнэгийн холин эндээс нүүжээ
Алтай, Хангай, Хар жодоогоос
Есөн мөрөнд ирж үржсэн ажгуу
Хөх нуруутууд нөмрөгөө Дөүло гэжээ
Агуу гоо бүгдийгээ нэүрит гэмой
Үлэмж сайн бүгдийг фай гэмой
Аялуут гурван улирлын эцэст
Чингис хааны тэнгэр ертөнц ниргэж
Хөх Монгол иргүний засаг байгуулав
Нэүрит засаг хэмээн дөөдлэв

Соркутани бэкиңү надад
Улаан бургадын дэрсүдэд-ээр шагнав
Эрэгнэгийн улаан бургад өлгийд
Эзэн Чингистэй миний эцэг анд болов
Худуга бөө Дөрбө догшны хөвүүд
Толуй эзний иргэд болов
Үнэнч хатан Есүй нохой жилд
Үглэн түвшин Чингис хаанд хэлжээ
Төрсөн бие түлбэрэх
Түмэн амьтны хууль буй
Уул бие улбархуй
Удамт амьтны жам буй
Тулгуур бие туйвах
Төрсөн амьтны насан буй
Тэр болбаас яах вэ
Тут их сүлдийг хэн өргөх вэ
Төрсөн дөрвөн хөвүүнээс чинь
Төр барих нь хэн бэ хэмээв
Хан хөвгүүд вангууд хатад
Харц ил элч дэмч иргүн нарт
Хариу айлдах эсэх яахыг
Хааны тэнгэр ертөнц мэдтүгэй
Халуудсан үг байваас өршөөтүгэй
Хатан би буруу хэлбээс айюу гэжээ
Чингис хаан өгүүллүүн
Үхэл надаас тойрох мэт
Үнэхээр түүнийг сэтгэсэнгүй
Хөвгүүд үг хэл гэсэн Чингист
Толуй хажир өчихдөө
Хаан эгшийн нэрлэсний дэргэд
Халхавч сануулагч сэрүүлэгч болж
Уриалах дуунд уухай болж
Унах моринд ташуур болж
Холын аянд хошуучлан
Ойрын дайнд оролцон туслан
Бөө бэгийн зад дор богжийж
Хаан ахын харц дор халширч
Хатан эгчийн халамж дор амарч
Зодолдохын цагт зодолдож
Жаргалдахын цагт жаргалдан
Золихын цагт золио болж
Өргөөлөхийн цагт өртөөч болж

Гоо нүүрээ түлэн баран
Өндөр нуруугаа богтийн үүрэн
Өнчин өчүүхний төлөө
Гэрийн нохой мэт үнэнч
Гэнгү чоно мэт соргог
Гэгээн билэгт фэйкүмэн мэт
"Үл хождон зүтгэж явъя" гэсэн гүрээсээр
Золио болсон Толуйн цогцосыг
Зөөн өргөөлөн байж
Захиран явсан улаан бургатад
Задын дор онголсон би
Толуйн хажраар Чингисийг өргөөлөх
Төгс босоо голчийг илгээсүгэй
Цөөд хайрханд цадал өргөхдөө
Нэүрит засаг-ийн ергөнцдөө шүтүгэй
Хөх огторгуй өлгийгөөс үнэнийг гуйхдаа
Мөнх тэнгэртээ өөрийгөө шүтүгэй
Хөх монгол иргүний дээд сүлд
Хөг бүтээх нэүрит засаг
Хөх нуруунд нь заяасан
Хорвоогоос монгол иргүнд өгсөн
Хабсу их эрдэнэ засаг ажгуу
Хонгиц нарыг орлох нэүрит засгийг
Хараатай аниатай явсаар олоогүй ажгуу
Хатуу хэцүүгийн дээд туйл
Таван зуун тавин шалтааныг
Халшралгүй даван танин мэдэж
Хабсу их ергөнцийг өөртөө олж бойжиж
Хабсу нэүрит засгийг байгуулсан ажгуу
Хорлонгойд аадар нэүрит засаг-ийг
Хорлон устгаж явсаар олоогүй ажгуу
Өрөө ноололдон асуулдан
Өнчин зүрхээ сугалан аладдан
Өчилдөн хөлэлцэн хүлээлдэн мөрөөдөн
Ергөнц тэнгэрээ олж таньж
Өргөн нэүрит засаг-ийг байгуулсан ажгуу
Тэнгэр ергөнцийн дээд төр
Төгс нэүрит засаг-ийг
Тарвайж арвайж олоогүй ажгуу
Таван мөчний яс элэгдтэл хүсэж
Тэмтэрч хол тавьсаар байгуулсан ажгуу
Ухааны дээдийн нэүрит засагтай

Уж дунгарч учраагүй ажгуу
Шүлсээ шимэн ундаалж
Шүдээ мөлжин хоолож байгуулсан ажгуу
Учрыг олж уулыг ургуулж
Усыг илч болгох
Гучин таван эрдмийг шавхан
Хасбу нэүрит засаг-ийг байгуулсан ажгуу
Оршихуй сүлжихүй засахуйн
Оломлогч нэүрит засаг-ийг
Олж алдаж явсаар байгуулаагүй ажгуу
Мэдэхүйн дээд нэүрит засаг-ийг
Бодож дуурайж яваад олоогүй ажгуу
Манукол хүртэл мандаж явсан зүтгэсэн
Найман зуун мянган жилийн олз
Нэүрит үнэнээр байгуулсан ажгуу
Тэнгэрийн соёрхолт нэүрит засагтай
Таргалж турж учраагүй ажгуу
Төгс билэг хүчээр цогцлоож уламшуулж
Төр мэдэх Чингис хаан байгуулсан ажгуу
Хүслийн дээд нэүрит засагийг
Хүлээж тосож байгаад олоогүй ажгуу
Гарзгүйн ерөн есөн аргыг
Газар мэт үнэнчээр хөрөглөж заншиж
Гандаж хөлдөж байгуулсан ажгуу
Арван түгээмэлт нэүрит засаг
Ахуйт төрийн арван түгээмлийг
Аргалж булааж олоогүй ажгуу
Арван хурууны хумсыг баран
Уулыг билгээр нэвт харан
Хүсэж зүтгэж байгуулсан ажгуу
Айл эрдэнийн нэүрит засаг-ийг
Аргаар заалгаж олоогүй ажгуу
Айдсыг үлэж зүтгэж байгуулсан ажгуу
Дээсний гурамсан мэт нэүрит засаг-ийг
Дээдсийн зарлигаар олоогүй ажгуу
Дэмч, анд монголын аялгуу
Дэүло-гийн цах болж байгуулсан ажгуу
Есөн хүслийн нэүрит засаг-ийг
Ерөөл мөрөөдөл задаар олоогүй ажгуу
Ертөнц тэнгэрийн аялгуу хөгөө олж
Ерөн цэвэр чин шударгаар
Ерөн есөн аргаар нүүхүйд зохицсон

Оршихуй, сүлжихүй, засахуй, устгахуйг
Оломлохуйг, оосорлохуй, бүслэхүй болгож
Ойр холын ялгаан дээр байгуулсан ажгуу
Арван таван төгс нэүрит засаг-ийг
Аргагай нэгнээр заалгаж олоогүй ажгуу
Ерэн есөн тэнгэрт мөндөлж
Арван хоёр их ертөнцөд бойжин
Ашдын буянг нүүхүйгээс сэрж
Авч гээж байгуулсан ажгуу
Ээх наран нэүрит засгийг
Эрж хайж олоогүй ажгуу
Эрхийн аялгуут нэгэн цахыг
Эргэх нүүх хорвоогоос таньж
Эрээлэн сэлгэх хөх нуруугаас мэдэж
Эзэн Чингис байгуулсан ажгуу
Оршихуйн үүсэл нэүрит засаг-ийг
Ольё ольё гээд олоогүй ажгуу
Оломлохуй оосорлохуй, сүлжихүй
Засахуйн энгийн бүгдээр байгуулсан ажгуу
Булхайд аадар нэүрит засаг-ийг
Буурь сэлгэж олоогүй ажгуу
Үхүүлж доройтуулж тамлах
Үгүйрлийн хар ертөнцөд
Үрөлдөж чирөлдөж тамлагдаж
Үнөн худлыг танин мэдэж
Эдлэж туулж байгуулсан ажгуу
Ихэмсэг нүүхүйн нэүрит засаг-ийг
Инээж наадаж олоогүй ажгуу
Эгэмний мах ясжтал
Өстгийн арьс туурай болтол
Эвлэж олж байгуулсан ажгуу
Оршихуйн гол нэүрит засаг-ийг
Онож алдаж олоогүй ажгуу
Оломлохын дээд олзыг
Оюундаа сэрэхүй биеэндээ зохицохуй
Оршихуйдаа Чингис болгож байгуулсан ажгуу
Нэүрит засаг-ийн хааныг
Нэрлэх гээд Чингис гэсэнгүй
Нэүрит үнэн, нэүрит иргүн
Нэүрит улрал, нэүрит засаг
Нэгэн бөх биет амин чанар
Дөрвөн цахт их засаг

Гурван дөлт галт засаг
Хөх монгол иргүнийг төрөөр бадраах
Хөг бүтээх цагаан засаг
Хуучныг агуу гоо болгох
Гурван эрдэнэ засаг байгуулаад
Чингис хаан болсон ажгуу
Арван таван шинжит нэүрит засаг-ийг
Байгуулж болно нурааж болно
Аялгуут нэүрит дээд үнэнийг
Хаяж болно, мартаж болно
Хохирлыг дааж эс чадмой
Харин нэүрит үнэнийг гээвээс
Зовлонгийн чанга бүдийг
Жаргал хэмээн сэтгэж өмнөөс дордмой
Нэүрит засаг-ийн арван таван шинж
Нэгэн амин чанар болсон нь юун бэ гэвээс
Хөх монгол иргүнийг бэлдмой
Хөг бүтээхэд ил элч дэмч
Билэг хүчээрээ өөрөө тодормой
Нэүрит үнэнийг төр болгомой
Нүүхүйд хоргүй зохицмой
Ахуйт төр арван түгээмэлтэй баймой
Адуугуун идээгээн бэну а урук болгомой
Хэм шүүс телж чаддаг болгомой
Суралцахаар дагагсад бадармой
Хабсу хасу нар буруу эргэж
Хар их ергөнцийг удамшихаас хөөмөй
Нар зөв өргэсэн хабсу хасу
Хамагдваас баяжиж мандмой
Шорон цагдаа үл шаардагдмой
Айлд булхай үл оршмой
Нэүрит засаг-ийг айлд баримой
Гурван эрдэнэд оршмой
Таван тусгаар нэгдэхүйг
Төрийн босоо голч болгомой
Онон мөрний усыг их байлаа ч
Оймж туулж болдог бөгөөтөл
Ховоогоор ширгээх үгүй ажгуу
Нэүрит засаг-ийг хэрэглэж болдог бөгөөтөл
Нэг шинжийг хасваас
Хохирлыг нь даах гэж үгүй ажгуу
Идэр мөрнийг сэтэлж

Салаалж болдог бөгөөтөл
Эдсээр боовол задрах ажгуу
Нэүрит засаг-ийг өөлж муулж
Хасаж нэмж болдог бөгөөтөл
Хохирлыг нь даах гэж үгүй ажгуу
Хөх Монголыг мунхаг муухай
Ноомой дорой гэж болдог бөгөөтөл
Шоронгүй засаг байгуулсан нэгэн үгүй ажгуу
Үхүүлж доройтуулж тамлагчийг
Үглэн цагдаж тамлаж мохоодоггүй бөгөөтөл
Дөрвөн хасбу хасыг буруу өргүүлээд
Үхүүлж доройтуулж тамлагчийг цөвөргөдөг
Дөрвөн цахат төрөөр бадардаг
Гурван оломлогчтой засаг байгуулаад
Гайхуулсан нэгэн Монголоос өөр үгүй ажгуу
Хүчит цэрэг, алгны сангаар зогсох засаг
Хүчлэн байцдаж хядан сөгдүүлж чаддаг боловч
Хүмүүнээ ил элч дэмч иргэн
Хөг бүтээгч болдосон нэг ч засаг
Нэүрит засаг-аас өөр үгүй ажгуу
Хөх Монгол иргэн ил элч дэмч боловч
Хүмүүнийг дууриаваас араган ажгуу
Хүмүүнүдэл хөх Монголыг дууриах
Хөл хэл байвч авьяас үгүй ажгуу
Хорвоогийн хүмүүнийг иргэн болгох уу
Хуучин хэвээр нь хүнээр байлгах уу тэдгийг
Хамтад нь зэрэг хүсвээс
Хоёр нарыг мандуулах гэсэнтэй адил
Худал үнэн холлидож хор найрагдмой
Олон нь үнэн цөөн нь худал
Сэлгэдэг нь худал суудаг нь үнэн
Суумалын төр оршино гэж
Хэлж болдог бөгөөтөл хийвээс
Хасах хохиролыг даахад бэрх
Их Чингис суухуйг устгамай гэж ниргээд
Суудгийг сэлгэхүйд сургамай гэж ниргээд
Хабсу хасут зөв өргүүлэхэд
Хамагдсан зөөгдсөн харь өөр
Төрөөр бадраагдаж харанхуй гэгээрлээ
Их Монголын хаан ор суутч үхэвч
Чингис амин чанар нь мөнх оршном
Сэлгэдэг иргэн сөнөж болно

Хорвоогийн нүүхүй мөнх хөдөлдүүр
Нүүхүй хорвоогийн хам байхад
Суухуйгаар зохицохуй зүүдний тэнэгрэл ажгуу
Ганц хөлт тийрэн улс зогсож
Гал мэг хохиролд идэглэж хямармой
Тийрэн улсууд хаан сонгож тэнэглэмой
Хүмүүн нь зэрлэшиж арааганжмой
Эвхэгийг зэрлэг байхад
Хэн буурыг сонгож бусдыг хөнгөлөв
Эртэй ухаантай нь буур болдог бус уу
Үхэр зэрлэг байхад
Бухыг хэн яаж сонгох вэ
Үртэй хүчтэй нь бух болдог бус уу
Хонийг зэрлэг байхад
Хуцыг хэн сонгов
Төлтэй ястай нь худ болдог бус уу
Дөлгэй гөрөөс зэрлэг байхад
Азаргыг яаж сонгох вэ
Тэнгэртээ шандастай нь азарга болж
Тэнэмэл бусад нь зайлж зуугууд бус уу
Тэнгэрт мөндөлж ертөнцөд бойжоогүй
Ил элч дэмчийг иргэн булхай аль болох нь
Ул ялгагдах хүмүүний хорвоод
Үнэн нь боол булхай хаан ажгуу
Махан бодior магадлагдаг суухуйд
Магдалагч нь чанар биш тоо ажгуу
Монголжсон ил элч дэмч
Иргүн үгүй болохоор суухуйн хорвоо
Мянга мянган газрын суурингууд
Булхайгаас хаан элчээ тодруулмой
Хаанаар суунгуут эрдэнэ болчихдог гэж үү
Элчээр зарагдангуут ил болох уу
Ертөнц тэнгэрийг юунаас яаж
Оршихуй засахуй сүлжихүйг
Оломлогч тохинуулагч дэмч болох вэ
Суумалын засаг-ийн амин чанар нь
Сонгохуй хэмээн Року эд дин хэлэв
Зуун хүмүүн санал өгүгэй
Тавин нэгэн нь тэнэг булхай
Дечин ес нь цэцэн иргүн гэвээс
Хаан болохыг тэнэгүүд дэмжвээс
Суумалын засаг тэнэг булхайг

Хаанаар сонгоод халдваас хар толгой
Хага дохиулан тархиа астах бусуу
Хөг бүтээх гэж юу вэ хэмээвээс
Року эд дин толгой сэгсэрч
Хөл гаргаа зүүсэн алт чулуу
Алтан утсаар сүлжсэн нөмөргөө заагаад
Өөхтэйг амттай тансагтай
Өнгөлөнийг ховортой хэрэглэхүй гэмой
Бие үхвээс эд яах вэ хэмээвээс
Би авахгүй хүүд очно гэнэ
Дайтах болбаас хүү үгтээр яах вэ гэхэд
Дамлан үнөлж худалдана гэнэ
Дайнаас ирээд өмсөж хэрэглэнэ гэнэ
Дайнд үхнэ гэвэл яах вэ гэвээс
Хаа хаа инээж хөөрөн
Хүү минь дайнд явахгүй гэнэ
Турхан ахайд зөвлөхөөр ирсэн
Фигима Року дин хоёр
Хөнжил нөмрөг заагаад
Хөг бүтээхүй гэмой
Суумалд засахуй үгүй ажгуу
Суухуйд засахуй хэрэггүй ажгуу
Сууринг хорвоогийн зовлонгийн эх нь
Нүүхүйд оосорлохуй сүлжихүй оломлохуйгаар
Оршихуй хөгжихүй зохицохуй биш
Нүүхүйг хорлож тэсэж байгаа ажгуу
Есөн зуун тавин мянган иргэнтэй
Хоёр зуун сая малтай хөх монгол
Есөн мөрний сав нутагт
Гурван зуу гаруй хэлээр хэлэлддэг
Таван өнгө дөрвөн харь болоод хөх монголыг
Төрөөр бадраадаг нэүрит засаг-аа халж
Ниргэгч Чингис хаан эрдэнэ засаг-аа олж
Хөх амин их засаг-аа гэвээс
Мөн Төбө бодис цөөхөн толбогууд
Шарлуулж улайгаж харлуулах хорлол
Нялуун шулуун халуун дайнд алагдаж
Нидрэгдэж доройтуулагдаж үхүүлэгдэж дуусваас
Их монголд гарз нь юун билээ
Байхгүй Монголд гарз хэлэлцэх хэрэг юун
Байгаа суумалд гарз хэлэлцэх хэрэг бус уу
Чингис унгарч хөх толбогууд барагдваас

Чанга зовлон бүгдийг жаргалаар сэтгэсэн
Хүмүүн суумлыг хохроохоос нь аврах
Хоины мөн Төбэ дээд бодисыг тээгч
Хөх нуруутууд хондод унахгүй болмой
Хорвоогийн хүмүүн амьтан бүхэн
Хар ертөнцөний асгасан цусанд живж
Хүн амьтан болж төрсний хэрэг нь
Хэрээ болоод хултыг цаглахад зориулагдмой
"Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай
Алтан дээд үнэний аялгуу"-аар чиглээд
Дөрөөлөн дэрлэгэн иргүнийг бадраах хутаг
"Төрийн найман цаха аялгуу"-аар ёсыг мөрдвөөс
Хөх голботууд нэүрит засаг-аар бадармой
Хөх Чингисийн ниргэлгээр бадраагдмой
Миний элч эрдэж оройтолгүй очугтай
Манусын Монголын элчийг сонсвоос
Их хааны гөнгэрээс нэүрит засаг заларч
Үүслийн олзыг хойдод дархлан засагламой

ГУРВАН ЗУУН ХЭЛЛЭГИЙН УТГЫН ТУХАЙ

А

1. Абулга-байнга авдаг тусламж
2. Абхагугла-бусдаар хураалах татвар гүрээс
3. Абхоригулугтун-доог болох тун
4. Айкугай-агуу гоо
5. Ажикай-ажуу
6. Агасугава-олзлов
7. Абасу мину-авблаас
8. Адаргун- заглагдахын зовлон үзэгч
9. Апилахуй-заяагаар найруулагдсан үйл
10. Анигхач наран-аялагч наран
11. Акуулдаба ача- аймшиг учирваас
12. Алтан чу хажир- алтан дээд үнэн
13. Анда-торлог мэт сүлжидсэн амь амьдралтай
14. Алтан бүсэ-өвгийн таван тусгаар нэгдэхүй
15. Амдурдарун/инару/-амин чанарын/ шарх сэдрэв
16. Амбалис-хэлсэнй дараах байдал
17. Аланчухун-байдлыг мэдэх
18. Анилу бүлүдэ анигхатхун-айл бүлд хариуцуулагч
19. Ангулдаба ача-аймаар юм болбоос
20. Ариил үхэй-тгйиь биш байхаа, мэдэхүй

21. Арбалава-олж нэмэгдүүлэв
22. Ауха-хэмжээгүй эрхийн пянг хэн ч даахгүй
23. Ахуй суухуй-арван түгээмлийн хэрэглэх
24. Аран тутраха-будсааны хүүхдүүд
25. Эд аран-хүмүүс
26. Хэли уда-мөр цагаан
27. Акулуху-цэгцэлж байлгах
28. Үл ахулу-алах /араас нь/
29. Алтан жандаг-алтан тагш
30. Аркумужу-аргамж
31. Ангуридарукму-/кооркомса-ун/-ядуугийн зовлон ясыг буталж, муугийн зовлон махыг урж
32. Араниэшхүэ-болзошгүй
33. Асархуни-асрахуй
34. Ариил үхэй буй-сэжиглэх юм үгүй

Б

1. Бадачи-бидний
2. Кок бөргэ чинба-хөх толбот чоно санаат
3. Бэкинү-бөө удган
4. Баралун болжажу-сэг зэм болох
5. Банума буйлалхужу элчи туимба-гөгс билэгт бэлтгэлдсэн элч тавив /зарав/
6. Бү буталца хун-бүү жижгэрэгтүн
7. Бүдэ үкү бууги-тав дахь дөрөв дэхь дээд өвөг
8. Бахайнжу амуи-бахархмой
9. Багура танилубасу болбажэ-заншлыг зааж мөдүүлэх
10. Бү инэмэгүлүткүн-элэг доог битгий бол
11. Бандалуда-нялх балчир юм шүү дээ
12. Бисаруглужу-давуу талаараа дурыг татах
13. Булижу абуба-ухааны хувьд гарцаагүй болгож авав
14. Бухагуи бахубариан-өрний өвчин,уудны үр, өгзөгний мундас
15. Бишигэй-хачин их сэжигтэй
16. Белөги-болөй
17. Белэки өгч-бөлөг сэлт
18. Богунутхаму-богинодмой
19. Бөзөнгөбү-хувиа бодоод
20. Болдэйхэт күн-тусгаарлагтун
21. Бүтэгэжү үл ахульжу-цусгүй алж
22. Бөөт-бөгөөд
23. Бөжүхэй-биз ээ
24. Бурсархаран-хайх илүүлэх юмгүй

25. Булхай-хүнд тарьсан гайг өөрт гавьсан хишигээр сэтгэгч
26. Булхайижу-жанжин мэт завилж мангас мэт залгих эгтээд
27. Бугдунь и-бүгдид нь
28. Бита-их багагүй шийр бушгаггүй
29. Бүрхаан-далан дээд шинж төгс иргэн

Г

1. Гоба-ача-гоба-үлэмж содон сайхан
2. Гөрүүлижу-үг мэдэхгүйг авиагаар залах
3. Гэжү авасу мину-гэвээс
4. Гэгэбэр-хаяа бүрийгээр
5. Гүйлүдөн хүмүлдэжү-учраа олохгүй гүйдлэх
6. Гингүшилжижү-хохирлыг ойлгож
7. Гол гэр даруга-багийг эрхэлсэн төлөөлөгч
8. Гунан насату-гурван дээдсийн заншил мэдэхүйц
9. Гичигина готосун
10. Гологуд хурагад-найдаж үл болох /хурга ишиг шиг/
11. Гүрүхүрү-гүргэр бул чулуу мэт
12. Гүрүмэл тарүмөл-хөх монгол иргэний сэтгэлгээний язгуур ололт оршихуйн турвалаар бүтээх зарчим заншисаныг хэлсэн нэр, тухайн хэллэгт үүслийн гурван ердэнэ, тэгш дээдээр зохиолдсон үлэмжийн сайхан Алтай, Хангай, Хар жодоог, хаан, айл, таван тусгаар нөрдөхүй ханамжтай дээдээр гурамсан ургуулагдсан гэсэн өгүүлэл боловч үүнийг орлох өөр найруулгаар өргөөлөгд-сөн билээ.
13. Гөийд-гэрт суудаг боловч хулганы нүхэнд хоргодсон мэт сууцныг магтаад суугчийн дотоод сэтгэхүйн шаналгааг хэлсэн үгэнд орсон “гэртүд” гэдэг үг
14. Годулагдахуй бэн эбрэйнсүбөн яллагдахаа-өөрсдөөн
15. Годунносутму-годон гуталт гэсэн үг. Гэвч худагт уялднам за гэж орчуулав
16. Годун тосутту булпөлөхү худусту хугажу-үгчилбээс годон гуталгаас өөр унаа малгүй болж худагтай хамт хагаж гэсэн утгатай энэ хөллөгийг худагт уялднам за гэж бичив
17. Гачурту готудалдажу сүбэжү /гулдumu/- жимд орж гэж орчуулав
18. Гулдumu-хөл алдмой
19. Гагурту-гачуурт
20. Гогудуддажу-өлпөгдөж , сүбэжү-сүвэгчээр гүйх
21. Галчугажу-“гал болж” боловч хариуцлагын зарчим
22. Гэр эргүжү кулжүхү-гэрээ мөлжиж гэсэн утгатай. Гэр гэдэг үг

бол оромж доторхи хүмүүсийг хамтад нь хэлдэг учир “өөрийгөө мөлжиж” гэж орчуулав

23. Гүджүмү-гэдэг үг өөрөө өөрийгөө нэг юмнаас зүүх гэсэн санаа боловч зохимжтой утга нь “мөлжих” гэж сэлтгэгдэж байна.
24. Гэрэйсгэлдлүхү-гэрийг хамгаалму “гэрийг маш их нөмөр хадны ёроолд баримой” гэсэн санаа. Уг үг бичигдсэн мөрийг бүтэн ойлговоос гэрээ нөмөрт барих гээд хожим нуруж дарах чулуун ердсийн ёроолд барьсан гэсэн утгатай. Уг нь “минжнээс мултраад мангаст баригдав” гэсэн санаа боловч шүлгийн хэмнэлд багтахгүй байна
25. Гугусан-уудаг юмыг уух ёстой нь уучихлаа гэжээ. “Худаг хатаж” гэж орчуулав
26. Гуна хатгажу-гуяа хатгах тухай аргагүйн эрхэнд хийх үйлдлийг хэлж байна. “Дусаа уух гээд гуяа хатгасан” гэсэн санаа. Ер нь хэдийд ингэх вэ гэдгийг эрэгцүүлэн бодоод ард нь буй /түгээмлээ бараалд/ гэдэг үгнээс хамааруулан өөрийгөө хоосолж гэж орчуулав. Уг үгийн өмнө “забахажу жүүлдэжү” гэдэг үгс байгаа бөгөөд миний орчуулга үүнтэйгээ зохиож байгаа
27. Гүрүлү маус малиами-гүрүлү гэж үлэг гүрвэл, маус-мангасыг өрлөгч, малиа-ташуур үгчилбээс үлэг гүрвэл мангасыг өрлөгч, ташуурдмой болж байгаа юм. Маус гэдэг үг бидний долоон дээдсийн гэсэн утгатай
28. Гүрэлүн рагчус- би үлэг гүрвэлд мангас гэсэн утгатай боловч рагчус бол мангас биш “би чамд тавьсан бүргэд” гэсэнгүй адил
29. Гэмиргүлн-зориуд гаслан зовлонд аваачих “ёрын хар устгалын тамд зөрөгцөн очихдоо” чирсээр гэдэг үгийг өмнөх мөрөнд оруулав
30. Гэр-тэчэ-гэртээс. Гэрээс биш шүү. Гэрт хүмүүс гэж суурин хүмүүсээс ялгаж нүүдэлчдээс гэсэн санаа “Хөх монголыг” гэж орчуулав
31. Гулдуруму-өөрийгөө чирэх тэхдээ доошоо үхүүлж доройгуулж тамладаг сүйрэл рүү гэсэн утгатай “амьд амьтны дээд хуулийн эсрэг алд биеэ зориулмой” гэж зүйрлэв.

Д

1. Дүрайэ чилиань ачаалагату-дээд тэнгэрээс заяат. Та дээшээ харваас тэнгэр байхгүй. Огторгүй буй. Доошоо харваас газар буй, эргэн тойрон хажуу тийшээ харваас газар огторгүй хязгааргүй цэнхэртэн униарган харадана. Үүнийг бид тэнгэрийн хаяа гэж эндүүрдөг. Гэтэл монголчууд өндрийн үл хүрэм орой , гүний үл очих ёроол , өргөний үл туулам хязгаар буй бүх хүчин зүйлийг тэнгэр гэж сэтгэж байжээ. Ийм орон зайгаас хувь тавилангаа олж авсан хүмүүс хөх толбогой төржээ. Олж авсан хувь тавилан “нэүрит иосу” гэж Соркуктани

бөхнүү хэлжээ. Орой ёроол зах хэмжээх хэзээ ч үл хүрэм гурвыг хий тоос чийг дэнс дөрөв нөхцөлдүүлж “инару” /амин чанар/ мөнх гэж үүнийг сэрэхүйн дээд хязгаар гэж энэ сэтгэн ухаарсан байна.

Тоос чийг агаар дэнсний дээд хуулиар оршиж буй “инару”-г Соркужтани сэцэн “тэнгэр” гэжээ. Үүнийг миний бүдүүлэг мэдрэхүйгээр хэлбээс тэнгэр гэдэг бол иргэний дотоод хүчин билэг, авъяасаар хэмжиндэх үзүүлэлт юм байна. Хүчээл зүтгэлээрээ иргэний дотоод авъяасын дээдийг өөрийн хувь заяа болгосон учраас “Дээд тэнгэрээс заяатай хөх монгол иргэн” гэж хэлэгджээ.

2. “Дуба Төбө-атом гэсэн үг. Дуба гэдэг нь аварга, Төбө нь эрчмийг агуулагч төв гэсэн үг. Ус дэлбэрдэггүй. Устөрөгч болговоос дэлбэрдэг. Түүний хүч эрчим нь атомд буюу Дуба Төбө-д буй.

3. Дабу нүдүн-нүдүн гэдэг үг нь билгээр харах гэсэн утга илэрхийлж байна. Бидний хэлдэг нүд гэдгийг “мэлмий” гэж гэрлийн багаж мэтээр нэрлэсэн. “Мэл” гэдэг гэрэл хугалах, “май” үүнийг үз гэсэн захирах үг юм. Дабу-давуу-холыг харах гэсэн үг.

4. Дэлэмэ забкажу-утга учиргүй болж шарлаж хоосорсон

5. Дагулажу-эрхэндээ оруулж эзэрхэж*

6. Думда-тол цөмдөө төлдөө

7. Долудай- хүний нэр. Толуйн дөрвөн хөвүүнд Долоодой Дөүло ун төрү заасан бөгөөд зарим номонд Тологу мөргүн гэж бичигдсэн их эрдэмтэн Долоодой ажээ..

8. Дөүло-төр. Төрү нь ёс, иосух-засаг гэсэн үг

9. Далдурхан-дархан

10. Дөлийгүн-тавиун бүх юм үзэхэд ил

11. Далдаругай-нууцдугай

12. Дэрбөлэмүй-гөдормой гэж бичив. /дуу гарах дүрс мөдөгдөм болох, танигдахуй ойртох/

13. Даиир-гоожсон идээ бээр “эхид-ун-даиир- гэж хэлэгдсэн учраас “тархины тураал” хэмээн орчуулав

14. Давчитай хор-өдтэй сум мэт

15. Дагулажу автаба-зэрэгцэн очив, чирсэн чирэгдсэн хоёул зэрэг тамд очив. “Дагуулж яваад агаглав” гэсэн үг

16. Дайичигху-зугатаах гэсэн боловч өөрийн эрхгүй хүрээд ирэх гэсэн санаа. “Төөрч бөөс мэг” гэж орчуулав.

17. Даружунсу-үргэлжидчилэн. Ардаа “төрү” гэдэг үгтэй учраас ёсоо үргэлжидчилэн

18. Дойасу-засахуй

19. Дөрбчихууну-буйллах уу

20. Дүлдидэ-тэнгэрээ эрчлэх

21. Дорогун-далдуур араас нь үл үзэгдэх аргаар

22. Дори тохиимү-зугатаах зуураа тойруу замаар бодлын хурдаар араас нь хөөдөг болоод гүйцэт бут цохих. Яруу хэлэх чадвар дутааж эзэрхэгчийг устгаад гэж орчуулав.

23. Дэм чокхимү-дэм цохимой. Үер голын боолтыг задлах мэт гэсэн санаа мэдэх мэдэхүйгээ харууцнам гэж орчуулав

24. Дэрлэгүн дор-Дэрлэгэн гэдэг нэг үг байдаг. Хөх нуруутууд ухамсар сэрэхүйн гадаад илрэлийн нэг шатнаас нөгөө шатанд /улиралд/ шилжихдээ ч, улирал дотор мандаж буурахдаа ч бүтэн эргэлт хийж байхдаа ч, нийгэмжитгийн хуучин шалгарсан нэүрит ёсыг эвдэж огт болохгүй” гэсэн танин мэдэхүйн ололтыг өөрсдөө Дэрлэгэн Дөрбөлүн, хоршоо үгээр” дэрлэн дөрөөлөн” гэдэг онолтой байжээ. Үүнээс болж Мугулуй гэдэг үгийг судалсан эрдэмтэд уг үгийг толгойгоороо дэрлэж сүүлээрээ дөрөөлж гулж явдаг ямар амьтан байдаг билээ гээд бодоод орхисон чинь “гурилын өг” гэсэн хариу гарчээ. Ингээд монгол гэдэг үг бол гурилын өг гэсэн үг гээд тайлбарлачихсан нь инээдэмтэй

25. Дагусажу-дуусгаад ул мөр нь арилаад зөвхөн домог болдгийн өмнө үед чанар нь аригаад өвдөгөөд босоход цөмрөөд орох газар шиг үнс нурам болсон гэсэн санаа. “Домог болох дэнсэнд” гэж орчуулав.

26. Дарбиан жарлагдуму-дарвиж зарлигдмой. Нэүрит засгийг юу вэ гэж мэдэхгүй хүнд бодох зав өгөлгүй дуу шуугиантай сүртэй гэнэт аянга мэтээр зарлигдана гэж нэүрит засгийн хувь тавиланг хэлэв

27. Далдаригсан иан-үл тогон-нэүрит засгийг зарлах үедээ үүргээсээ “далидарсанаа үл тоон” гэсэн үг гэдгийг залгаа үг нь тодруулна

28. Дөрүгү жад-дөрөө зад гэсэн үг. Бөөгийн зад гэсэн үг бөгөөд уг заданд дөрөөлж өөр шинэ ололтонд хүрэхийг хэлнэ

Ж

1. Жүхэрхү жад-бөөлөн залбирах зад

2. Жихүрчүсүн харийн харшиуд-хүйтэн сэтгэлтнүүд

3. Жалираму-төвшитгэмү

4. Жалиражүчи-төвшитгөгч

5. Жаги ун-Завилан суухын хэлбэр. Булхай байж ил-ийн суулгаар суух гэсэн үг

6. Жэлүгдөжү-хаашаа ч эргэсэн хясалд баригдан “хонгилын амьтан болж” гэж орчуулав

7. Ахуй бэн-эд ахуй шаардсан болгоныг хүссэн /жэтэли хүсээгүй зөв гэж бодоод хий гэсэн үг. Урдаа “үг хориод устгагчийн” гэдэг үгтэй бөгөөд энэ артыг “шарлуулж боолчилдог дайсанд хэрэглэх” хувилбар болгон /жэтэли-хүссэн хүсээгүй ч зөвшөөрөөд байх гэсэн үг
8. Жагунжан-а /зуузай холбож/- болох болохгүйг зуузай холбуулж
9. Жорчилу-цеен цөөнөөрөө бүлэг болж нэг юм руу дайрах замдаа бие биенээ хорлох
10. Жантагу-тагш
11. Жубчжу-хонины сүүл мэт дагах “чирэгдэн”
12. Жүтэжү-нэг зүт хүчээ төвлөрүүлж “босвоос” гэсэн орчуулга, “найман цах дээрээ” гэдэгтэйгээ зохицов
13. Жорчин-зөрчин, жирин, хоёр, жүд-зүүд
14. Жүиин-цагдаа жикүүл-зүтгэл
15. Жухалу-донжий нь олох
16. Жарбиялму-заадсаар нь нийлүүлмэй
17. Жихужу-хөөж зугатааж

ИКЛ

1. Кэжиие буй-хөр хол бэ
2. Арангуграха-уд колмилэжү-булааны хүүхдүүд кедмилэжү-горложу- “томоогүй булхайнууд тор мэт болж” гэж орчуулав
3. Кэрэллүндүг-хэрүүлийн далай
4. Иэхэс үн- ихэсийн
5. Хэсик-эчэ-хэсгээс
6. Икэс үн хажира ун инару дор-ихэсийн үнэний чанар дор
7. Иосүд-эст хүмүүс
8. Кэгэлтай-хээлтэй
9. Иричегүлжү-гэлш харагдуулсугай

МНО

1. Нунтагтай-нутагтай
2. Нэүриг-нүүхүйгээс соёл иргэншил олсон
3. Нэбүжү-буйр сэлтэх
4. Илээбэ-илгээв, зарав, томилов
5. Илээмэли-хэлмэл, айдвар
6. Мириаху үл ахулху-мярааж алах
7. Махамаги-амьд үхэний ялгаагүй
8. Огурму-хүчинд автагдмэй
9. Орчин-тойрон
10. Нэнжилдэжү-уудлагдаж ерөөлийг үзэх /сэрэхүйн/
11. Мунгитаниху-сүүдрийн хазайсны төлөө наранд уурлах дайтай мунгинах
12. Мөрөлжү-мөрөөдөн мөрдөн тээн

13. Мөхүгэлчимү-мөхөөмөй
14. Намбуга дөгрүе мөнгү-идэх уухаас илүү ухаан багтаах зайгүй болж хатсан тархи
15. Намбуга сагулуга бан-ходоодгүй сав мэт
16. Иа киүжэй-ялаа гэж хаанаас даа
17. Нигсгалжаайгала-гацинаас ган догтроос үнс гэж суурин амьдралын нийгмийн инженер зүйг Сор хаган ойлгоод дүгнэсэн үг
18. Наинмагун-найрал зохицолтой боллогтун
19. Нохойн хэрүүл-үл ойлгогдохгүйгээр төлөөлж хэрэлдэх
20. Нохой нигуртай-нүүрээ барсан
21. Нөйгдэхү-хэтэрхий мэдэмхийрэх
22. Нидун харан эийн-билегийн одонд
23. Илүгэй уклы күмүхай-дээд доод уруул /хүний/
24. Мингалжу-өрлөн цоолоод санал асууж
25. Мөкүстгэй үл сүтэгүй-бүү осолдуулсугай
26. Жүхэли сугра-хорон санаагаар бүтээгдсэн судар
27. Онглажитхун-ухааныг шавхах таслан зогсоох
28. Отулажуху-утгаж тосохуй
29. Оириумолу-борц
30. Ойну жубуху-модон доторхи жалга
31. Мангадарин-хожим хойно
32. Мушигидухүгүн-хүнд хийсэн гэмийг өөрт хийсэн буян болгодог арга

ӨПР

1. Өгүгэ-хөх голбогтуудын хөгжлийн анхны улирал /өөрийн сэтгэлээр эрхэнд эс орсныг өрлөн цоолоод санал асуула/ Эс орвоос зүрхийг сугалж үгэндээ оруулдаг сэтгэхүйн гадаад илрэл. Гэхдээ дандаа цоолоод сугалаад байгаагүй
2. Өмүгрэмү-өмөөрмүй
3. Өбэрсүбэн-өөрөө
4. Өрүмэлэхү-сүлжихүй
5. Нөкэгүлжү-байцаах
6. Өнгэкүлүлжү-анхны цохилтыг тэсэж өнгөрүүлээд
7. Көхидэк-муу эр дайнд хөгжих, үхэр сүхэнд хөөрөх
8. Өшил шэн ешилсүн булхай-өсөлсөн булхай
9. Өшил-ийэн-булхайд ешилэхөөс өөр эрдэм үгүй
10. Өркин эхди ину-иргэний оюун ухаан нь
11. Өбярэткү мэгүсүд-хариуцлагад хамрагдсан юмс
12. Өбүртү үнүгүн чаган-өөрийн юм өргүй
13. Өстөнкисман-өсөлсөн булхай хясалсан хүтгэн
14. Өрөсүгэй-боломжийг бүү алдлугай
15. Иа кэжүжэ-яах гэж
16. Иагу кэ-юу

17. Өндүлжү-өсөж өндийж
18. Өбөд инэн өбөрсүбөн бариулгужу-өөрийг нь өөрөөр нь бариулж
19. Өдүн төрэн жаниагтай-төрсөн заяагай
20. Өхүсүкмү-өсөднөм
21. Өгөлтөжү эиэ-эрчийг өнгөрөөх эе
22. Өбөрмээнчилэн-өөрийнхөөрөө бусдыг төсөөлөн бодох
23. Өрүлиг-үд нөхүд-иер илэн
24. Өрөкчигэхчи-төвшитгэгч
25. Өгэсүүн-авилпач
26. Өтүгэ бүтэгүлжү-өрхөө битүүлэх гэсэн үг хар гэртээ хаан, бор гэртээ богд болох, хар амиа бодож хамгаас төөрөөд хариуцах эзэнгүй үнэгүйдэх гэсэн утгагай “үхсэн хүн мэг болох”
27. Илэ ии бэн илэгбөжү хада ии бэн хагхубажу-илээн хуурч хаадаа хатгаж
28. Өрүгелинэр-хоригдлоор /шоронпоор толгойг мөрөөр нь тэгшилж мохоох/
29. Өл гэс-өндөр хадгай уул
30. Амнай хахудасун-үхүүлэх үт
31. Өчигэн өдөр-удалгүй
32. Өр гигүлсүн-өлчлөг дуслыг хяслаар гуйдаг
33. Өжүүлэн-харанхуйд зориглон дайраад хамраа тас цохиулсан
34. Өнггэгэхү энэн-тус болох гэвээс гай болохгүй гэсэн утгагай “харж байж болох эе”

35. Өрөк хөөгчи элчи-төвшин аюулгүй болгох элчи
36. Өрөктэмчи-ертөнц
37. Оборажу өмүгэрэхү-бөлөглөн ялгаран
38. Өкхиагун

СТУУ

1. Тэгүнцэй-түүний
2. Тэмүүкүлдүжү-түүж авсныг /өөрөө хийгээгүй/ булаацалдах
3. Тэжилеиздэн-угжны хурга мэг болтон
4. Тобу чаут-биеэ сонсохоргүй тэнэг
5. Тогулторгүд-болдогийн даваан дээр нураасан
6. Таблай-туулай
7. Уриилагун-догоод хүчээ мөдөрсөн
8. Биеэ чахалаху-давуу талаа хянан ашиглах
9. Тэин хээжү-тэгж хийж
10. Тоорулун-тоорлон торлогдсон тогь мэг
11. Төридчү-тамир нь дуусах
12. Турхагуда
13. Тэнилэгүлжү-үл өлсгөж гүлгихааргүй цагтах
14. Табүжөбү-алган дээр тавьсан, шүдэнд зуусан мэг

15. Улагану аланмү-догтроосоо улаймой
16. Улагакин иэтгүн-хорсон хонзогнон гүтгэн
17. Тэригүнү-эхэнд ирсэн олдсон
18. Түридгэвэсү-их наслахыг хүсвээс
19. Тураста мэтү-шалгарч онцгойрсон мэт
20. Түнгээ Лунгта -тугай
21. Тушижу-тушааж
22. Тамугулахун-гарааж гүйвээгүн
23. Бү таладхун-эрчий нь бүү сааруулагун
24. Тэгүтэгүлсү-хоолойд орсон яс мэг болсу
25. Тэричү Урида-юуны өмнө
26. Тэмчөкли-тэмнэгч
27. Түсүрүгэд-хамгийн сайхныг гүгээгсэд
28. Талбасу-/хуц ухна азарга бух буур/ тавибаас
29. Тэмүжин-төмөр нэүригчин /гэмү-р-чин/
30. Тамухул тамахал-тахал тамлал
31. Балхасчи-балгасын хүн
32. Урахлаажу-уригдаж /урхлагдаж/
33. Үгүлэд та-өгүүлэгч нь та
34. Үхүбэсү мину-үхвэл
35. Фай-үлэмж их том бөх баг
36. Төрү-ёс заншлын ерөнхий нэр

ХЦГШС

1. Бурхан халдун-бурхаан хад ууландаан
2. Сокур-сохор /нарийн учрыг олоогүй/ гутаагдсан
3. Хориладцажу-хааж хорьж өөрийгөө хамгаалж
4. Кок-хөх, ариун бузар сайн мууг хольдоггүй
5. Сумугартун-сургаальтан
6. Адугусун идэгэбэн арбан никэ түүцэл сангуд салухума-арван түгэмэлд эзэн суух
7. Тебэ кокурусун-дээд бодис тодорсон
8. Уламлажиху-оломлохуй
9. Иасажаху-засахуй
10. Урахлаху-оосорлохуй
11. Хихасуладху-далдуур үл үзэгдэх аргаар
12. Үл ахулур-алуур
13. Онгтуху-онох. “Иэсүнгэ хонгодорын чулууд гарбан жалут учин табуи алгас онгугла” гэж бичигдсэн
14. Хахас хэлэлшжү-шүүн хэлэлшж
15. Халабар-халаглан гутраад
16. Кэгмижү-тэсэшгүй
17. Иагум-а-юу юм бэ

18. Сутра ун чүл илжаура-сулрын олзны жулдай
19. Хонигуулача-хойд мөрнөөсөө
20. Туула мэгү нэгкэл мэгү-торлогийн төгөл мэг үндэс цэцэг ангид шөлний тогтог мэг биежсэн /айлын тухай ярьж байна/
21. Хөүмэ-төлөөний захирагчаас зарцтай баянд оноолог нэг төрлийн тагвар
22. Дадларигсан-үүрнээсээн урвасан дэгдэхэй мэт
23. Бөгэс аргадутхан-зад шид оруулан шивших
24. Дөлүсхээжү-дулдуйдаж
25. Кижидүл-устгагч
26. Жалирба-сэтгэлд гэрэл бадрах
27. Фай дэудай-бадраагдсан
28. Ахуйту сагурит дэуло-баг бөх төр /ахуйн суурь төр/
29. Дэудай тнрөчөбөр жаыгату-бадрах тэнгэрээрээ хичээлт
30. Илүбэдэуда-байгаагаас илүү дээд сайн болох
31. Сангуд төсөрчү-сангийн өмчийг үнөгүйдүүлж
32. Мухаражу сэрүгүгэй-эргэцүүлэн сэрүгүгэй
33. Төбүдэд ерхүн-толлох иргэн
34. Кингалабас-засаагий нь авчихаас
35. Гөинд-гэрт гэртүүд
36. Имаит-түүнийг
37. Эмбү сибар дор сибалдуму-хөхдөг шаварт шавалдмой
38. Анамана-гэд үү, бид үү
39. Ерөхтөмчи-ертөнц
40. Гүүдүлэдүн күмүлөндүжү-хэл амаа олохгүй будилцгаж
41. Бидүгүлүжү-бидэн тэнэж, хэсэн дайжиж
42. Төилөгүлжү-үл елсөж тэгш цадаж бүсээ чангалж
43. Харан каули үнэшигүд-хор болох хууль гаргадаг
44. Үтэйтү түмэн-ядуу хүн
45. Жүкэли-тахилга дайшлага
46. Агурутсу-төлөөлөн захирагч мэдэж түрээслэх болон аюулаас хамгаалах хөрөнгө
47. Илкэн жархаг-булган дээл
48. Эрэхачүт-эрэлхэг залхаагч
49. Моушэнгпоо-мохоогч /баярлуулж итүүлж/
50. Беет-бөгөөд бөхүкэй байжээ, бөгтөлө бөгөөтөл
51. Хуучи фэй хөгчи-хуучныг их сайн болгох айхутай гэдэг үг нөмөхөд нийлээд хөгжихүй гэдэг үг болмой.
52. Ничугаба-аяар нь эргүүлж дагуулж ирөв
53. Чилианнай төбө мөн дэудай-төгс бэлтгэдсэн иргэний тэнгэрт төв чухал дээд байр эзлэхүй гэсэн үг. Угтачилбаас тэнгэрт мэндлэх
54. Чилианнай ача фэй дэудай тур жиларчу-угтачилбаас тэнгэрээс заларч,

- үгчилбээс төгс бэлтгэгдсэн иргэд нэгэн дуугаар өөрийн догоод тэнгэрүүдээс оршихуйн дээд байранд залрах
55. Сархүд-дайлагааны үлдэгдэл хоолноос зарц шивэгчид тэнэмэл босуул хүнд зориулж тусгай яласан хэсгийн нэрлэдэг нэр
56. Нэүрит сэрэкүкэн-нүүхүйн соёл иргэншлийн сэрэхүй
57. Чагарсун-зандан мод холгос залтас болов
58. Сүдлэртэй-сүр жавхлан дор хүчээ авсан
59. Алдаршиху-бусдад эрх олгоод түүнийг өөрөө завших арга
60. Чаолжин күжир-номлолд сохроор итгэгч
61. Ачихачи-дэм хясал тус-гай
62. Шибүргэл-үсийг хуссан дух
63. Хөхүгүл-дагзны үс
64. Жубур-салангид биетүүд амьдрах нөхцлөөр холболдохыг хэлнэ
65. Эбүдүктэ өлкэк-үнс тоос мэг болсон хөрс
66. Өлкэк-газар
67. Өчүхэн-бусдыг ихэд бодох мэдрэмж
68. Хужиржухун-ун-хуурамч судар
69. Өрөбөн өрий-өрөбөнгэй-өргэй хүн өрөө цоолуулж үхээд шир болж хатна гэсэн утга
70. Чухажира-дээд үнэн
71. Хожидудажу-хорон санаагаар зориуд хугацаа алдуулах
72. Нидуралуга-цус хагаж өөр зүйл болон амин чанар шилжсэн
73. Чадаралуга-оршихуйн зүй тогтол алдагдсан тухай
74. Гичигина чибасас гогосун
75. Хагулга хөбүл-төр барих хаанд сургасан хөвүүд
76. Көдмө-загасны тор
77. Хүмүн-хэл амаа олохгүй хэрэлдөгч амьтанлаг чанараа дээдлэн шүтэгч-хүн үзэл. Хүмүүнлэг гэсэн баримтлал. Гуман-гэдэг үгийн тухай Даль-ийн тайлбарыг үзнэ үү. Хүмүн-гэдэг үгийн славян дуудлага нь гуман мөн билээ.

НОМЫН УТГА УЧРЫГ ТАЙЛАХ ОНЬСЫГ ТОВЧИЛСОН ХҮҮРНЭЛ

Цагаагчин төмөр гахай жил буюу 1251 онд Толуун хүү Мөнх их хаан ор суух ёслол дээр түүний эх Соржугтани Бэкину "Кок Манкол-ун хаучи" фэй айкугай хөхчи чиодөудай нэүрит ясах-ун алтан чу хажира-ун эиилаху вэн элчи дэмчи иркэн булхай луа хүрбэсү" гэж хэлээд Кок манкол бөн дэуло фэй дэудай чиодөудай Нэүрит ясах-ун алтан чу хажира-ун эиилаху". Бас "Дэуло-ун найман цаха эиилахуй" нэртэй хэлмэлүүдийг /айлдар/ уншжээ.

Энэ хэлмэлүүдийг 1958-1962 онд хооронд, Увс аймгийн Сагил сумын харьяат өвгөн лам маарамба Ө.Лэгжин Лэгжин надад цээжлүүлсэн юм. Үүнтэй холбоотой нэлээд домог түүх надад яригдсан бөгөөд уг зүйлийн утгын талаар бага сага ойлголт авсан байв.

Энэ өвгөн лам бол Төгс буягын хүрээнд сууж байсан бөгөөд эсэргүүд 1930 онд хөдөө гэртээ байхад нь баригдан 10 жил хоригджээ. Дөрвөд Далай хан Түмэн дэлгэржав миний авга ах энэ ламыг судлахыг гүйснхяа төлөө хожим бас баригдсан гэдэг.

Авга ах лам бол цагаан агтас ястай Хөх нохой овгийн Өвөө эцэгтэй байжээ. Амарсанаа баатар Оросын Тобольск руу дайжин явах замдаа Хөх нохойн ахас ихэстэй уулзаж Орхон Онон Хэрлэн гурван мөрөнг бараадан нүүж ерөөсөө бүртгэлд орохгүйг хичээ хэмээн захьсан гэдэг. Одоо манай овгийн нэр ус улсын данс хараанд байхгүйг анхаарваас уг захиас биелэгдсэн бололтой. Нохой овогтууд авга ах ламыгаа Гэнгээ гэдэг. Гэнгээгийн барагцаалснаар нохой овогтууд Хар Иртыш гол өгсөж явснаа Өмнөговь аймаг, Баянхонгорын нутгаар дамжин Хангайн нуруудад шилжиж 1380-аад оны үед одоогийн Увс аймгийн Түргэн сумын нутагт улмаар Сагил сумын нутагт Шивэр, Өндөрмод, Цагаан түүнгэ, Улаанбураад нутаглажээ.

Энэ номын хавтсанд буй хөшөө Хөх нохой овгийнхны нутагт байсныг мэдэх хүмүүс байгаа. Одоо Увс аймгийн музейн дотор үүдэнд буй. Энэ хөшөө Хөх нохой овогтны нутагт байсныг мэдэх хүмүүс байгаа юм. Хөшөөний бичгийг уншихад олдхо билээ. Уг хөшөө Долгудай /Долоодой/ мэргэний гэж алдаршсан. Долгудай бол сурвалж бичүүдэд Толгогу, Толгогу, Толгудай зэргээр бичигдсэн бөгөөд Толуй эзний дөрвөн хөвүүний төр барих ухааны номын багш, их мөргүн хүн байжээ. Надад цээжлүүлсэн зүйлийг манай Гэнгээ хэлэхдээ, "Чи ойлгох гэж оролдох хэрэггүй. Төр өөдөж эзэн хаанаа даахгүй болно гэсэн үг энд буй. Цэдэнбал дарга муулагдаад дараагийн ор суусан хүнд яг энэ цээжлүүлсэн байдлаар нь хэлээд өгчих" гэсэн.

Б.Ренчин гуай, Я.Цэвэл гуай, Ц.Дамдинсүрэн гуай, Ш.Гадамба гуай зэрэг энэ номын их багш нарын бүтээлийг 1976 оны үеэс олж уншиж байсаар 1980 оны үед уг цээжилсэн зүйлийнхээ утга учрыг ойлгож эхэлсэн. Цэдэнбал даргыг өөрчлөгдсний дараа Батмөнх даргад захиа бичиж, Радангийн Багаа гэдэг хүн надтай бичлэн уулзаж байлаа. Социализмыг жирийн хүмүүсийн хүрээнд сайн бөхжүүлэхгүй бол төр засаг өөрчлөгдөх унах аюултайг би бичиж ярьж нэлээд эвгүй байдалд орж байсныг П.Очирбаг гуай, Баяндалай, Жадамбаа, Чойжилжав, Л.Дамдинсүрэн, Х.Буянтогтох нарын болон ер нь олон хүн мэдэх билээ.

1992 оны үед засаг жинхэнэ өсөдгөө гэж ойлгоод бас нэлээн явсан. Барууны шалгагдсан онолоор бадарч мандана. Хаан бол хүн төрөлхтний хоцрогдлын билэг тэмдэг. Гурван жил болоход манай улс танигдахгүй болно гэж төрийн сайд Улсын бага хурлын гишүүдэд хэлээд хүлээж авсангүй. Налайх дүүргийн Засаг дарга Ч.Жигжидсүрэн гуайд 1992 оны үед юмны үнэ өсөх, улам ядуурах, тархигурах, банк дамбуурах, улс хэрхэн доройтох, үүнээс яаж урьдчилан сэргийлэх талаар бичиж өгч, Засагт хүргэхийг гуйсан. Ерөнхийлөгч П.Очирбаг, Н.Багабанди, ерөнхий сайд М.Энхсайхан, Ц.Элбэгдорж нарт захиа бичсэн. Хамгийн чухал зүйл гэвэл нэүрит засгийн арван таван үндсэн зарчмаас гурвыг Налайх дүүрэгт хэрэгжүүлэхэд 1 тэрбум 100 сая төгрөгийн татаас авдаг ард түмэн ердөө 8,6 сая төгрөгийн гарааны хөрөнгөөр 3 жилийн дотор татаас авдаггүй болж баяжсан хүн амтай болох үр дүн байгааг төсөл болгож 1993 оны үед Ч.Жигжидсүрэн гуайд танилцуулж дэмжигдсэнээр 1995 оны 7-р сарын 20-нд Засгийн газрын 130-р тогтоолоор уг төсөл хэрэгжих баталгаатай болсон. Тэр төсөлд зориулж бас нэлээд олон сая төгрөг хуваарилагдсан боловч түүнийг булхайнууд залилан идсэн юм.

Америк, Канад, Европт байгаа монгол угсааны хүн Отгонтэнгэр, Шилийн болд, Их газрын чулуу, Түрэгний уул, Хойд Цэнхэрийн агуй, Хоргын чулуут үе дамжуулан хадгалж үе үе адис авч шившиж байдаг тухай өдий төдий баримт дурдагдсан байгаагай тааралдаж байв.

Азийнхаа элгэн дээр гарвалзаж буй Монголчуудын эрх баригчид Чингис хааныхаа төрийг засах иргэнийг жолоодох айтгал сургаал болох “Алтан Чу хажира”, “Хөх чу хажира”, “Чу хаучи фэй хөгчи хажира” хэмээх нэурит танин мэдэхүйн дээд ололтуудыг аваач гээд гуйгаад байхад огт тоохгүй байгаа нь тархины тураал, оюуны хомсдол мөн байх магадгүй.

Жирийн малчин айлд эдгээр бүтээлийн талаар үлгэр домог байдлаар доторхи нарийн нандин юмыг ярихад, жишээлбэл, Архангай аймгийн Хотонт сумын ард Шонхорынцд хүмүүс дам сонсон цугларч үүр цайтал яриулах гэж ирцгээж, маргааш өглөө нь баярласан талархсанаа илэрхийлж, нас гүйцсэн халзан цагаан эр хониор мялааж байсан юм.

Нийгмийн инженер зүйн бүтээл болох либераль, консерватив, төв үзэл, социал-демократ, коммунист үзэл, хүнз болон реализм, идеализм, социализм, тэнгиризм, прагматизмүүдийг үзэхэд тэд бүгд ерөнхийдөө хоосны тухай “нэг хүнээс үүдэн сэтгэгдсэн бөгөөд хүний амьтланга чанарыг дэвэргэх” зорилгоой номлол юм байна гэдэг нь ойлгогдсон. Үүнээс хамгийн ерөнхий номлол нь экономикс. Уг нь бодит зүйлийн тухай номлол боловч хамгийн хийсвэр хамгийн бүдүүлэг аргаар хүнийг араатанжуулах номлол бясалгал бөгөөд хүнийг манжин, лууван, мах, гурил, майк түрсикэндээ захирагддаг боллодоогоороо жинхэнэ тархины тахал юм. Чингис хааны арван түгээмлийн танин мэдэхүйн ололтын ёсоор нэурит засаг бол анхнаасаа ч, хожим ч олзтой засаг мөн гэдгийг танд шууд хэлье. Чингис хааны үгээр нэурит засаг гэдгээр нь энэ номонд нүүхүйн дээд хууль бичигдлээ.

“Хөх Монголыг төрөөр бадраах хутагтай нэурит засгийн алтан дээд үнэний аялгуу”-г “Төрийн найман цаха аялгуу” бас “Төрөөр бадраалсад ба гугаалсадад хэлэх үг”-гэй нь хамт цээжүүлсэн Гэнгээгийн хэлж байсан үгнээс цөөхнийг хүргэе. Энэ үг бол Гэнгээгийн үг биш, гэр хүнд дээрхи хэлмэлүүдийг цээжүүлсэн өмнөх ухаант хүмүүсийн хэлсэн үг гэж бодож байна. Гэнгээ хэлэхдээ “Чингис хаанаас өмнө хөх нуруут монгол хүмүүний гадаад хүрээнд байгаа хүмүүс хувийн жижигхэн газарт аргамжаатай морь шиг амьдарч, гэр хүний хувьд хорвоо ертөнц, тэнгэр, арга билэг зөвхөн гэр л газраар хэмжигдэж байв. Газар үгүй хүнд

өөр юу ч байсангүй. Хөх нуруутууд Алтай, Хангай, Хар жодоотын уулс, хээр тал, гучин гурван говь бүхий гадаад далай руу урсдаг есөн мөрний савыг эзлэн нүүж байлаа. Ерөөсөө элс, ус, агаар, цаг дөрөв нэгэн дор байж байлаа гэхэд эдгээр бодис хоорондоо цагийн хүчний дор нэгдэж ангижирч амин чанар нүүдэл явагдаж байдаг. Дэлхий гэхэд гэнхлэгээ эргээд нарыг тойроод нүүж байдаг. Дэлхийн амин чанар дөрвөн улиралд шилжин нүүж байдагас цаг байна. Харин суурин хүний амьдрал бол тоос чийг хий дэнс дөрвийн оршихуй болон дөлхийн бөмбөрцгийн дээд хуулиас шал эсрэг нь бүр дөлхий дээр буй өг хорхой болон хамаг бодит юмны амин чанарын шууд холбоог хайхрахгүй. Тоос, чийг, дэнс, хий, дөлхийн бөмбөрцөг, хамаг амьтны дээд хуулийг иргэний бадрахуйн аргааж сүлжээ оосорлохуй, оломлохуй, бүслэхүй болгох үйл хэргийг далан хаан эрдэнэ засаг гэж хэлнэ гэж миний багш надад хэлсэн. Чингис хааныг шинжээчид үзээд хаан эрдэнэ шинжийг ганаар тогтоолоо гэж гэнэ. Тэгэхэд Чингис хаан “тийм бол сайн байна. Дэнсний хүчин дор тоос чийг агаар гурваас эхтэй бүх юманд далан өөр араншин буй. Түүний бүгдий нь амин чанарыг хохирол үрэгдэлгүй шилжихэд дэмч болох тийм хаан бол бүрхаан. Тийм засаг бол далан хаан эрдэнийн засаг гэж Соркуктани Бөжинү хэлсэн бөгөөгөл манус юу хэлнэм” гэсэн гэнээ. Гэнгээ хэлэхдээ монгол хэлэнд “үлү гэмүтэжикүн үн амин инару” гэсэн үг байдаг. Монголын шинжээч зурхайчид энэ хааны “үлү гэмүтэжикүн үн амин инару”-г зураад Чингис гэсэн хариу гаргасан. Чингис хаан далан шинжит хаан эрдэнэ хэмээх шалуурын хорин нэгэн шинжийг тэнгэрээ болгосныг тогтоожээ. Дотоод биендээ ерөөсөө тэнгэргүй, тэнгэр хаана байна гээд асуухад дээр огторгуй руу заадаг Мухамет эд диний дэргэд би бол бүрхаан мөн байна. Хааны сууринд суусны нэг тэнгэр гэвээс надад 21 тэнгэр байгаа нь үнэн бол далан хаанаас гурван их хэмжээ лутуу ч Мухамэтээс хорин нэгэн их хэмжээ илүү байгаа учраас бүрхаан гэж зөвшөөрөв гэж хэлсэн гэдэг домог буй гэж Гэнгээ хэлдэг байлаа.

Чингис хаан хорвоогийн их эзэн биш. Ертөнц тэнгэр ямар байх ёстой, жирийн иргүний дотоод биеийн ухааныг инару болгодог өөрөөр хэлбэл, хүмүүнийг иргүн болгодог нэурит засаг байгуулсан. Нэурит засаг иргүний тэнгэрийн шаардлага хэрэгдээ хангахад ердөө хорин найман зарлиг гаргадаг. Үүнээс арван тавыг иргэд байгаа айл-даа биелүүнэ. Бусдыг хаан ноёд, сайд, айлын ах биелүүнэ. Монгол улс бол хорвоогийн эзний улс биш байсан. Өөрийнхөө дотоод биеийн тэнгэр ертөнц бүдүүлгээр хэлбэл, боловсрол мэргэжлийнхээ эзэн болсон иргүний улс байлаа. Чингис хаан одоогийн манай Шагдар дарга шиг

бүх юмыг хийдэг хийлгэдэг үүрэгтэй байгаагүй. Харин нэурит засгаас өгсөн арван таван зарлигийг хэний ч зааваргүйгээр биелүүлдэг мандаж бадраад явж байдаг тийм хүүхэд залуучууд хөгшидтэй болж чаддаг засаг байуулчихаад түүнийгээ хянаж энэ засгийг агтны туурай хүрсэн бүх газар байгуулахыг зорьсон. Суурин хүнд нэурит засгийг хэрэглэх хөх монгол иргэнийг дууриаж амьдрах авьяас байхгүйг тэр хаан мэдэж байсан боловч суурин хүнийг хөх монгол иргэнийг дууриаж чадах авьяастай болгох хооронд нэурит засаг суурин газар ойчих болно гэдгийг мэдээгүй” гэдэгсэн. Тэгэхээр нэурит засаг бас л муу бус уу гэхэд Гэнгээ “Манай Жүгнээ дарга мориор хатируулаад ажлаа хийж байна. Гэтэл МААМС-ын инженер Элэгсай явган гүйж байна. Морь унаж чадахгүй хүнд мориор хэрэгждэг засаг тогтоовол эсвэл явган, эсвэл машинаар явдаг. Элэгсайн авьяасыг Жүгнээ даргын авьяас шиг болготол едий. Нүцгэний эхэн, Шаварт, Цагаан хөшөө, Жиндмөний ширэг, Хархираа, Хавцал, Цагаан шувуутын сугад явган буюу машинаар хүмүүс хоорондоо харьцах гэснээс үгүй нь гарз багатай бус уу” гэдэг байлаа. Гэнгээ хэлэхдээ:

-Таван өөр өнгө дөрвөн харь улсууд Чингис хааныг хорвоогийн эзэн гэж андуурчээ. Ингээд Чингис хаан түүний хөвгүүдийн улсууд өөрийн хаантай болоход гэд дараа нь хорвоогийн эзэн болшгоох гэж оролджээ. Гэтэл Евролоор болон Ази тивд нэгэн цуу гаржээ. Гүүг хаан их ор суухдаа хаан эрдэнэсийн санг Соркуктани хатнаар өлгийтэй хүүхэд, зарц шивэгчин, ноён вангууд, тэдний хатагд, гадаадын иргэдэд тараалгажээ. Тэнд байсан монгол бус ноёд улсын хүчин чадал цуглуусан бааялагандаа байна гэж эндүүрээд баяжих гэж алт эрдэнэ цуглуулах шинэ улс тивийг нээж захирах их ажил эзлэх дайн хийсэн байна. Энэ үед л монголын ноёд бас л алт эрдэнэ сонирхож хоорондоо уралдах маягтай болсон. Ноёд баяжаад хаанд дөхсөн сангай ноён, хаанцар буюу хан болох арга сэдэжээ. Ингээд олон хантай болж Лигдэн хааны сүр хүч хангуудад тарж Чингис хааны засаг унасан. Манж Төвд хоёр үүнийг ашиглаад Монгол улсыг эзлэн авах боломж бүрдүүлж олон жижиг хануудыг шатналаар мансууруулж эхэлсэн гэж хэлжээ.

Баруун баарингийн засаг ноён Самбуу 1620 оны үед Хэрлэнгийн хөдөө аралд халхын ноёнтонд уулзаж “Дарнагын хувилгаан, далай лам хоёр монгол байхад учир их байна шүү” гэж хэлжээ. Тэр ноён 1625 оны үед дахин ирэхэд халхын ноёд зурхайчдаа цуглуулаад мөргөж төлөг болсон гэнэ. “Зурхайчид Авгай галуутгийн ач нараас тахиа жил хүү төрнө”, “тэр нь дарнагын хувилгаан” гэж мөргөлжээ. Маха, Самидай

гэдэг хоёр ноён уг мэдээг хүргэж Далай ламтай уулзсан гэнэ. Ач нарыг нь судлаж байгаад Гомборжийг хан суулгаж тэр жил хүү төрж, 1625 оны үед Далай ламд явуулсан эгчээр хэлүүлсэн Дарнагын хувилгаан хүү цагтаа төрлөө гэдгийг дахиад мэдэгдсэн гэнэ. 1641 онд халхын ноёд лам нар зургаан настай хүүг /Занабазар/ шашны тэргүүн болгоод авчээ. 1636 онд Цогт хунтайж Эжи хонгор, Сутай хатан хоёрыг Хөх нуураас Бээжин рүү үлэж явахдаа Самбуу ноёныг дуудаж уулзаад маш буруушааж, та Монгол хүнийг мэдлэгээс хоосолж, мэддэггүйгээ ламд даатгаад хүлээж байсаар үхдэг болгож байна уу. Эсвэл дагуулан зугаагаж байна уу. Хөтөлж эргүүлж байна уу гэж асуусан гэдэг.

Самбуу ноён “Алийг нь ч хийгээгүй. Яавал зохилтойг бэлдэх цагийг тохинуулагч элчийг төөрүүлэхгүй тосон авах гэж байна” гэж хэлж гэнэ.

11-р жарны хөх морин жил Далай лам өндөр гэгээн бол Жонон Дарнагын хувилгаан Гунтаанямбуугийн бие мөн гэдгийг зөвшөөрчээ. Занабазар төрөхөөсөө өмнө 10 жил хойно нь 55 жил бэлтгэгдээд тохинуулах ажил хийсэн юм гэж ойрадын Галданнамжил хөх нохойн ихэст хэлж гэнэ. Тэр бас нэг зүйлийг ярьжээ. Галдан бошигт хаан Эрдэнэ зууг эзэлж та нар чулуун хэрэгслийн тангараг зөрчдөг гэл үү. Одоо зөрчөөд үз гээд лам нарыг хөнгөлж эхэлжээ. Нэг лам намайг битгий, би лам биш, хар хүн. Зурхайч гэжээ. “Аа тийм үү. Халхын богд яах гэж байна. Зур” гэжээ. Нөгөө хүн зурж зурж за боллоо гэсэн гэнэ. Түүнд “Өндөр гэгээн 57 насандаа тэнгэрийн шалтгаантай тэнцүү ноёд хутагтыг аваад Манжид дагаар орно. Тэр газар нэлээд хуйхгнууд ирнэ. Лоба гэдэг ноён хуйхтан ирнэ. Бурханг гэдэг улсын бүх санг мэддэг сайд болоод 52 насандаа тэр үхнэ.

Өндөр гэгээний хэлсэн үгийг тэмдэглээд цаасыг Бурханг улсын нэг хүнд алдана. Тэр цаас орсон айлд Холыг байцаах гэдэг хүү төрнө. Бас Өст гэдэг газар улсад Эрдмийн Шимт гэдэг хүү төрнө. Энэ хоёр хүүхэд хожим ном сураад найзлана. Огторгуйд од гариг зодолдохгүй байхад авгай нөхөр зодоллоод байна. Эр эмийн ёс гэр бүлийн байдал сэтгэл санаанаас илүү хүнд байна уу гэж Эрдмийн Шимт асуужээ. Хөх улсын хүн ам эдэд захирагдаг, чинээлэг сайхныг хүсээд хувиа болдог. Хаан нь сайныг хэлж, далдуур муут үйлддэг. Сайн муу хоёр өөрөө гэнээд хүмүүс маш эвтэй хүчирхэг болдог гэнэ” гэж хэлнэ. Ингээд цаасыг Эрдмийн Шимтэд өгнө. “Хүнийг яаж ийм болгох аргын тухай, сайныг ил хэлж, мууг далд үйлдвээс нэгэн сайн аялгуу болж хүмүүн төрд захирагдана

гэсэн ном бичиж гараана. Энэ номд хүмүүний 200 жил хорлодоно” гэж хэлж тэнэ. Одоо чи намайг зур гэж гэнэ. Зурхайч одоо болохгүй, гурав хоног гороо хийгээд зурахгүй бол урьдахтай холилдоно гэжээ.

Гурав хоноод Галдан хааныг зуржээ. Зурхайч зурж дуусангуут үхчихсэн гэж Ойрадын пэргүүд домог болгон ярьсан гэнэ.

Галдан хаан элч явуулж Долон нуурт Богд юу хэлэхийг сонсож ир гэжээ. Элч эргэж ирээд “Энх-Амгалан хааны эд агуурс, тэнгэр лусын дүрст хэв хадаг, бурхад догшидын дүрсийг бодон эрж ирвэ” гэж хэлсэн байна гэжээ. Сүрхий хүн зөв хэлж гэсэн гэдэг. Гэнгээ, “Энэ үг л одоо биднийг жолоодвол аюултай. Социализм байхгүй оронд хүмүүсийн энэ үг, манжин, мах, малтай гуравт захирагддаг болгож тамлаж байгаа юм” гэж билээ.

1750 оны дараа Амарсанаа баатар Эрчис мөрөн Их Уствын хавналд Хөх нохой овогтын ихэс дээдэстэй уулзаж Ойрадын мөргөд зурхайчдыг цуглуулж хожим юу болохыг хэлтүгэй гэж сэлмээ сугалан ил тавьж цэрэг суудиаар суужээ. Айсан зурхайч өдөр шөнө гураван хоног хоолоо хасаж гороолон биеэ бэлдээд хоёр нарны хооронд зурж гэнэ. Ингээд гэд хэлэхдээ “Монгол улсын шинэ хааныг засаг нь даахгүй еөдсөн үед Чингис хааны тэнгэрийг өргөөлөгч дор буурай ард их хааныг тэнгэрээс нь заяалгаж засаж дийлэхгүй байсан төрийн хэргийг засардаг болгох ухааныг үл мэдэх хэлээр еөдсөн засагт даралдсан хаанд хэлж монгол улс дахин мандана” гэж хэлжээ. Амарсанаа баатар ихэд баарлан, тийм бол та нар Онон, Хөрлөн, Орхонд “Агны хөлс хатаалгүй, агны олом тайлалгүй, босоогоор унтуулж, хэвтээгээр идүүлж нүүж төр засаг еөдөхийг тэвтүгэй гэж зарлиг болгож бараа болж явсан дөрвөн хүнийг газарчаар үлдээж зад хийлгэсэн гэнэ. Гэнгээ бас, Өндөр гэгээн бол нэг төрлийн шамбалын дайн хийсэн юм. Яаж хийсэн бэ гэвэл,

“Өмнө газрын манж хятад Монгол ар газар очоод удвал хэл ам зөрж цус урсах аюултай. Иймд тэнд удаж болохгүй. Бас ар газрын монгол өвчин их, ухаан санаа муу, бэр хүргэндээ халтай, мунхаг болсон учир тэндээс эхнэр авбал манж хятад улсад энэ бүх муу юм халдах аюултай. Бид ч бас тэр гураван хорлолоос айсан билээ. Нэгэнт ирсэн монгол иргэд манж эхнэр авбаас шагнаж хэргэм зэрэг олгох хэрэгтэй. Ар газраас эхнэр авахыг хориглож, авбаас шоронд хорих хэрэгтэй. Мөн өмнө газраас ирсэн ноёд хутагт биднийг “манжийн хааны албат боол” гэж дуудаж нэрээр нь дуудахгүй байхыг мөрдөх хэрэгтэй” гээд үүнийг манжийн хаанаар зөвшөөрүүлэн баталж, гэрээ болгосон. Энэ бол шамбалын дайн

бөгөөд алсдаа манжийг устгаж монголыг тусгаар тохиуулах боломж олгосон. Одоо тусгаар улс боловч хэн нэгэнд нэгдүүлэх гэж Чингис хааны тэнгэр эргэж ирэх хүртэлх хугацаанд та нар их зовно гэж хэлдэг байлаа. Энэ цаг ирнэ. Цэдэнбалын засаг унана гэдгийг хэлдэг байлаа. Гэхдээ унагаж болохгүй. Харин торгож байгаа сайн цагт Дэрлэгэн-дөрөөлөн аргаар шилжих ёстой гэдэг байсан билээ.

Өндөр гэгээн тэгээд шамбалын дайныг чухам ямар хэлбэрээр хийсэн бэ? гэж асуув. Өндөр гэгээн өөрөө хийгээгүй. Манжаар нь өөрөөр нь өөрт хийлгэх үүдийг нээж оруулаад хаачихсан.. Уг дайн “нялуун дайн” нэртэй, хожим хятад улс монголд хэрэглэх гэж их оролдсон. Их ч хорлоно. Гэхдээ монголыг дийлэхгүй. Нялуун дайны дараа халуун дайн болно. Халуун дайны дараа шулуун дайн болно гэж монголын эртний зурхайчид тогтоосон. Халуун дайн нь дэлхий II дайн мөн билээ. Харин монголын хаад өөртөө нялуун дайныг хэрэглэх урхинд орж магадгүй шалтгаан бас байдаг. Бас Өст газар улс Орос улсад “шулуун дайн” явуулаа. Хэрэв Орос ялагдвал монгол мөхнө. Энэ нялуун шулуун хоёр дайн зэрэг хийгдэх үед л төр засаг еөдөж хаан их дуудлавартай болж Чингис хааны тэнгэрийн элч ирж бүх юм зэрэг эхэлж Монгол өөрөө толгойгоо мэдэх эрхтэй болно гэж ойрад дөрвөдийн зурхайчид үзэж хэлж байсан гэнэ. Чойбалсан ч бас сайн сэтгэлээр бодож Цэдэнбалыг олж тавьсан боловч цаг нь хавчих шиг болсон доо гэж ярьдаг байлаа. Энэ ухаант өвгөн лам 1968 онд тэнгэр хальсан билээ.

Манай Гэнгээгийн над хэлсэн үлгэр домгийг судлаж үзэх шаардлагатай юм шиг санагддаг. Би Гэнгээгээсээ энэ зурхайчид ламын зурхай юу харын зурхай юу гэж асуухад аль аль нь биш. Задын төлөг буй. Хөх цагаан харын арван хоёр шившлэгт төлөгч гэж ойрадууд домог мөт ярьдаг. Түүнийг шүтдэг Амарсанаа баатрын зурхайч бол задын арван хоёр шившлэгт зурхайч байсан бөгөөд та дандаа ялагдах юм байна гэж хэлээд алагдсан гэдэг. Ялагдсаар яваад арван хоёр шившлэгт задын төлөгт үнэмшдэг болж ийм төлөгчөөр үзүүлсэн байж болзошгүй гэж хэлсэн билээ. Гэнгээ та төлөг мэдэх үү гэхэд мэднээ. Гэхдээ би хүний шалтгаан тавилан үзэх маш жижигхэн зурхай шүдэнзний хайрагны ард зурдаг. Дээд тал нь 28 үйлдэл хийгээд арилгаад явсаар хару гардаг. Бас ойрадын зурхай л даа. Зөвхөн Алтайн хүнд тохирсон төлөг. Зүүнговь ороод миний зурхай таарахгүй. Өндөр модондоо бол таараад байдаг юм гэдэгсэн. Гэнгээгээсээ би та ийм их нарийн юмыг хаанаас мэддэг байна гэж асуудаг байв. Би мэдсэн юм байхгүй. Харин сонссон. Надад хэлсэн хүн бас л сонссон. Лоба ноён, Холыг байцаах, Ээдэм Шимт гэдэг үг бол

зурхайгаар гардаг нэр. Өндөр гэгээн манжид очсоны үед 21 настай хүн 50 нас хүрээд сайд боллоо гэхэд 1720 он болно. Энэ үед Бурхант улсын санг мэддэг сайд Лоба гэдэг хүн болж уу гэдгийг судлахад л хэргийн учрын хэлхээний хөврөх үзүүрийг олно гэсэн үг. Сайд хүн 52 хүрлээ гэхэд 1722 он. Сайдын тэмдэглэлийн дэвтрийг Холыг Байцаахын эцэг авсны дараа хүү төрсөн. Энэхүү дэвтрийн учрыг олох нас бол 40 наснаас дээш. Тэгвэл 1760 оны үед эдэд захирагдаж, хувиа бодсон шуналд хөглөдөх тухай ном бичигдэж үү гэдгийг судлаад бичсэн хүн нь хэн гэдэг нэртэй байна гэдгийг судлахад ээдрээ тайлагдана гэж Гэнгээ хэлдэг байлаа.

Энэ улсууд чинь бүгд монгол нэртэй байлаа гэж үү гэхэд тэгэлгүй яах вэ. Хэл гэдэг юм хөх нуруутын дохио зангаа хэл болж түүнээс үүссэн “Элэгсай” монгол үг байгаа бус аа гэж маргалдана. Алексей шүү дээ, Гэнгээ минь гэхэд тэд монгол үгийг зөв хэлдэг болтлоо Оросын яриа аяна нь хөгжөөгүй байна. Чиний Алексей гэдэг үг бол “халуун элгэн ах дүүдээ сайн хандах” гэсэн үг байна гэдгийг би мэдэж байна. Иван гэдэг нэр бол Их Ван гэж алтан өргөөт хааныг нэрлэж байсан монголчуудын нэр. Оросыг бие даасан улс болгосон Их ванг шүтэхдээ хүүхдүүддээ тэр нэрийг өгөх болсон. Гэтэл Их ван гээд гадаа байгаа хүүхдээ дуудахад Х үсэг дуудлагыг нь хаачихсан байна. Ингээд бахлуурын хөгжил сулаас болж Их ван гэдгийг Иван гэж дуудаж байна. Оросуудын бахлуур хөгжил муу гэж хэн хөлөв танд гэхэд Элексайг танай уужуу шиг дуулдаг. Урианхайн Цэрэннадмид шиг хөөмийлдөг болгоно гэвэл ямар ч хүүхдийн нас хүрэхгүй гэдэгсэн. Гэнгээгээсээ би, та энэ зурхайгаар гарсан зүйлийг хэзээ зурсан бэ гэж асуухад “Харвахад эхлээд нумны хөвч татахдаа шившлэгийг тархиндаа гүйлгэж болдоггүй. Зад гүйлгэнэ гэж хэлдэг. Сумаа тавьчихаад зад гүйлгэж болдоггүй. Монголын тухай зурхайг Самбуу ноён халхад ирэх үедээ л зурсан. Бүх юм түүгээр тавигдсан. Энэ үед Ойрадын зурхайчид буруу зурсангүй. Галданг хаан болохын өмнө ойрадууд зураад,

“Агтаар мохоож

Илдээр сөхрүүлж

Арвайн талаар мөнхрөнө” гэж гаргасан. Хаан түүнийг дутуу ойлгоод байлдаад, тариа тариад явах юм байна гэж бодсон. Байлдсаар яваад хор идээд үхэх юм байна гэдгийг тайлж чадаагүй. Зурхайчид тайлж чаддаггүй юм. Зураhad амар тайлахад хэцүү гэдэг үг энэ билээ гэж хэлдэг байна.

ҮНЭН ДУРСАМЖ

1955 оны намар би нэгдүгээр ангид орохдоо Улаангомд Гэнгээ авгиндаа суув. Хичээл үлээс хойш эхлэнэ. Гэнгээ суудлаа засаад нэг юм уншина. Хоёр цаг уншаад дуусна. Орой хоолны дараа бас уншина. Мөн л хоёр цаг болно. Сүүлдээ үгнүүд нь танил болж дагаад уншидаг болсон. 5-р анги дуустал 9-р сарын 1-нд эхэлж сонсоод 5-р сарын 20 хүртэл өдөрт 2 удаа сонсоно. Энэ үед гадуур хэснэ тоглоно гэж байхгүй. Ингээд л “Алтан аялгуу” цээжлэгдсэн. Сүүлдээ уншлага өөрөө чихэнд сонсогдож буй юм шиг болж өөрөө уншаад явдаг болсон. Аравдугаар анги төгсөөд ямар мэргэжилтэй болохыг Гэнгээгээсээ асуухад цахилгааны инженер бол гэсэн. МУИС төгсөөд ажилд гарч эхнэр авч хүүхэдтэй болж улмаар Налайхын уурхайд очсон. Нэг удаа гурав дахь хүүхдээ дөрвөн настай байхад нэг орой хүүхдээ цөцөрлөгөөс авахад багш нь эхлээд өгч явуулчихаад дараа нь өөр хүнд өгчихлөө гэж бодоод араас хөөж ирсэн. Налайхын инженерүүд бид /уурхайн дарга Мавлет гуай, ерөнхий инженер Жадамба гуай/ гэр оронгойтоо уртсаар яриад долоо хоног харихгүй байх явдал жирийн хэрэг байсан. Бид түүнийгтээ уул геологийн хүнд 400 тн жинтэй хагас автомаг удирдлагатай, өндөр даралтын шингэнээр хөдөлдөг аварга, одоо ч Оросод хуучраагүй машинаар нүүрсэн гол урстаг ажлаг хийж суурч байсан. Бас хийж байсан. Танин мэдэхүйн их ололтын жилүүд байсан. Одоо ч тэгж үздэг. Бид хэзээ ч захиргаадалтын хүүхэдцэй байгаагүй. Тэр үедээ 250 м гүнд хажуу тийшээ 3 км хол зайнд газрын дээр байдаггүй долоон аюул дунд асар том үйлдвэрийг ажиллуулж байлаа. Шинжлэх ухаан техникийн ололтын хүчээр хийж бүтээж, бие сэтгэл, хүмүүсийн харилцааны таашаалд байсан уурхайчид бол багтруудын өлгий байсан. Тэр үед би ШБОС Нүрээд хоттой инженер, бас сайнгэлдэж уурхайчдын ордны өмнө зургаа тавиулчихсан, хааяа нэг балгачихад хүмүүс гэрт хүргээд өгдөг байсан. Шинжлэх ухаан техникийн шилдэг бүтээлийн улсын шагнал авч явлаа. Гэтэл манай нутгийн нэг довны ах Н.Багаа уурхайн даргаар ирэнгүүт намайг ажлаас шууд халсан. Учрыг асуухад намын даалгавар гэнэ. Алтан аялгуугаа орчуулчихсан амьтан хүнд ярьдаг. МАХН-д түүнээ бичихсэн байсан үе. П.Очирбат гуай уурхайн дарга С.Жадамба гуай намайг алсаас болон ойроос хамгаалж байдгийг би яаж мэдэх вэ. С.Багхуяг гуай сайд болж, Багаа дарга болж, Нүрээд нүцгэрч эхэлсэн юмсанж. Уурхайн гүнд осолд орж толгой тархи гэмтээд, сэтгэл муудаж, гуршгт ороод байхад мартаагүй “Алтан аялгуу”-гаа улам хайрлаж байв. Налайхын уурхай хаагдана гэсэн онош тогтоогоод одоо байгаа 50 сая тн нүүрсийг авах шинэ босоо ам нээх төслийг үндсэндээ ганцаар хийгээд яам, эрдэм шинжилгээний институт, ЗХУ-ын нүүрсний үйлдвэрийн монгол дахь байнгын төлөөлөгчийн газарт төслөө танилцуулсан.

Сэтгэцийн өвчин хэлцүү юм гэж өрөөдөгтөөж, өвчин л чамайг ингэлээ гэж уурхайн инженерүүд хүртэл Налайх хаагдахгүй гэдэг байлаа. СнЗ-ын дарга Содном гуайд захиа бичиж ЗХУ-д төслөө шалгуулах, зардлаа өөрөө даах, бас төслийг эсэргүүцдэг талын төлөөлөгч авах, нэгэн гэрч авах тухай бичиж бүх юм хүсэнээр боллоо. Налайхын уурхайн ерөнхий инженер П.Чимэддамба төслийг эсэргүүцгээр, гэрчээр ишженер Д.Баатар бид гурав Москва руу нисэв. Өдөр нь ажлаа хийж шөнө зодолсоор яваад Луганск хүрлээ. Украинчууд миний төслийн хураангуйг судлаад энэ бол төсөл мөн. Засварыг газар дээр нь хийгээд хэрэгжүүлж болно. 126 ажилчин, босоо ам ухдаг механикжсан төхөөрөмжтэй очно. Актлагдсан төхөөрөмж очоод тэндээ үлдэнэ. 8,6 сая рублийн зээл шийдвэл бүх юм болно. Хоёр улсын СнЗ-ийн дарга ярилцаад, хоёр яам шийдээд болно гэж бидэнд зохих бичгүүдийг хийж өглөө. Төслийг хянасан ерөнхий инженер Морозов гуай хамт сурсан Гэнэнгийн Эрдэнэ гуайг саначихсан, Нислэг тэргээр ажлаа эргэдэг Бурма хамт суралцсан Д.Төмөрбаатартай стопка уух юмсан гэж бид ах дүүс уулзсан мэт боллоо. Хоол, зочид буудал, унааг бүгдийг дотроо 300 гаруй газрыг багтаасан комбинат дааж байлаа. Дон мөрний хөвөөнд тусгай хүлээн авах байр засаж биднийг туйлын их хүндэтгэж тусгай машин унуулж байлаа. Украин улсын газар тариаланг Баг хаан хөгжүүлж, НҮБ-ийн гишүүн байх ирээдүй бүр гэр үед тавигдсан. Украин бол монгол хаалын уламжлалт төртэй гэж тэд бахархана. ЗХУ-д нэгдснээр уламжлалт төрийн утга учир алдагдсан. Одоо тусгаар тогтноно. Налайхыг дээрээ зөвшөөрөх юм бол төсөв батлагдахыг хүлээхгүйгээр нөөц хөрөнгө юм уу урсгал зардлаас санхүүжүүлэх ажлаа эхэлж болно. Та нар Украины мөнгөнөөс бүү ай. 8,6 сая юу ч биш. Монгол тэртэй тэргүй өртэй. Бид ч их өртэй. Галав юүлтэл үл төлөгдөх өрний сүлжээ бөмбөрцгийг ороож байх үед хэн авсан нь хожно гэж тэд ярьж байлаа.

Бид ярих юмгүй байлтай биш. “Алтан аялгуу”-гаа оросоор уншиж амыг нь ангайлгаж чихийг нь дөлдийлгээд тэд ёстой гайхаж, Чингис хааны сүр хүч юу болохыг дөлгөөн Доны эрэгт болсон богинохон зугаалганд мэдэрч байсан билээ.

Тэд та гуравт хамгийн хүндтэй бөлөг бөлдөнө. Таван хилийн жинтэй шохолод тусад нь цутгуулаа гэж байсан билээ.

Баг хаан бол Украинчуудын жинхэнэ тэнгэр нь болсон хаан байсныг би тэнд л мэдсэн. Биднийг үлэж гаргаж байхдаа Украинчууд ах дүүсээ үлэж буй шиг л байсан. Зун байсан Луганск бол нам дор бас халуун нутаг байв. Гурвуулаа нэг нэг савхин цамгайтай. Хүнд үзүүлэхээр сезон биш гээд хямд өгье гэсэн ч авахгүй байв. Оросын цамгнаас хийц муу, савхи нь ч хатуу. Оросын цамц 400 рубль гээд зөндөө тавиаастай.

Баатар уг нь их цайлан хүн шөнө зодолдож байтал нүд нь эвгүй

болчихож. Нэг удирдах газрын дарга Голох гэдэг эр өглөө нь бидний амрыг асуух гээд буудалд ирэхэд бид үрчийлгээ шартсан юмнууд босож байв. Баатарын нүдлийг юу болов гэхэд тэд над руу заачихлаа. Та нар юу болов гэж асуухаар нь цамцаа зарах гээд нэг нөхөрт үзүүлсэн чинь 250-иар нэгийг авна гэнэ. Наадах чинь мерлушка биш ээ монгол хониных гэсэн чинь тэр маань томорлоо. Тэгээд тавьчихсан гэлээ.Тэгээд монголоор яричигүй яав гэж алиалав. Яг ярьж эхэлтэл тэр булгаад Баатарыгаа оночихлоо гэж бид хөхрөлдөв. Цамц яасан бэ гэхэд энэ л байна гээд үзүүлээ. Хөддээр өгөх юм гэж тэр асуулаа. Түүнд 850-иар л өгөх санаатай гэж би хэлэв. Голох мөнгөө тоолоод 900 байна би авчихъя гээд бид баяжлаа. Монголд 3 савхийг 1500 төгрөгөөр аваад Украинд 4000 төгрөгөөр өгнө гэдэг гайхамшиг. Бид эргэж ирээд явсан тухайгаа танилцуулсан боловч сайд дарга нар тоосонгүй.

Налайх улам хүнд болж хүмүүс уурхайд орохыг хараад “Энэ хүн амьд гарч ирэх болов уу гэж бодогдож, дэлбэрэлт харагдах шиг болдог байв. “Үнэн” сонинд “Дэлбэрч мэдэх уурхай” гэдэг өгүүлэл явуулж, түүний мөрөөр Л.Багсүх гэдэг сэтгүүгч ирж газар дээр нь үзэж Нийслэлийн намын хорооны товчоо Налайхыг авч хэлэлцэж “Налайх сайн ажиллана” гэсэн дүгнэлт гарлаа. Гэвч “Дэлбэрч мэдэх уурхай” МАХН-ын Төв хорооны хэлстийн эрхлэгч Ч.Түмэндэлгэрт утасдаж байж хэвлэгдлээ. Би ч жинхэнэ нэг номерын дайсан гэдгээ харуулаад дахин ажиллахад бэрх боллоо. Харин энэ үед дарга нар биш, жирийн хүмүүс муухай харж байлаа. Хоёр жил гаруй болоод их уурхай дэлбэрч хорин залуу амиа өртөж хэдэн зуун хүнийг үй гашуу нөмөрч, 200 шахам хүн дэлбэрэлтийн утаанд хордсон билээ. Эрдэмтэн мэргэд сайд дарга нарын дүгнэлтийг амьдрал шалгаж Налайх өөрийн хуулиараа хаагдлаа. Хэмжээгүй эрхийн пянг даадаг хүн “Хүнд тарьсан гайгаа өөрийн олсон буян гэж сэтгэж, жанжин шиг завилж, мангас шиг залгиж чаддагаараа л сэтгэцийн өвчтэй хүнээс давуу юм гэж” энэхүү “Алтан аялгуу” номонд номлосныг амьдрал дээр биеэрээ ойлгов. Монголчууд минь монголжоорой гэж хэлэх гэсэндээ энэхүү жижигхэн дурсамж шигтгэв.

Хүнийг бусдад гай тарих замаар өөртөө буян хийдэг засаг байгуулахыг та өөрөө хийж байгаа юм. Бүх хүмүүс сайн үйлээр холбогдож шорон цагдаа хэрэггүй баяжиж чаддаг иргэний засаг байгуулж монголжиход энэ ном зориулагдсан юм шүү.

ГАРЧИГ

Алдарт айлдарыг өргөөлөгчийн гэгээн дурсгалд Г.Долгорсүрэн	3
800 жилийн ойд өргөх миний оюун сэтгэлийн мөнхийн зул.	6
Н.Ням-Осор	11
Өргөөлөгчийн өмнөтөл үг. Ж.Нүрээд	14
Төрөөр бадраагдасад ба гутаагдагсад хэлэх үг.	23
Хөх монголыг төрөөр бадраах хутагтай нэүрит засгийн алтан дээд үнэний аялгуу	26
Төрийн найман цаха АЯЛГУУ	26
а. Дэмчийн аялгуу	31
б. Андын аялгуу	33
в. Манукол аялгуу	36
г. Эрхийн аялгуу	42
д. Ергөнцийн аялгуу	62
е. Төнгэрийн аялгуу	66
ё. НЭҮРИГ иргүний аялгуу	71
ж. Нэүрит засгийн аялгуу	80
Гурван зуун хэллэгийн утгын тухай	92
Номын утга учрыг тайлах оньсыг товчилсон хүүрнэл	101
Үнэн дурсамж	

ТОЛУЙН ХАТАН СОРКУКТАНИ БЭКИНУ

Чингис хааны "Алтан дээд үнэний аялгуу"-ны 15 дахь өргөөлөгч
Хөх Нохой овогт Журнайн Нүрээд

ХӨХ МОНГОЛЫГ ТӨРӨӨР БАДРААХ ХУТАГАЙ НЭҮРИТ ЗАСГИЙН АЛТАН ДЭЭД ҮНЭНИЙ АЯЛГУУ

Дэлхийн анхны төрт улс Хүннү гүрний 2220 жил, Их Монгол улс
байгуулсны 800 жилийн ойд

Анхны эхээр нь хэвлэв.

Хэвлэлд бэлтгэсэн: Зөөд овогт Гэндэнгийн. Долгорсүрэн
Няглан цэгцэлсэн: Олхонууд овогт Гаажидын Дамба
Дизайн: Бэйс овогт Зундуй-Осорын Ганхуяг
Хэвлэлийн хуудас: 6.6
Цаасны хэмжээ: А-5

"Урлах Эрдэм"

Хэвлэлийн компанид хэвлэв.

Ж.Нүрээдийн өв Моногоуулаас крилл үсэгт хөрвүүлсэн номнууд

